

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

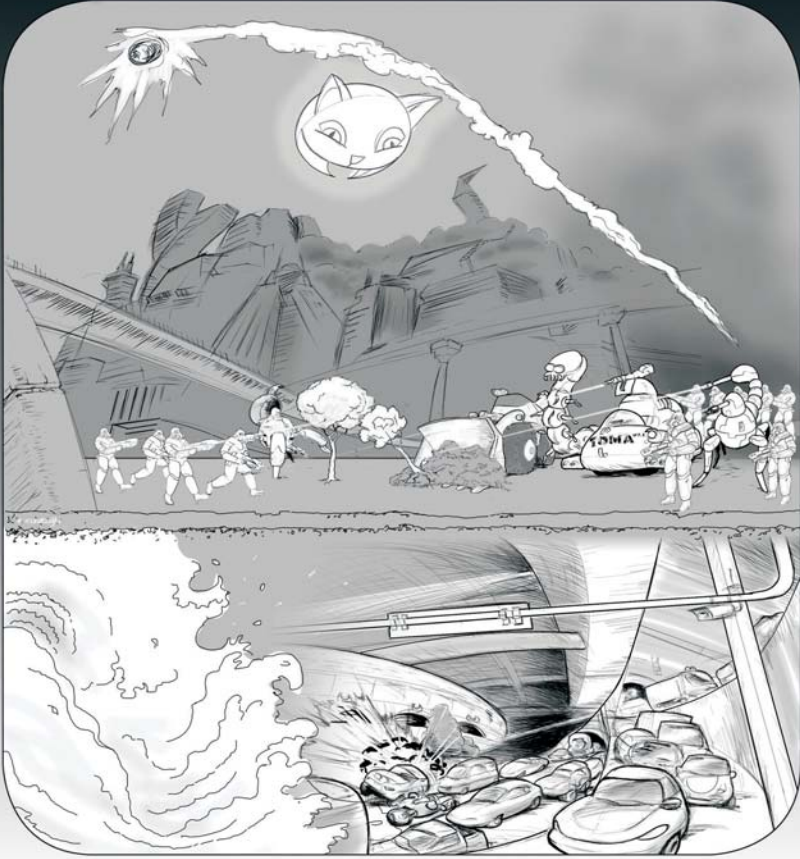
Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyorz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriyetin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Aylık Gazete
Aralık 2013
Yıl: 3 Sayı: 32
gazetesolfasol.com

Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi Yalan Rüzgarı Sürüyor!

Harikalar Diyarı Ankara

Cizim: Erhan Muratoglu

Anıtpark ve Türkönüt Forumlarından

Forum Meclisleri >> s.06, 08

2 Biber Gazı Haberi

Sibel Durak >> s.7

Sanatsız Kalan Bir Toplumun...

Engin Aygün >> s.09

İstikrar

Yiğit Koca >> s.11

Kafanızı Kaldırın (Astronomi)

Özgür Cengiz >> s.11

Giuseppe Verdi Üzerine

Ahmet Say >> s.19

Tuhaf Bir Röportaj

M. İhsan Doğan >> s.20

Ankara'nın "Contemporary"
Sanat Mekânları Üzerine Notlar

Özgür Ceren Can >> s.21

Şükran Yiğit'le "Ankara,
Mon Amour!" Üzerine

Hüner Aydın >> s.22

Er Geç Baş Başa Verecek Değil miyiz?

Gezi'den sonra evlere giremedik. Sokaktan, birbirimizden ayrılmak istemedik. Parklarda, forumlarda bir araya geldik. Daha başka tanıştık. Taze bir heyecanla güzel işlere başladık.

Ankara Ortak Forumları >> s.07

Ankara'nın ve hatta Türkiye'nin AKP dönemindeki ilk "kentsel dönüşüm" uygulaması Kuzey Ankara Kentsel Dönüşümü Projesi ile ilgili hak sahiplerinin ve kiracıların yaşadığı mağduriyeti,

Temmuz 2011'de 'Ev'ini Veren Kolunu Alamadı" manşetiyle vermiştik Solfasol'da. Aradan ikibuçuk yıl geçti. Hak sahiplerinin sadece beşte biri evlerini teslim alabildi. Hem evini alanları hem de henüz alamayanları uzun, zorlu günler bekliyor.

Mehmet Onur Yılmaz >> s.03

"Birlikte Siyaset Yapmayı Öğreneceğiz" HDP: Kimlikler Toplamı Değil, Ezilenlerin Tarihsel Bloğu

İki yıllık kendini oluşturma sürecinin ardından yeni bir parti hızla girdi siyasi arenaya. Halkların Demokratik Partisi (HDP). Gezi direnişinin ardından yerel seçimlere çok az kalmışken; bugüne değin ötekileşen kimlikleri yoksaymayarak Türkiyelileşmekten, kitleselleşmekten söz ediyor. Bunun için de sosyalist söylemlerden, sınıf çelişkilerinden söz etmekten hiç çekinmiyor. Biz de merak içindeyiz. Biliyoruz ki "Gezi'den sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak", olmuyor da. Peki HDP, yeni bir siyaset biçimi kurabilecek mi? Eşbaşkan Ertuğrul Kürkçü'nün tabiriyle "insanın insanlıktan çıktığı kapitalizm yerine insanlar dünyasında yaşamak" için ne yapacak? HDP MYK üyesi Ayhan Bilgen ve PM Üyeleri Remzi Altunpolat ve Mıgırdiç Mangosyan ile Türkiye'yi, siyaseti ve HDP'yi konuştuk.

Söyleşi: Ezgi Koman, Emine Onaran İncirlioğlu, Mehmet Onur Yılmaz
Deşifre: Tuğba Dirican >> s.14-15-16-17-18

Kentsel Dönüşüm Öncesi: Ulus ve Altındağ Fotoğraf Sergisi

Ulus, sadece Ankara'nın değil, ülkemizin göz bebeği. Türkiye Cumhuriyeti Ulus'ta ilan edilmişti.

Ulus, tarihtir. Tarihi doku ve etnografik açıdan oldukça da zengindir.

1970'li yıllara kadar Ankara'nın ticaret merkezi durumundaki Ulus, Kızılay'ın ticari merkez olması ile birlikte bu özelliğini az da olsa kaybetse bile, halen ticaret açısından ayrı bir yeri vardır.

Doğanay Sevindik Belgesel Fotoğraf Atölyesi >> s.09

Engürü Mah. - Natalia Emelanova - 2006

KISA HABERLER

Gewer'den Roboski'ye...

Adalet Arayışı Devam Ediyor!

Her ayın 28'inde düzenli olarak İnsan Hakları Anıtı önünde bir araya gelen Roboski için Adalet Girişimi aktivistleri, katliamın 23. ayında 28 Kasım akşamında da bir araya geldiler ve Roboski katliamında bombalanan 34 Kürt gencinin devlet tarafından korunup kollanan katillerinin, cezalandırılıncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini açıkladılar. "Barış içinde bir arada yaşamının, özgür ve eşit yaşama haklarımızın yolunun Roboski'ye Adaletten geçtiğini tüm kamuoyu bilmelidir" dediler.

Roboski'de yakınlarını kaybeden Ferhat Encü de, katliamın üzerinden geçen 2 yıla yakın süredir, katillerin cezalandırılmadığını tam tersine cezasız kalan bu katliama karşı ses çıkardıkları için yakınlarını kaybeden ailelerin devlet tarafından cezalandırıldığına dair örnekler verdi.

Devletin Köylüleri Bombalaması İlk Değil!

19 yıl önce (Mart 1994'de Türkçe olarak değiştirilmiş adı Ortasu olan) Roboski'ye 3-5 km uzakta Gewer (Kuşkonar) köyü de yine TSK'ya ait savaş uçakları tarafından bombalanmıştı. Savaş uçaklarından atılan bombalarla 38 köylü hayatını kaybetmişti. Köylülerinin Türk savaş uçakları tarafından bombalandığını iddia eden köylüler, mahkeme sürecinde ağır baskılarla karşılaşmışlardı. Devlet, yıllarca gerçeği gizlemiş ve hatta Gewer'in PKK'lılar tarafından bombalandığı yalanını yaymıştı.

Katliamın üzerinden 19 yıl geçti. Türkiye'de hukuk işlemedi. Geçtiğimiz ay, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Türkiye'yi Gewer'i savaş uçakları ile bombalamak ve 38 köylüyü katletmekten dolayı cezalandırdı.

Soruşturma Dosyası Askeri Savcılıkta

Roboski köyü yakınlarında da 28 Aralık 2011'de yine Türk savaş uçakları, çoğu çocuk 34 köylüyü bombaladı. Yine mahkemelerde hesap sormaya çalışan köylüler, ağır baskılarla karşılaşiyor. Aradan 23 ay geçmesine rağmen hukuki süreçte anlamlı hiçbir ilerleme yok. Şimdiye kadar ifadesi alınan ya da hakkında dava açılan kimse olmadı. Soruşturma dosyası ise askeri savcılıkta. **Roboski İçin Adalet Girişimi/Abo/Solfasol**

Taşeronlaştırma İnsan Hakları İhlalidir!

Hacettepe'de Direniş de, Saldırıları da Sürüyor

Hacettepe Üniversitesi'nde haklarını talep etmeleri üzerine, "yasadışı eyleme katıldıkları" iddiasıyla işten atılan 51 sağlık emekçisi, kurdukları çadırda direnişlerine devam ediyor. Dev-Sağlık İş Sendikası üyesi işçiler, defalarca Rektörlüğün emrini uygulayan özel güvenlikçilerin saldırılarıyla karşılaştılar. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron işçiler angarya çalıştırmanın son bulması, insanca yaşayacak ücret ve taşeron sisteminin son bulması talepleriyle 6 Kasım'da, üniversitenin taşeron ihalesi öncesinde, uyarı amaçlı iş bırakma eylemi yapmıştı. Ardından iş bırakma eylemine katılan sendikacı 40 işçi, taşeron firma tarafından işten çıkarıldı. Taşeron firma işçileri de atılan arkadaşlarının yeniden işe alınması ve özlük haklarının iyileştirilmesi için eyleme geçtiler. Hacettepe Üniversitesi rektörlüğü ise yaptığı açıklamada işten çıkarmalarının kendileriyle ilgili olmadığını söyledi. Ancak eylemin sonlandırılması için özel güvenlikçileri devreye sokmaktan da geri durmadı. Ağır saldırılar atlatan direnişçi işçilere bir çok Ankaralı destek vermeye gidiyor. **Abo / Solfasol - Fotoğraf: Engin Aygün**

"Kıramadık, kaldırdık"

Gazi Üniversitesi Heykel Peşinde

Gazi Üniversitesi Rektörlüğü, 1938-1940 yılları arasında yaptırılan ve 30 yıldır Güzel Sanatlar Eğitim Fakültesi Resim İş Bölümü'nün girişinde yer alan, Avusturyalı ünlü heykeltıraş Heinrich Krippel'e ait gençlik ve geleceği simgeleyen çıplak kadın ve erkek heykellerini kaldırdı. Heinrich Krippel'in aralarında Ulus Zafer Anıtı ile Afyon Anıtı dahil, birçok Atatürk heykelinin de yaratıcısı olduğu biliniyor. Krippel'in Resim İş Bölümü'nde iki büyük heykeli bulunuyordu. Cumhuriyet'in temel anıtları kapsamındaki heykeller, Atatürk'ün «Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur» sözünü temsilen yapılmıştı.

"Kırmak istedik ama beceremedik!"

Sol gazetesinin haberine göre Üniversitenin Rektörlük Danışmanı Prof. Emin Kuru'nun heykellerin kaldırılmasına dönük sözleri tam anlamıyla bir skandal. Konuşmasında Hasan Ali Yücel'i ve dönemini karalayan danışman, heykelleri ateizmin simgesi gibi gördüklerini, bu heykellere daha çok solun sahip çıktığını, bu heykelleri kırmak istediklerini ama beceremedikleri için şimdilik kaldırdıklarını söylüyor.

Emin Kuru, daha önce de "spor polisliği"ne dönük skandal sözleriyle basında yer bulmuştu. **Sol/Abo/Solfasol**

"Komşusu Açken, Tok Yatan Bizden Değildir"

Ankara'da Van İçin Bir Günlük Açlık Grevi

Van için Şimdi Platformu, Van'da Devletin destek elini çektiği ve sokağa atmaya çalıştığı depremzedeler için Konur Sokak'ta bir günlük açlık grevi yaptı.

Hükümet, Van'da iki yıl önceki depremin yaralarının sarıldığını iddia ediyor. Hükümete göre deprem mağduru kalmadı. Ancak biri Erciş, üçü Van'da olmak üzere dört konteynerkentte kalan 200'ün üzerinde ailenin 12 m2'lik konteynerlardan başka başını sokacak yerleri yok.

Deprem Değil Devlet Öldürür!

Valilik emri ile su boruları patlatılan ve elektrikleri, hatta elektrik direkleri bile kesilen depremzedeler, sokakta kalmamak için 3 aydan fazla zamandır direniyorlar. Van için Şimdi Platformu Vanlı depremzedelerin 100. gününe giren açlık grevlerini desteklemek için Konur Sokak'ta bir günlük açlık grevi yaptı. **Abo/Solfasol - fotoğraf:Sümevra Ertürk**

Başkent Dayanışmasının Medyatik Eylemleri Sürüyor:

"Sokakta Kızılı-Erkekli Dans" ve "Biber Gazı Tatbikatı"

Başkent Dayanışması siyasilerin absürt çıkışlarına ve kanunsuz uygulamalara karşı tepkisini medyatik eylemler ile ortaya koymaya devam ediyor. Başbakanın öğrenci evleri ile ilgili ayırıcı açıklamalarına karşı, Başkent Dayanışması bileşenleri, Güvenpark'ta kızılı-erkekli dans ettiler. Yoldan geçenlerin de, katıldıkları dans gösterisi, oldukça neşeli ve renkli geçti.

Başkent Dayanışmasının bir diğer Kasım ayı etkinliği de, polislin biber gazı saldırısına uğrayan Ankaralıların bu yoğun gaz saldırısından nasıl korunmaları gerektiğine dair tatbikatı. Bilindiği gibi Ankara polisi, hemen her gösteride mutlaka yoğun biber gazı ve tazyikli su ile orantısız güç kullanıyor. Başkent Dayanışması'nın Konur Sokak'taki "gaz tatbikatı" sorunsuz geçti. Yapılan eyleme bu kez polislin saldırmadığı görüldü! **Abo/Solfasol**

ROBOSKI UTANCINDA
23 AYI!

“Ev”ini Veren Kolunu Alamıyor! Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm Projesi’nde Yalan Rüzgarı Sürüyor!

Mehmet Onur Yılmaz

Ankara'nın ve hatta Türkiye'nin AKP dönemindeki ilk "kentsel dönüşüm" uygulaması Kuzey Ankara Kentsel Dönüşümü Projesi ile ilgili hak sahiplerinin ve kiracıların yaşadığı mağduriyeti, Temmuz 2011'de 'Ev'ini Veren Kolunu Alamadı' manşetiyle vermiştik Solfasol'da. Aradan ikibuçuk yıl geçti. Hak sahiplerinin sadece beşte biri evlerini teslim alabildi. Hem evini alanları hem de henüz alamayanları uzun, zorlu günler bekliyor.

duymuş gibi baktı bize. Fazla rol kesmiş olacak ki ikimizi de gülme tuttu. Ama o pes etmedi ve rolüne devam etti. Böyle bir parayı kendilerinin istemediğini ve istenmesinin de doğru olmadığını söyleyerek anahtarımızı almak için Aktepe'deki Proje Ofisi'ne gitmemiz gerektiğini söyledi. "Devlette ilk kapıda işini kim çözmüş" diyerek Aktepe'deki şantiyenin yolunu tuttuk.

"Sözleşmenizde ne yazıyorsa o!"

Aktepe'de bu sefer bizi karşılayan bir kadın çalışandı, yine çok nazikti. (Bu nezaket beni rahatsız ediyor. Nedeni az sonra!) Önce evin akıbetini ve anahtarımızı nasıl alacağımızı sorduk. Ciddiyetle ekrana bakarak geçirdiği iki dakikanın ardından, ismi bizde saklı hak sahibimizin evinin hazır olmadığını ve "sonraki etaplarda" teslim edileceğini bildirdi bize, aynı nezaketle. Kaç sonraki etap olduğunu sorduk ama anlamlı ve içinde sayılar geçen bir cevap alamadık. Bir ara "en erken Mart 2014" tarihi ağızından dökülürdü ama bu sadece bir sonraki etap. İçinde "bizim" ev var mı, belli değil. İşin biraz daha üzerine gidince, biraz önce nezaketten kırılan kadının içinden, adı ile tezat "Nezakete teyze" çıkıverdi ve "bana mı sordunuz evi verirken" tadında bir fırcı ile püskürttü bizi. "Sözleşmenizde ne yazıyorsa o!" deyiverdi. Gerçekten de sözleşmede bir teslim tarihi verilmemiştir! Ne yaz(m)ıyorsa o. Kadın haklı! Ya Gökçek'in ve Başbakan'ın bizzat medya aracılığı ile verdiği sözler!? Mazi kalbimizde vardır!

büyük bir para olduğunu siz hesap edin.) Karşılığında hiçbir hizmet verilmeyen, içinde Belediye'ye(Büyükşehir) ve tapuya ödenen harçların, çevre düzenlemesine dair giderlerin de olduğu gerekçesi belirsiz bir yekün bu para! Kaldı ki "sosyal konut" projesi gibi sunulan bir projeden ruhsat ve tapu harcı almak herhalde bir tek Türkiye'de ve Ankara'da olur.

Gökçek bile Gökçek'e Ruhsat Vermemiştir!

Asıl bombayı sona sakladım. Artık bütün silahlarımızı elimizden alan "Nezakete" teyze, giriştiğimiz boynu bükük sohbette bize evlerin gecikme sebebini açıklıyordu. Meğer Büyükşehir Belediyesi binalara ruhsat vermemiş. Hay bin kunduz! Biz de Gökçek'e kızıyoruz. Adam n'apsın? Belediye'den ruhsat alamamış!

Kentsel Dönüşümde Dört Yıllık Gecikme Perişan Etti 'Ev'ini Veren Kolunu Alamadı!

"En Az 100 Yıl" 70 Gün Köprüsü'nün altından çok sular akamadı!

Bağkur'dan Örtülü Tahliye Operasyonu mu? Ulus Çarşısında Kiralar 3 Yılda %280 Arttı!

ANKARA SOKAKLARI 'GRAFFİTİ'YE KAPALI BUNU DA GÖRDÜK: AVM'DE SOKAK SANATI FESTİVALİ!

DOSYA: Babakentli Ankara'da

İkinci Raunt: "3000 TL'ye anahtar mı olur?"

İkinci sorumuz faili meçhul "anahtar parası" ile ilgili oldu. Onun aslında "anahtar parası" olmadığını, o parası, bu parası olduğunu belirtep kırk kaleme böldükten sonra yeniden toplayıp dediğimiz miktarı sanki farklı bir şey gösterir gibi bize gösterip ödememiz gerektiğini söyleyen kadın belli ki "anahtar parası" sorularına çalışmıştı. Ama hakkını yemeyelim, bir set, üç kopya ev anahtarının 3.000 TL etmediği konusunda ikna olduk. Kadın yine haklı çıktı! (Tam bu arada cep telefonundan aradığı bir hak sahibine, neden üç aydır gelip anahtarını almadığının fırcasını attı. Belli ki adamcağız "anahtar parası" olmayan anahtar parasını toplayamamıştı. Pek çoğu aldıkları 250 TL kira yardımı ile geçinen bu insanlar için 3000 TL'nin ne kadar

Meğer Teslim Töreni, Teslim Töreni Değildi!

Evlerini 2004'ün Ekim ayında törenle boşaltan Aktepelilere 2007'de yeni evlerine geçecekleri söylenmişti. Aktepelilerin çoğu aradan geçen 9 yıla rağmen hala evlerini teslim alamadı. Geçen sene Başbakan'ın katılımı ile yapılan reklam kıyamet teslim töreni, meğer teslim töreni değil sadece daire çekilişiymiş. Teslim töreni ile medyanın ve Başbakan'ın gazını alan Gökçek o günden itibaren evlerin teslimini üç kez daha erteledi. Evlerin sadece beşte biri "birinci etap" adı verilerek hak sahiplerine teslim edildi. Kalanların kaç etapta teslim edileceği ise belli değil.

Gökçek'in "200.000 TL'ye Ben Alırım" Dediği Daireler 105.000 TL'e gidiyor.

Evi hazır olanların durumu ise ayrı sorun. 3000 TL "anahtar parasını" denkleştiremediği için aylardır evinin anahtarını almaya gidemeyen de var, daha oturmadan evi satılığa çıkaran da. Durumu fırsat bilen emlak simsarları yüzünden evlerin fiyatları ise yerlerde sürünüyor. 2004'teki imza töreni sırasında Gökçek'in "İsterseniz oturun isterseniz ben 200 milyar (yeni para) 200.000 TL verir alırım." dediği dairelerin en iyisi 105-110.000 TL'ye alıcı bulabiliyor.

Anahtar Parası mı? O da Ne?

İstenen 3000 TL'yi bulan "anahtar parası" ile ilgili bize kadar ulaşan şikayetler üzerine işin aslını öğrenmek için harekete geçtik. Anahtarların teslim almaya giden (ismi bizde saklı) bir hak sahibinin yeğeni pozisyonunda yanına takılıp, Büyükşehir Belediyesi'ne gittik. Kentsel Dönüşüm Ofisinde bizi karşılayan nazik beyefendiye anahtar ve anahtar parasını sorduğumuzda "anahtar parasını" ilk defa

meydana gelen trafik kazasında diğer 5 arkadaşı ile birlikte tekstil fabrikasında işbaşı yapmaya giderken öldüler.

2013'ün ilk 10 ayında ölenlerin 55'i daha çocuktu. Kasım ayının başında Sağlık Bakanı Müezzinoğlu ise 10 yaşında bir çocuğa ayakkabısını boyatıp, boyacı sandığı almasını öğütledi. Ülkemizde mevsimlik tarım işlerinde çalışanların % 45'i çocuk işçi. **Isig Meclisi/Abo/Solfasol**

11 Ayda 1017 İşçi İş Cinayeti Kurbanı İş Cinayetlerinde Tek Rakibimiz Çin Halk Cumhuriyeti!

2013'ün ilk 10 ayında İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisinin verilerine göre 1017 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Sadece Ekim ayında iş cinayetlerinde ölen işçi sayısı 7'si kadın, 4'ü çocuk olmak üzere toplam 109.

Ölen işçilerden Mustafa Atan, Dersim'de FEDAŞ enerji işçilerinin grevini kırmak için AKP İl Başkanı tarafından görevlendirilmişti. 52 yaşındaydı, elektrik çarpması sonucu öldü. Sait Gündoğdu, İstanbul'da kot kumlamada çalışırken ciğerleri iflas ettiği için öldü. Mehmet Demir, hemşerimizdi. İnşaatlarda amelelik dışında başka işler arıyordu. 28 Ekim'de Gölbaşı'nda çalışmakta olduğu inşaat halindeki binanın çatısından düşerek öldü, daha 18 yaşındaydı. Veysi ve Vesie, Suriye'deki savaştan kaçıp gelmişlerdi. Kasım ayı başında Şanlıurfa'nın Bozova İlçesi'nde

İstihdam Verileri Çarpıtılıyor, Şiddet Gizleniyor! Kadının Adı da Yok, İşi de!

Devlet her köşeye koyduğu kameraları ile gözetlemeyi, telefon dinlemeyi pek sever ama erkek şiddetine uğrayan kadınları nedense görmez. Kadının istihdam verisini ise bin türlü cinlikle şişirir. Yeter ki "dünyaya rezil olmayalım!" Halbuki rezillik bu değilse nedir?

Kadının adına, ilgili Bakanlığın isminde bile tahammül edemeyip yasadan bir gecede çıkaran hükümet, kadın istihdam verilerini yüksek göstermek için çarpıtıyor, kadına yönelik şiddeti ise küçük göstermeye çalışıyor. 2013 Dünya Ekonomik Forumu'nun Cinsiyet Uçurumu Raporu rakamlarına göre, 136 ülke arasında Türkiye

kadının ekonomiye katılımında 127., eğitim olanaklarına erişiminde 104., sağlık-yaşam süresinde 59., siyasete katılımında 103. sırada. Hep sonlarda değiliz! Bir de başa yarıştığımız kategori var: kadın yoksulluğu. Türkiye kadın yoksulluğunda 136 ülke içinde 13. sırada.

Atma Recep Din Gardaşınız!

Oysa devletin rakamları inatla tozpembe bir tablo çizmeye devam ediyor. SGK'nın istihdam rakamlarına göre kadın istihdamı, 2008'de % 22 iken 2013'te % 31'in üstüne çıkmış. Yani beş yılda %10 artmış. Sıkı durun! Bunun anlamı şu: son beş yıl da 1.5 milyon kadın işgücüne katıldı! Yerseniz! Dünya tarihinde eşine benzerine rastlanamayacak bir gelişme. Bu gelişmenin kaynağı ise belirsiz. Bakanlığa sorarsanız işin sırrı teşvik paketindeymiş.

"Teşvik paketleriyle 1.5 milyon kadın istihdama katılmış"mış!

Bunu söyleyen Aile Sosyal Politikalar Bakanlığı. Oysa yine devletin kendi rakamlarına göre teşvikten yararlanan kadınların toplam sayısı sadece 145.578. Bizim bilmediğimiz bir yerde özel sektör fabrikalar açıp sadece kadınları çalıştırmıyorsa, ya da kadınlar inşaat sektöründe ve yol yapımında çalışmaya başlamadıysa, bu işin altında bir iş var.

Kahraman Ev Kadınları

Biraz yakından bakınca rakamlardaki bu değişimin eklenen ev kadını kategorisinde gizli olduğu görülüyor. Türkiye'de hiçbir ülkede görülmeyen ev kadını kategorisi kadının işgücüne katılımı olarak geçiyor. Ama bu bile yetmiyor maalesef. Şişirilmiş rakamlara göre bile, kadın istihdamı açısından Türkiye Eurostat'ın Avrupa ortalaması olarak açıkladığı % 60'larla karşılaştırıldığında Avrupa'da sondan birinci. Bırakın Avrupayı Türkiyeli kadınlar, liderliğine oynadığımız birçok körfez ülkesiyle bile karşılaştıramayacak denli geride, ekonominin dışında, yani işsiz!..

Kadınlar Ölüp Ölüp Diriliyor!

Kadınlarla ilgili başka bir çarpıtma, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının kadın cinayetleri ile ilgili rakamlarında ortaya çıkıyor. Bakanlığın raporuna göre kadın cinayetleri sayısı 2009'da 171, 2010'da 177, 2011'de 163, 2012'de 155. Oysa Adalet Bakanlığının 2009 rakamlarına göre 2009 Temmuz ayı itibarı ile yani ilk 7 aydaki kadın cinayetleri sayısı 953. 2009'un son 5 ayında hiç kadın cinayeti işlenmemiş olsa dahi, Bakan Fatma Şahin tarafından diriltilen kadın sayısı tam 782. Ölümüne de çare buldular ya, pes! **T24-Hülya Gülbahar haberi/Abo/Solfasol**

Meclis Anayasa Uzlaşma Komisyonu Dağılıyor... Demokratik Anayasa Bir Başka Bahara

2011'deki referandum sonrasında Meclis'teki siyasi partilerin eşit temsiliyle Meclis Anayasa Uzlaşma Komisyonu kurulmuştu. İki yıldır süren çalışmalar sonucunda 63 maddede uzlaşma sağlandı. Temel hak ve özgürlüklere ilişkin pek önemli madde ise Partilerin kırmızı çizgilerine takıldı Komisyon Başkanı Cemil Çiçek, komisyonun 2 yıldan bu yana yapılmak istenen anayasa görüşmelerinde uzlaşmaya varamaması üzerine, "bu komisyonun yeni, sıfırdan bir anayasa yapamayacağı kanaatindeyim" diyerek, umutsuzluğunu dile getirdi.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç da Anayasa çalışmalarında gelinen noktadaki başarısızlığı dile getirdi ve "Kenan Evren'in yaptığı anayasa ile bugün yapılmak istenen anayasa arasında bir fark olmadığını" açıkladı. Kılıç konuşmasında, Anayasanın yapım şeklini eleştirdi. Kılıç, Karatay Üniversitesi'ndeki konuşmasında, seçim yasaasının değiştirilmesi gerektiğini, demokratik bir düzenden söz edebilmek için demokratik bir anayasanın olması gerektiğini, doğrudan halkın temsilcilerinin katıldığı, onların hür iradeleri ile bir anayasa hazırlanması gerektiğini dile getirdi.

Kılıç, muhalefet partilerini de "herkesin kırmızı çizgileri var" diyerek suçladı. Kılıç sözlerinin, "Esas anlaşılması gereken konular ceplerinde ve bekliyor. Demokrasinin müzakere imkanını kullanmadılar. Kullanmadıkları için de uzlaşamadılar. Eğer müzakere edilseydi, uzlaşma sağlanmış olurdu. Bunun için uzlaşma kültürünüz olacak. Bunların hiçbirini maalesef biz göremedik. Sonucu hepimiz biliyorsunuz. Bitti bu iş. Seçim yaklaşıyor. Bu milletin huzuruna nasıl çıkacaklar. 2011 yılında söyledikleri, verdikleri sözlerin izahını nasıl yapacaklar bunlar. Ben doğrusu kendimizi evlenme vaadiyle kandırılmış insanlara benzetiyorum. Nikah masasına oturulmadı. Bunun faturasını bu siyasi partiler çekecekler." diyerek bitirdi. **Abo/Solfasol**

TV Haberleri Polis Tarafından "Hack"lendi! Bir Redhack Operasyonu Daha Fos Çıktı!

Polisin yaptığı "Redhack Operasyonu" ile gözaltına alınan Taylan Kulaçoğlu, Barış Atay dahil 14 kişinin dokuzu savcılık tarafından, beş kişi de Ankara Adliyesinde yapılan duruşma sonrasında serbest bırakıldı. TV Haberleri başta tüm medya da bir geceliğine sanal bir operasyonla polis tarafından "hack"lenmiş oldu. Operasyonun ardından Redhack, AKP'nin çeşitli il örgütlerinin internet sitelerini "hack"ledi ve web sitelerine, "Boşbakan, Cuma günü 14 masum gence karşı yapılan Redhack şaklabanlık operasyonu nedeniyle en yüksek seviyeden özürlerini beyan etti" mesajını bıraktı.

Barış Atay, serbest bırakıldıktan sonra şunları söyledi: "Bu hukuksuzluğun hesabı sorulacaktır. Hiçbir kanıta dayanmayan bir suçlamaydı. Bazı şeylerin sebebi belliydi. Ama hiç kimse geri adım atmayacak. Mahkemeye çıkarılan beş kişiyi de bekleyeceğiz öyle gideceğiz. Buradaki muhabir arkadaşları tenzih ederek söylüyorum, sizin çalıştığınız medya firmalarının patronlarının basiresizliği olmasaydı, bu işler buraya kadar gelmezdi. İktidar delil göstermeden gözaltına alıyorsa, Hopa'da, Reyhanlı'da, ODTÜ'de, Roboski'de, Armutlu'da, Gazi'de, Gezi'de haber yapmadığınız, kulağınızı tıkadığınız için oluyor. Tarih hepimizi yazacak. Ama şimdiki kadar görülmemiş bir biat kültürüyle yaşayan medya patronlarını affetmeyecek bu tarih. Ben bu medya patronlarından utanıyorum." dedi.

Polis, mahkemenin serbest bırakma kararının ardından Taylan Kulaçoğlu'nu aynı gerekçeyle tekrar gözaltına aldı. Taylan 5 Aralık'ta aynı mahkeme tarafından tutuklandı. 12 Aralıkta ise tekrar serbest bırakıldı. Umarız gazetemiz baskıya girmeden tekrar tutuklanmaz. **Abo/Solfasol**

“Ahmet Abi, Vallahi Kitapları Ben Almadım.”

Öğrenci dernekleri üzerindeki “haksız gözaltı, baskı ve işkence gibi anti-demokratik uygulamaları” protesto etmek amacıyla öğrenciler yeni bir açlık grevine başladılar. (Cumhuriyet, 29 Aralık 1986)
Çankaya Tirebolu Sokak'ta bir evde açlık grevine başlayan öğrencilere bugün de bazı öğrencilerin katılacakları bildirildi. (Milliyet, 29 Aralık 1986)
Greve katılanların sayısı 39'a yükseldi. Çoğunluğu Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisi olan 6 kişinin göz altına alınması ardından başlayan açlık grevini yapan öğrencileri bazı kişi ve kuruluşlar da desteklediklerini açıkladılar. SHP Genel Sekreteri İçel Milletvekili Fikri Sağlar ile sanatçı Ahmet Kaya dün öğrencileri ziyaret ettiler. (Cumhuriyet, 30 Aralık 1986) Bu arada açlık grevindeki 43'ü öğrenci olan 47 kişinin eyleminin yılbaşında da süreceği ifade edildi. (Cumhuriyet, 31 Aralık 1986)
Ziyaretçiler hiç eksik olmuyordu, sıcak suyumuzu yapan, tuzumuzu da tazeleyen birileri mutlaka çıkıyordu. Derken günlerden 31 Aralık, ev bir anda boşaldı. Açlık grevcileri baş başa. Cep telefonu da yok ki, arayıp yalnız bırakılana sövesin. Herkes yılbaşını arkadaşlarıyla, ailesiyle kutlamayı, ağır kokuları içinde sıkıcı muhabbetlere tercih etmişti. Kendi evinizi bir de şöyle hayal edin. İçeride 30-40 öğrenci açlık grevinde, bir sürü

öğrenci, politikacı, sanatçı destek amaçlı ziyarete geliyor. Giren çıkanın haddi hesabı yok. Koridorlar bile insan dolu. Dayanışma sandığı girişte duruyor. Evde kalmanız mümkün değil. Her yer dağılmış, tüm özeliniz gözler önünde. Bir sürü yabancı. İster misiniz böyle bir şey?
Fırsat bulup sormamıştık ev sahibine, neler hissettiklerini bilemiyorduk. Ta ki Ahmet Abakay'ın Hoşana'nın Son Sözü'nü okuyana kadar.
“Sonunda 5. Gün, açlık grevinin amacına ulaştığını belirten gençler, eylemi sonra erdirdiler. Öğrenci kızlar ve oğlanlar evin temizliğine yardımcı oldular ama yine de evimiz, ev olmaktan çıkmıştı. Bu beş günlük eylem sırasında eve yüzlerce öğrenci girdi çıktı, daktilom kullanılamaz hale gelmişti, kütüphanemden çok kitabım yok olmuştum. Sağlık olsun dedik, hamama giren terler. Hamam da hamammış ama...”
Çağdaş Gazeteciler Derneği (ÇGD) Genel Başkanı Ahmet Abakay'ın anı kitabının en önemli kısmı bu değil elbette. Sadece 80 sonrası politik gençliğinin ve ODTÜ Öğrenci Derneği'nin bir üyesi olarak kitabın bana en çok değer kısmı bu. Kitabın asıl önemli kısımları okuyucularını bekliyor: Ermeni olduğunu çocukları dahil herkesten 82 yıl boyunca saklayan annesi etrafında çocukluğu, üniversite öğrenciliği ve politik hayatına ilişkin pek çok şaşırtıcı anı. Kürt, Ermeni ve Aleviliğin bu topraklarda ne demek olduğunu biraz hissedebilmemizi sağladı. Teşekkürler Ahmet Abi, her şey için. Toprağın bol olsun Hoşana. /Can Mengilibörü

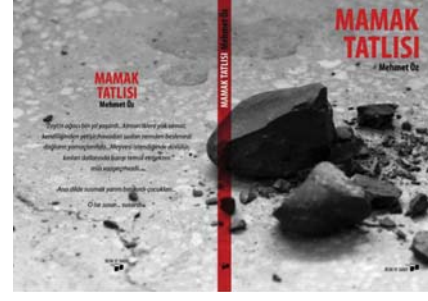
Kadına Yönelik Şiddete Karşı Utanan Erkekler: Kadına Şiddet Erkeklikse Erkek Değiliz Hiçbirimiz!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü'nde kadınlar, Ankara'da bir yürüyüş gerçekleştirdi. Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla Kolej Meydanı'nda buluşan kadınlar, kadına yönelik şiddete, ayrımcılığa ve Türkiye'de süren savaşa karşı yürüdü.

Aynı gün akşam saatlerinde yine Ankara'da Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi (YSGP) üyesi erkekler de Yüksel Caddesi'nde yaptıkları basın açıklamasında “Şiddet erkekliktir, erkekliği reddediyoruz” dediler ve ataerkil erkekliği reddettiklerini, cinsiyetçiliğe ve heteroseksizme karşı duracaklarını dile getirdiler; Erkekliklerinden özgürleştiğe ferahlayacaklarını ilan ettiler. **Kolektifler/YSGP/Abo/Solfasol**

Zulme Direnişin Tatlı Tarifi ‘Mamak Tatlısı’ını Bilir misiniz?

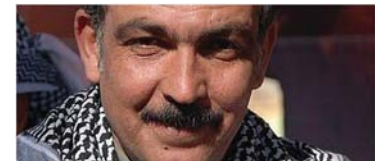

Aslında Mamak Tatlısı olarak bilinen bu tatlının tek bir tarifi yok. 12 Eylül'de yolu Mamak Cezaevi'ne düşenlerin bulabildikleri kadar "etmek", süt, kakao ve tatlandırmak için şeker, reçel ve görüşmecileri için yüreklerinde taşıdıkları bolca sevgi ile yaptıkları bir tatlı olduğu söylenir. Direnişin, yaşama umudunun tatlı bir tarifidir Mamak Tatlısı.
Asla Kin Duymamak, Unutmamak, Mamak...

Mehmet Öz, Mamak Cezaevi'nde geçirdiği günleri, Mamak'a düştüğü günlerin öncesinde ve sonrasında yaşadıklarını, biraz da lirik bir dille “Mamak Tatlısı” kitabında anlattı. Kitabın kapağını tasarlayan da, 12 Eylül günlerinden sonra Ankara'da çıkan “Yarın” isimli gençlik dergisinin emekçisi bir ressam, Mustafa Okan.

Şu sıralar yolunuz Kızılırmak Sokak'ta Tayfa Kitap Kafe'ye düşerse, hem Mamak Tatlısı kitabını edinebilir ve hem de Mehmet Öz'ün tarifi ile “Mamak Tatlısı”nı tadabilirsiniz. Şimdiden iyi okumalar ve afiyet olsun... Abo/Solfasol

* Mamak Tatlısı, Mehmet Öz, Bilim ve Sanat Yayınevi, İstanbul, Kasım 2013, 133 sayfa.

Balbay Özgür, Sıra KCK Tutuklularında

CHP İzmir Milletvekili Mustafa Balbay, 4 yıl 9 aylık tutukluluk süresinin sonunda tahliye edildi ve bugün ilk kez Genel Kurul salonuna gelerek yemin etti. Ergenekon davasında “hükümeti düşürmeye teşebbüs” suçlamasıyla 34 yıl 8 ay hapse mahkûm olan Balbay, Anayasa Mahkemesi'nin “Yasama faaliyetlerine katılmadıkları gerekçesiyle milletten temsil yetkisi ölçüsüzce ihlal edilmiştir” kararının ardından tahliye edilmişti. Hukukçular, Balbay'ın tahliye kararının emsal teşkil edeceği görüşünde. Senelerdir tutuklu bulunan Kürt milletvekillerinin de tahliyesi isteniyor. Seneler sonra KCK davasından dolayı tutuklu bulunan Urfa Milletvekili İbrahim Ayhan için de savcılık tahliye talebinde bulundu. **Abo/Solfasol**

Belediye Otobüsleri Çalışmıyor, Otostop Dayanışması Büyüyor ODTÜ'ye Bu Ceza da Sökmedi!

Büyükşehir Belediyesi'nin ODTÜ'ye verdiği otobüs cezasına karşı ODTÜ'lülerden açıklama var:

“21.10.2013 tarihinde, ODTÜ yerleşkesi içerisinde maruz kaldığımız polis saldırısı esnasında yaşanan olayları bahane eden Ankara Büyükşehir Belediyesi, ODTÜ semt servislerini ve EGO seferlerini, geçici bir süre için iptal etmiştir (Aralık ayı başı itibarıyla otobüsler halen çalışmıyor). Belediye yönetiminin ODTÜ'ye kin besleyen zihniyetiyle aldığı bu karar tüm ODTÜ mensuplarının ulaşım hakkını engellemekten başka bir şey değildir. Bizler antidemokratik yollarla elimizden alınan ulaşım hakkımızı geri almak ve bu süreç içinde yardımlaşmak için dayanışma ağımızı oluşturuyoruz.” diyerek otostop dayanışması başlatıldılar.

Dayanışma, ses getirdi. Birçok Ankaralı ODTÜ'lüleri taşımaya gönüllü oluyor. Duyduk duymadık demeyin. www.facebook.com/odtuulasimdayanismasi
Anlaşılan bu ceza da ODTÜ'ye sökmedi! / **Solfasol**

Kuruluşundan Bugüne 154 Yıl, Mülkiyeliler Birliği

Mülkiyeliler Birliği'nin 154. Yıl kuruluş Yıldönümü 7 Aralık Cumartesi günü Swiss Otelde düzenlenen balo ile kutlandı.

Mülkiyeliler Birliği başkanı Sevilay Çelenk'in ev sahipliğinde düzenlenen gecede mezuniyetlerinin 25. ve 50. yılını kutlayan eski öğrencilere anı diplomaları verildi. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı Yalçın Karatepe, Cumhuriyet Halk Partisi'nin Ankara Büyükşehir Belediye Başkan adayı olarak açıklanması beklenen Cengiz Topel Yıldırım, Doğan Holding yönetim Kurulu Başkanvekili İmre Barmanbek ve 400'e yakın eski mezunun katıldığı gecede, birliğin öğrencilere verdiği burs fonu için piyango çekilişi organize edildi.

Gecede ayrıca Kırgız ressam Karabek'in yaptığı ve Kırgızistan'ın ilk büyükelçisine hediye ettiği Atatürk portresi açık arttırma ile satışa çıkarıldı. Çekişmeli geçen açık arttırma sonunda portreyi Cengiz Topel Yıldırım aldı. Yıldırım yaptığı konuşmada, portreyi mezun olduğu okuluna hediye ettiğini açıkladı. / **Kübra Ceviz**

Anıtpark Forum 2014 Yerel Seçim Yaklaşımı

Anıtpark Forum

Kötünün İyisine Değil, Solun Kendisine Oy Vermek İstiyoruz.

Solda olduğunuzu söylemekten çekinmeyen aday kazanır. Solu terk ettiğimizde, sağa yaklaştığımızda Gökçek'ten farkımız kalmayacaktır. Sokağın sahibi yurttaşlardır.

Parklarımıza, meydanlarımıza, sokaklarımıza sahip çıkmak için, değiştirmek için, eğri olan ne varsa doğrultmak için sol partilere sesleniyoruz. Kötünün iyisine değil, solun kendisine oy vermek istiyoruz.

Sol aday birleştirir, solda aday heyecan yaratır, solda aday kazanır!

Ankara'da Gökçek Kazanmıyor, Bölünen Sol Kazandırıyor.

ÖğrenciDostuKent

-Yaz tatillerinde öğrencilere, kentten uzak tarımsal bölgelerdeki insanlarla dayanışma fırsatı sunma
-Alternatif istihdam modeli oluşturulması
-Çeşitli kaynaşma ve gönüllülük programları
"Öğrencileri müşteri olarak görmeyen bir kent"

EmekDostuKent

-Tüm belediye çalışanlarının sadece kol emeği vermek yerine buldukları kurumdaki yönetimleri bizzat kendilerinin oluşturması.
-Belediye işçilerinin, kayıt dışı veya taşeron gibi güvencesiz bir şekilde çalıştırılmaması; sendikalaşmanın önünün açılması.
-Belediyenin, kendi yerindeki tüm meslek örgütleriyle beraber çalışması.
-Belediye işçilerinin maksimum haftalık çalışma saatini, politikacıların değil sağlık meslek örgütlerinin belirlemesi.
-Belediyenin, kendi yerinde bulunan hiçbir işletmede çocuk işçiyi müsadde etmemesi ve çalışmak zorunda bırakılan çocuklara barınma, eğitim, sağlık ve beslenme gibi hakları ücretsiz olarak vermesi.

HastaEtmeyenKent

-Temiz hava/su
-Tedavi eden değil önleyen sağlık hizmeti
-Birincil önceliği sağlık olma
-Ulaşılabilir ve ücretsiz sağlık merkezleri

1994 ve 1999'da iki sol adayın topladığı oylar, Gökçek'in oylarından yüksekti. Ancak Gökçek 6.700 ve 27.000 oy farkla kazandı.

2004'te yine iki sol aday olduğu için 560.000 seçmen (sol oyların toplamı kadar) sandığa gitmedi

2009'da Gökçek'in kaybedeceğine inanmayan yaklaşık 8 puanlık oy diğer sağ adaya gitti. Oysa Gökçek ve sol aday arasındaki fark 6 puandı.

Belediyecilik SOLdur. Vedat Dalokay, Kızılay'ı çirkinleştiren alt geçit projesini yıkacağını vaat ederek, %61'le seçimi kazandı.

Yerel(den) Yönetime Sahip Çıkmak

Ankara halkı yerel yönetimde artık özne olmalı, kent haklarının kazanılmasında rol almalıdır.

Mevcut belediyecilik hizmetlerinin dışında kent haklarını talep etme, takip etme ve gerektiğinde hesap sorma refleksini gösterebilmeli, kendi mahallelerinin, ilçelerinin yönetiminde söz sahibi olmalıdırlar. Yerel yöneticiler takip edilmeli, güçlendirilmeli ve gerektiğinde eleştirilmelidir. Bu pratiği Forumların geliştirmesi ve mevcutta var olan diğer yapıların güçlendirmesi gerekmektedir.

Asıl önemlisi, insan ve doğayı yok sayan mevcut belediyecilik anlayışına karşı, paylaşımcı bir belediyecilik anlayışını politikalarla var etmelidir.

DoğaDostuKent

-Enerjimi güneşten, sudan ve havadan alıyorum.
-Toprağı elimle işliyor, abğımı sanata çeviriyorum.
-Bisiklet kullanarak ve yürüyerek formumu koruyorum.
-İnsan dahil tüm canlılara saygı duyuyorum.
-Geri dönüşümü ve enerji tasarrufunu yaşadığım her alanda yapıyorum ve tüm bunları çocuklara öğretiyorum, onlar da ailelerine ve gelecek nesillere öğreteceklerdir.

HayvanDostuKent

Hayvanları, kendimi iyi hissetmek için değil, canlı oldukları için seveceğime,
Sirklerde soyuları olmalarına karşı tepkimi her zaman dile getireceğime,
Patsoplarda eşya gibi istiflenip, köle gibi satılmalarına karşı çıkacağıma,
"Eve hapsettiğin her hayvanın sorumluluğunu al. Sevgini paylaş, sevginle besle, oyna" cümlesini hep hatırlayıp, hatırlatacağım söz veriyorum.

ÇocukDostuKent

-Beton olmayan okul zeminleri
-Çocuklarla birlikte çocuklar için oluşturulacak mekanlar
-Güvenle yaşanacak aydınlık ve renkli bir kent
-Bilgisel, fiziksel ve ruhsal yeteneklerini güçlendirecek oyun alanları
Eve kapanmayan, yaşadığı kentin farkında olan ve kentle buluşan buluştuğuca iletişimi artan tüm çocukların hakkıdır.

İklimDostuKent

-Fosil yakıt kullanımının azaltılması
-Enerji verimliliği
-Yenilenebilir enerji kullanımı
-Toplu taşıma merkezli ulaşım, yayalaştırılmış kent
-Bisikletin toplu taşıma entegrasyonu
-Kent yoksulları için sıfır enerjili toplu konut
-Atıkların azaltılması, yeniden kullanımı, geri dönüşümü
-Kentlin gıdasını kent çevresinden sağlama

UlaşımDostuKent

-Haftanın yedi günü 24 saat
-Ücretsiz, konforlu ve erişilebilir
-İklim dostu
Ulaşım istiyoruz çünkü daha fazla özel araç demek daha fazla yol, ağaç katliamı, park yeri, kirli hava demek!

KadınDostuKent

-Güvenliğin sağlanması ve şiddete karşı mücadelede kadınlara yönelik şiddeti önleyecek ışıklandırma, acil yardım hattı vb. altyapı sistemleri
-Kadınların el ürünlerini satabilecekleri standlar
-Kadına yönelik suçların önlenmesi, hukuki ve psikolojik destek & sığınma evleri
-Dayanışma ve bilinçlendirme grupları
-Yerel yönetim katılımlarında pozitif ayrımcılık
-Kadınların çocuklarını bırakabilecekleri ücretsiz gündüz bakım evleri

EğlenenKent

Bizim belediye başkanımız protokol için değil halk için Atatürk Bulvarı'nu trafiğe kapatacak. Bütün şehir Kızılay'a akıp dans edip, türkü söyleyip horon tepeceğiz; Ankara havası da dinleneceği caz da. Birbirimizi tanıyıp, birbirimize güveneceğiz mutlu bir şehir kuracağız. Sanat, tarih ve müzik sokaktan evimize akacak. Hayat sokaktır, sokaklar kentlerimizdir sokaklar bizizdir.

"Sokaklar özgürleştirir, sokaklar eğlendirir"

YaşlıDostuKent

Büyüklerimizi seveceğiz, sadece saymayacağız. Yaşlılar neşeyle kent hayatında yerini alacak. Paylaşma ve dayanışma merkezlerinde üretken etkinliklere katılacaklar, hem yaşatlarıyla hem de diğer kentlilerle beraber olacaklar. Büyüklerimiz değerli tecrübelerini bizlerle paylaşacak, gençlere yol gösterecek. Mutlu, üretken, engelsiz ve güvende yaşayacaklar. "Büyük" kentliler olarak daha güzel bir Ankara hayalimizde hep yanımızda olacaklar.

EngelliDostuKent

-Engelli yollarının tüm kente yayılması ve denetiminin yapılması
-Tüm üst-alt geçitlerde asansör ya da yürüyen merdiven
-Toplu taşımanın engelli dostu olması
-Sağlık, bakım hizmetlerine ulaşabilme
-Sosyal hayata katılım(Sosyokültürel, spor, istihdam/ gönüllülük)

HER SALI VE PERSEMBE SAAT:20'DE FORUM VAR!

twitter.com/AnitParkForum
fb.com/groups/anitparkforum

2014 Yerel Seçim Talepleri

1. İKLİM DOSTU KENT
2. ULAŞIM
3. KADIN DOSTU KENT
4. ÇOCUK DOSTU KENT
5. ENGELLİ DOSTU KENT
6. YAŞLI DOSTU KENT
7. HAYVAN DOSTU KENT
8. ÖĞRENCİ DOSTU KENT
9. EĞLENEN KENT
10. SAĞLIKLI KENT

Yerel Seçimle İlgilen Oy Kullanmaya Git

**BEHZAT'I İZLE
ANKARA'YI
SOLA ÇEK!**

Sola Çek

solacek.com

#Ağaçİnsan

Er Geç Baş Başa Verecek Değil miyiz?

Ankara Ortak Forumları

Gezi'den sonra evlere giremedik. Sokaktan, birbirimizden ayrılmak istemedik. Parklarda, forumlarda bir araya geldik. Daha başka tanıştık. Taze bir heyecanla güzel işlere başladık.

Başladık...
Devam ediyoruz: Biz **Ankara Forumları** buradayız.
Ses veriyoruz.
Mahalle forumları tamam.
Bir de **Ortak Forumlar** yapıyoruz.

28 Eylül'de Kuşulu Park'ta kent hakkını konuştuk. 9 Kasım'da Kennedy'de yerel seçimleri, yerel katılımı konuştuk. Şimdi hemen yeni yıl öncesi, **29 Aralık'ta** başka bir forum yapmak istiyoruz. BAŞKA BİR FORUM.

Çoklu bir forum. Aynı anda bir çok forum. Yan yana forumlar. Birbirini duyan forumlar. Her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu bilen katılımcılar. Bir multi-forum.

Düşündük, soruşturduk, evirdik, çevirdik, 5 konu belirledik:

I. Yeter-AVM: Alternatif Tüketim Forumu

Moderatör: Hadi Sinan İskit
Eş-moderatör: Seven Ağır
Tüketmeden
Tükenmeden
Hayat sokakta

II. Tribün United: Taraftar Forumu

Moderatör: Mahir Ünsal Eriş
Eş-moderatör: Gülçin Yorbık
Borsada değil aradayız

III. Fazla Mesai: Diren/iş Forumu

Moderatör: Arzu Çerkezoğlu (konfirmasyon bekleniyor)
Eş-moderatör: Sıla Uzunpınar
İşçisin Sen İşçi Kal

IV. Toplumsal Vicdan: Bellek Forumu

Moderatör: Ahmet Abakay
Eş-moderatör: Ahmet Bal
Görmez idik
Bir an geldi
Biz öğrendik görmesini

V. Yeşil Masa: Çevre Forumu

Moderatör: İnci Gökmen
Eş moderatör: Öteki Bisiklet
Bozkırdan önce orman vardı
Dereler özgür akardı...

Her bir foruma o konunun doğal paydaşlarını davet edelim dedik; bilenlerini, sahipleneni, çilesini çekmişlerini, kulak vermek isteyenlerini, söz söylemek isteyenlerini, eylemcilerini...
Ve de her forumun sevilen sayılan tanınan bir moderatörü olsun, sesimizi daha çok insan duysun istedik.

Davetlimizsiniz.

Siz gelince çok daha güzel olacak.

Hem, forumlardan sonra canlı müzik olacak, yiyecek-içecek lezzetli şeyler olacak. Sokakları kazandığımız yılı beraber uğurlayacağız.

Yeni Yılı baş başa verip daha fazlasını kazanacağız!

Şimdi değilse ne zaman?..

Gaz Sistemik Silah Gibi Kullanıldı

İnsan Hakları İçin Doktorlar (PHR) örgütü yayınladığı raporda, Gezi parkı olayları süresince polisin göz yaşartıcı gazı sistemik silah gibi kullandığını savunarak Türkiye'ye göz yaşartıcı gaz lisansı ihracatını durdurma çağrısı yaptı.

Merkezi Amerika'da bulunan İnsan Hakları için Doktorlar (PHR) örgütünün, İstanbul ve Ankara'da, 25 Haziran'dan 2 Temmuz tarihine kadar süren bir haftalık araştırma sonucu hazırladığı rapora göre polis, Gezi olayları sırasında yaklaşık 130 bin gaz kapsülünü suistimal ederek kullandı.

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), İnsan Hakları Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği ve Türkiye Barolar Birliği tarafından belgelene insan hakları ihlallerine de yer verilen raporun hazırlık aşamasında PHR, 50'yi aşkın kurban ve ihlallere tanık olan kişilerle görüştü.

Sistemik silah gibi kullanıldı

Rapora göre 31 Mayıs tarihinden itibaren, 2,5 milyonu

aşkın insanın yer aldığı gösteriler sırasında polis doğrudan doğruya göstericilerin üzerine, yakın mesafeden, kapalı mekânlarda ve kaçış yolu olmayan diğer alanlarda, göz yaşartıcı gazı yüz binlerce göstericiye karşı sistemik bir silah gibi kullandı. Gaz kullanımının suistimal edildiği belirten raporda güvenlik güçlerinin protestoların patlak vermesini izleyen ilk 20 günde ülkenin toplam 150 bin kapsül olan bütün 2013 stoklarının neredeyse tamamını kurutarak, 130 bin gaz kapsülü kullandığı bildirildi.

Gaz ihracatını durdurun

Raporda; Uluslararası Topluluklar, ABD ve Türkiye Hükümeti'nden "Türkiye hükümetinin suistimaller hakkında kapsamlı soruşturmalar yürüteceği, failerden hesap soracağı, faileri emniyet kuvvetlerinden çıkartacağı ve bütün emniyet görevlilerinin isyan denetim malzemelerinin uygun biçimde kullanımı konusunda eğitimden geçirileceği zamana kadar, Türkiye'ye göz yaşartıcı gaz lisansı ve gaz ihracatının durdurulmasını" istendi.

Sağlık çalışanlarına karşı kötü muamele de raporda yer aldı

Araştırmaya 86'sı Ankara'dan olmak üzere yüzde 45'i son 3 günde gaza maruz kalan toplam 546 kişi katıldı.

Gaza maruz kalanlar sağlık kuruluşuna gitmedi.

Araştırmaya katılanların yüzde 40'ı gaza açık havada bir metreden yakın mesafeden yüzde 21'i de kapalı alanda maruz kaldı. Gaza maruz kalanların yüzde 94'ü sağlık kuruluşuna başvurmamayı tercih ederken, kendi kendine uygulanan tedaviler arasında birinci sırayı yüzü süt veya anti asit ile yıkamak aldı.

Bölge sakinleri de etkilendi

Gaz maruziyeti sonrasında araştırmaya katılanların yüzde 70'i solunum sıkıntısı, yüzde 80'i öksürük, yüzde 45'i balgam, yüzde 43'ü göğüs ağrısı, yüzde 3'ü hemoptizi, yüzde 72'si burun akıntısı, yüzde 81'i göz kızarıklığı, yüzde 44'ü cilt yanması problemleri yaşadıklarını bildirdiler. Gaz maruziyeti sonrasında görülen solunum sıkıntısının

Raporda polisin sağlık çalışanlarına yönelik tavrı "Polis ve diğer kolluk görevlileri net biçimde ayırt edilebilen, bağımsız sağlık çalışanlarına ve sağlık birimlerine göz yaşartıcı gaz, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırmıştır. Polis gösteriler sırasında yaralananlara acil sağlık müdahalesinde bulunan düzinelere doktor ve diğer sağlık personeli darp etmiş ve gözaltına almıştır." şeklinde yer aldı. Gözaltına alınan protestocular ve sağlık çalışanlarının polis görevlileri tarafından darp edildikleri, cinsel tacize uğradıkları, gözaltında ve hapisanede tutulan bazı kişilerin rızaları olmadan kan ve tükürük numunelerinin alındığı da raporda yer alan bilgiler arasında. **sibel durak/solfasol**

Biber Gazının Etkisi Kısa Süreli Değil

Türk Toraks Derneğinin biber gazının solunum sistemine etkileri üzerine yaptığı araştırma, gazın etkilerinin sanıldığı gibi kısa süreli olmadığı ve çevresel etkilenmelerle de yakınmaların yaşandığını ortaya çıkardı.

Biber gazının zararsız olduğu iddialarını sorgulamak üzere Türk Toraks Derneği Bilimsel Komitesi, İstanbul, Ankara şubeleri ile Çevresel ve Mesleki Akciğer Hastalıkları çalışma grubundan katılımcılarla bir araştırma başlattı.

Araştırma süresince gaz maruziyetine uğrayan bireylerin, maruziyet yer, zaman ve şekilleri, solunum sistemi belirtileri ve süreleri sorgulandı ve kendilerine solunum testi uygulamaları yapıldı. Araştırma sırasında İstanbul ve Ankara'da eylemlere katılanlarla birlikte, eyleme katılmadığı halde Taksim'e yakın alanlarda yaşadıkları için gaza maruz kalan bölge halkı üzerinde de gazın etkileri araştırıldı.

ortalama 2 gün, öksürüğün 15 gün, balgamın 14 gün, göğüs ağrısının 15 gün, burun akıntısının 13 gün, göz kızarıklığının 14 gün, cilt bulgularının 15 gün sürdüğü belirlendi. Eyleme katılmayan ancak bölgede yaşadığı için uzun süre gaza maruz kalanların yüzde 19'unda, izole küçük hava yolu obstrüksiyonu saptandı.

Araştırma sonuçlarına göre gaza maruz kalanlarda klinik belirtilerin 2-3 hafta kadar sürmesi, gazın etkilerinin sadece kısa süreli olmadığını ortaya çıkarırken, gaza maruz kalan bölge sakinlerinin yakınmaları ve solunum test sonuçları çevresel etkilenmenin olduğunu da gösterdi. **sibel durak/solfasol**

Beni Temsil Edecekleri ve Bana Hizmet Verecek Olanları Ben Seçmek İstiyorum!

Çayyolu Türkkonut Halk Meclisi

Değerli dostlar;

Önümüzdeki yıl; Cezayir, Bahreyn, Irak, İsrail, Lübnan, Suriye, Yemen Ve Türkiye'de seçimler olacak.

Her bir sandık yeni bir sınava sokacak Orta Doğu rejimlerini ve halklarını. Halklar, artan kalabalıklarla oylarının hesabını soracaklar. Tabii ki bu hesap sormaların arttığı bir dönemde, hesap sormaların ardından, Demokrasinin Sandıktan, Yurttaşlığın da oy kullanmaktan ibaret olmadığı bir kez daha anlaşılacak ve bu konu yeniden tartışmaya açılacaktır. Dolayısıyla meydanlar yeniden dolacaktır diye düşünüyoruz.

Ülkemizde yaşanan bu protestoların en temelde bir "temsiliyet sorunu"ndan ve haklarımızın gaspından kaynaklandığını düşünmekteyiz ve özde bu temsiliyet sorununun ise seçim sistemindeki çarpıklıklardan kaynaklandığı hepimizce aşikârdır.

Demokrasinin temeli olarak görülen seçimlerin yapılması kadar, nasıl yapıldığı da yaşadığımız demokrasinin bir ölçüsüdür. Devletin onca kurumu ve onca yasası sözüm ona "İleri Demokrasi" adına değiştirilirken nedense 12 Eylül darbe döneminden kalma seçim yasası, en önemli özelliği olan "Liderler Hegemonyası" yaratma özelliğini korumaktadır.

Seçime katılacak aday listelerinin seçmen tarafından değil de parti yönetimleri ve başkanları tarafından oluşturulması ile bir liderler hegemonyası yaratılmaktadır.

Değerli dostlar,

Egemen Ve Özgür Olabilmenin Tek Yolu Kendini Temsil Eden Seçebilmeden Geçer.

Peki, Türkiye'de yapılan milletvekili seçimlerinde veya yerel seçimlerde Halkın vekillerini ve yerel temsilcilerini kim seçer?

Halk mı?
Hayır!

Halk, sadece partiyi seçer, vekillerini ya da yöneticilerini değil.

Meclisi oluşturan 550 kişi ve Belediyeleri dolduran Başkan ve diğer yöneticiler parti başkanlarının belirlediği isimler arasından seçilir. Bu seçim sistemine de Türkiye'de "Demokrasi Sınavı" denir.

Ama gerçekte seçilen 550 kişi ve yerel temsilciler, halkın değil parti başkanlarının temsilcileridirler, yani kukladırlar.

Seçim sisteminin değiştirilerek, Tercihli Oy Yöntemi ile (Yani halkın kendi adaylarını kendisinin belirlemesi ve denetleyebilmesi ile) egemenlik tekrar halkın olacaktır. Dolayısıyla halk seçtiklerinin sorgulayıcısı ve takipçisi olabilecektir.

Bu mücadele, egemen olan parti liderleri ve etraflarındaki çıkar grupları ile halk arasındaki egemenlik mücadelesi olmalıdır. Egemenliği elinden alınmış bir halkın özgür irade mücadelesi olmalıdır.

İşte tam da bu yüzden bu mücadelenin partiler üstü bir niteliği vardır.

Bu toplantıların temel amaçlarından biri de, yurttaşlarımızın oylarına sahip çıkmaları ve hesap sormaları için bir yol açmaktır.

Görüldüğü üzere bu talep sadece basit bir yasa değişikliği talebi değildir. Halkın bu talebi, istisnasız tüm siyasi parti yönetimlerinin ellerinde tuttukları egemenliği geri alma talebidir, hesap sorabilme talebidir.

İşin ironik ve çelişkili kısmı da buradadır zaten. Zira bu talebin gerçekleşmesi için milletvekillerinin oyu gereklidir. Bu yüzden biz ısrarla istemedikçe hiç bir parti elindeki bu

gücü gerçek sahibine, yani bize geri vermeye, teslim etmeye yanaşmayacaktır.

Tercihli oy sisteminin ne kadar zor olduğunu, bize uygun olmadığını anlatmak için türlü bahaneler bulacaklardır. Delege sistemini bize öveceklerdir. Ama delege sistemi de işin bir başka sulandırılmış halidir.

İşin özü gayet basittir. Tercihli oy sistemi ellerindeki gücün bize geri verilmesi demektir. Teknik olarak da gayet rahat uygulanabilir.

İlerideki süreç kimin gerçekten milletin vekili olduğunu gösterecektir. Bu istemleri uygulanamaz bulanlar bilin ki çıkar gözetenlerdir. Milletin gerçek vekili olanlar bu süreçte belli olacaktır. Sapla saman ayrılacaktır.

Fikri özgür, vicdanı rahat insanlara sesleniyoruz;

TBMM'yi ve parti başkanlarının meclisini, olması gereken yere çekebilmek adına, Halkın Meclisi olabilmesi için; İşçinin, emekçinin, köylünün, yurt severlerin yanında olan, ülkesini ve halkını emperyalistlere ve onların yerli iş birlikçileri olan kapitalistlere peşkeş çekmeyen, gerçekten de kendisini seçen halklar için çalışan, gerçek halkçı, emekçi partilerin hayat bulabilmesi için mevcut seçim sisteminin değiştirilmesi şarttır.

Değerli dostlar;

Senin Taleplerini TBMM Kürsüsüne Taşıyabilecek, Gerçek Temsilcilerini Seçebilmen İçin;
Buluş
Konuş
Öner
Ve
Diren
Hesap Sorma Hakkını Kullan

Dodurga (Türkkonut) Mahalle Meclisi Bildirgesi

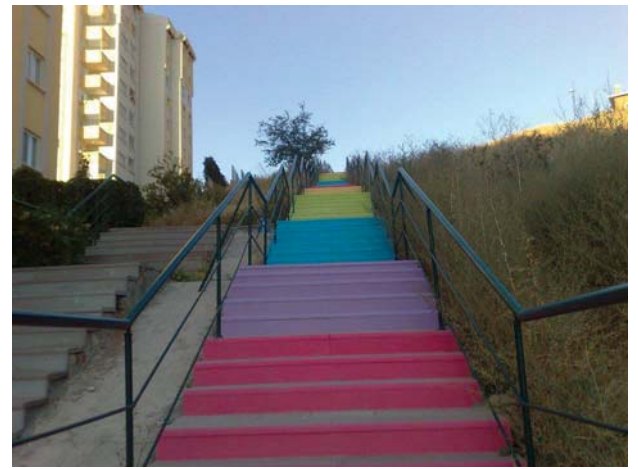
Dodurga Halk Meclisi

Günümüz dünyasında gördüğümüz genel ülke yönetimleri ve yerel yönetimler şu gerçeği ortaya koymaktadır; Temsili demokrasi sisteminin halkın gerçek ihtiyaçlarını karşılamadığı ortadadır ve iflas etmiştir. Çünkü demokrasinin temel unsuru birey pasif bir konumda bırakılmıştır. Mahalli düzeyde yaşayan halkın daha iyi bir yaşam sürmesini sağlaması hedefini gerçekleştirebilmek, o mahallede bulunan paydaşların, karar alma sürecinde yönetime etkin şekilde katılmalarına bağlıdır. Bu ise katılımcı demokrasi ile sağlanacaktır. İnsanlar pasiflikten kurtulup harekete geçerek alternatif ve dengeleyici, paralel bir güç oluşturacaktır.

- Peki, Dodurga mahallesinde yaşayan halkın daha iyi bir yaşam sürmesinin sağlanması için neler yapılmalıdır;
- Katılımcı, demokratik ve şeffaf bir yönetimin oluşturulması,
- Belediye hizmetlerinin eşit ve erişilebilir olması için çaba gösterilmesi,
- Altyapı sorunlarının olmadığı bir mahalle,
- Barınma hakkı ile ilgili kararlarda mahallelinin karar sahibi olması,
- Güvenli sokakların oluşturulması,
- Kültür ve sanata kolayca erişilebilmesi ve özgürce üretilebilmesi,
- Nitelikli spor alanı ve tesislerin yapılması,

- "Engelliler toplumun yükü değil, eşit bir parçası" ilkesi benimsenerek, fiziksel ve toplumsal engellerin kaldırılması,
- Sosyal hizmetlerde pozitif ayrımcılığın olması,
- Mahallelinin eğitime ve gelişimine yönelik olanakların sağlanması,
- Gençliğin daha fazla özgürlük, söz ve karar hakkı, eğitimde ve istihdamda fırsat eşitliği ve adalet isteklerine cevap verebilme,
- Kadınlarımızın omuzlarındaki yükün azaltılması, evde, işte, sokakta güvencesinin sağlanması ve hayatın her alanında, hak eşitliği isteklerine cevap verebilme,
- Yaşlıların hiç kimseye muhtaç olmadan, saygın yaşam isteklerine cevap verebilme,
- Mahallenin trafik sorunlarının ve ulaşım sorunlarının çözülmesi,
- Yeterli bir yeşil alan, temiz bir çevre,
- Sokak hayvanlarının doğamızın bir parçası olduğu gerçeği ile mahalle ve doğanın dengesinin korunması,
- Doğal afetlerle ilgili tedbirlerin alınması, doğal afetlerin sosyal afetlere dönüşmesinin engellenmesi.

Şu gerçeği hiç unutmayalım. Mahallemiz, yaşamımızın en uzun süresini geçirdiğimiz temiz, güvenli, sağlıklı, gürültüsüz ve dayanışma içerisinde, yaşam kavramının sürdürüldüğü yerlerdir.

Kentsel Dönüşüm Öncesi: Ulus ve Altındağ Fotoğraf Sergisi

Doğanay Sevindik Belgesel Fotoğraf Atölyesi

Ulus, sadece Ankara'nın değil, ülkemizin göz bebeği. Türkiye Cumhuriyeti Ulus'ta ilan edilmişti.

Ulus, tarihtir. Tarihi doku ve etnografik açıdan oldukça da zengindir.

1970'li yıllara kadar Ankara'nın ticaret merkezi durumundaki Ulus, Kızılay'ın ticari merkez olması ile birlikte bu özelliğini az da olsa kaybetse bile, halen ticaret açısından ayrı bir yeri vardır.

1980'li yıllardan sonra Ulus ve Kale çevresi için sistemli bir şekilde "yok etme", "unutturma" politikası izlenmeye başlamış durumda. 80'li yıllarda Anıtlar Yüksek Kurulu'nun aldığı karar ile bölge koruma altına alınmış, tamirat yapılması "bir çivi bile çakılması" yasaklanmıştı. Geçen 30 yıl içinde ise, koruma altına alınan evler zamana yenik düşmeye başladı, eskidi ve köhneleşti.

Bu durum, tam da birilerinin istediği yönde oldu. "Eskidi, köhneleşti" diyerek "Yıkalım, yenisini yapalım" demeye başladılar. İzledikleri politika da, "Ev sahibi olarak siz restore edebilirsiniz, ama mimari proje bizden, müteahhiti biz belirleyeceğiz, işçilik de bizden diye" belirleyici öneri ya da "Evinizi satın ve gidin" biçiminde tehdit oldu. Maliyetler yüksek olduğu için de arsa sahipleri evlerini ve arsalarını çok düşük bedellere satmak zorunda kaldılar, kalıyorlar.

Restorasyon ve yenileme adı altında ellerinden arsaları ve evleri alınan insanlar, kaderlerine terk ediliyorlar. Orada doğmuş, büyümüş Ulus'a 5 km, Meclis'e 10 km uzaklıkta yaşanan olaylar ile "kentsel dönüşüm" adı altında "rantsal dönüşüm" "haksız-hukuksuz" olarak tüm acımasızlığı ile devam ediyor. İnsanlar adeta sürgün edilircesine Sincan, Pursaklar ve Doğanatepe'ye gönderiliyorlar.

Geleceğe bu günden belge bırakmak, Ulus ve çevresinde kaybedeceğimiz değerlere dikkat çekebilmek adına; genel görünüm, sokaklar, evler, avlular, Eski Ankara Evleri, Cumhuriyet dönemi yapıları, tarihi doku, yaşam, el sanatları, sanat etkinlikleri, eğlence yerleri belgelemesine çabaladık ve fotoğraflamaya çalıştık.

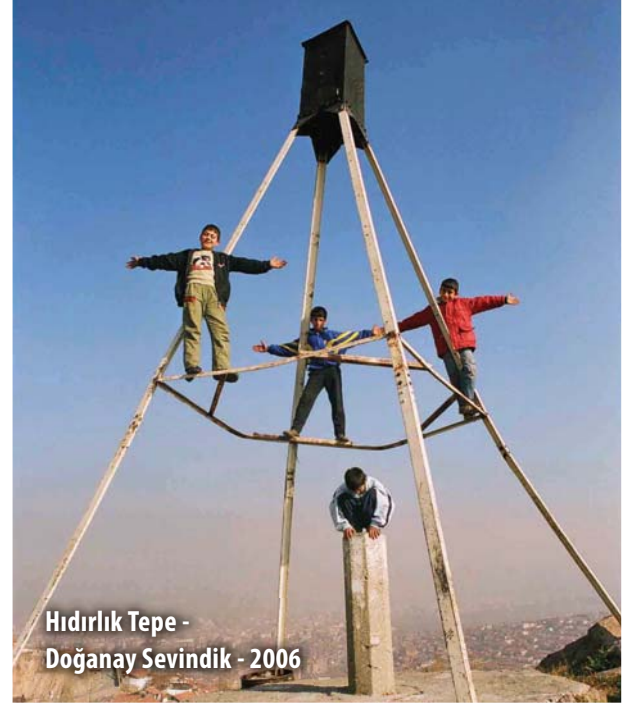
10 yıl sonra aynı yerlerin fotoğrafları yeniden çekerek değişim ve gelişimi de izlemeyi düşünmekteyiz.

Proje, Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Şehir Plancılar Odası Ankara Şubesi işbirliği ile sürdürülmektedir.

Sergide;

Çiğdem Atar, Fatma Akcengiz, Hande Akçakoca, Nurten Aksakal, Sema Apaydın, İdris Aydın, Leyla Bayazit, Derya Büyüktanır, Ufuk Duruman, Natalia Emelianova, Asuman Ergüney, Burak İmir, Sevinç İşcan, Hatice Şimşek Kara, Nesrin Karacabey, İlknur Kılınç, Atila Köksal, Koray Olşen, İmren Doğan Pınar, Mehmet Pınar, Doğanay Sevindik, Gülten Tanyer, Hakkı Üncü ve Cazibe Yapıcı'nın fotoğrafları yer almaktadır.

Bilgi: AFSAD – Doğanay Sevindik Belgesel Fotoğraf Atölyesi'nin "Kentsel Dönüşüm Öncesi, Ulus-Altındağ" isimli fotoğraf sergisi 12 Aralık tarihine kadar Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde izlenebilir.

Bentderesi Cad. -
Hatice Kara - 2006

Sanatsız Kalan Bir Toplumun...

Engin Aygün

Bir yerleşim nasıl ve neden muhafazakârlaşır? Mamak ilçe sınırlarında oturan sosyal demokratlar ve sol eğilimli kişiler semtin geçmişi ile övünür. Çünkü Mamak geçmişte neredeyse bütün politik eylemlerin kaynağı ve merkezi durumundaydı. Ama aynı kişiler ilçenin bugünü için aynı şeyi söyleyemiyor. Neden mi?

Bu sorunun birçok cevabı var. Kira artışları, kentsel dönüşüm ile yoksul kesimin ilçeden uzaklaşması, şehir merkezine olan ulaşım zorlukları sebebiyle aydın/entelektüellerin ilçeden ayrılması, iktidar baskısı ile tüm toplumun siyasetten tümüyle uzaklaşması gibi...

Ancak bunların dışında bir sorun var, geçmişten günümüze tüm kent ve iktidar yöneticilerinin suçlu olan bir sorun: Mamak sistematik olarak sanatsız kaldı, sanatsız bırakıldı.

Sahil kesimlerinde yaşayan insanların daha hoşgörülü ve mutlu olduğu bilinir. Bunun temel nedenlerinden biri, orada yaşayan kişinin mavi ve yeşil görerek ruhunu doyurabiliyor olmasıdır. İşte tam bu noktada

sanat da ruhu doyuran en temel ihtiyaçlardan biridir ve eğer topluluklar sanattan uzaklaşırsa muhafazakârlaşır. Şimdi sayılarla Mamak'tan görünüm yapalım: Mamak 1983 yılında Çankaya'dan ayrılarak ilçe statüsü kazanmış bir merkez ilçedir. 30 yıllık belediye geçmişinde birçok siyasi partiden yöneticileri olmuştur.

Kısaca kültürel durumu gözler önüne serebilmek için Ankara geneli tiyatro ve sinema salonlarının dağılımına bakalım.

Devlet tiyatrosu: Çankaya: 4 salon, Altındağ: 4 salon, Yenimahalle: 3 salon, Mamak: 1 salon
Sinema kompleksleri: Çankaya: 14 sinema merkezi, Yenimahalle: 3 sinema merkezi, Etimesgut: 3 Sinema merkezi, Keçiören: 3 sinema merkezi, Mamak: 1 sinema merkezi, Altındağ: sinema merkezi bulunmuyor. Hal böyleyken, ayrıca ilçe sınırları içerisinde belediyenin sözde sanat galerisi haricinde hiç galeri yokken, Mamak ilçesinin eski demokrat ve güçlü çizgisini sürdürebilmesi mümkün müdür?

30 yıllık belediye geçmişi yöneticilik yapmış tüm başkanlar, sadece kendi ceplerini ve çevrelerini doyurmak için sürekli bir kentsel dönüşüm zıvası ortaya attılar. Bu projeler içerisinde olması gereken, yaşamsal öneme sahip kültürel alanlar her seferinde daha yüksek ranta sahip konut ya da ticaret merkezlerine dönüştürüldü. 30 yıllık belediye geçmişinde hiçbir kültürel yatırım yapılmadı. Sonuç: Yaşamsal giderlerini bile sağlarken zorluk yaşayan bir semt insanının kültürel etkinliklere ulaşması gittikçe zorlaştı ve bir noktadan sonra tümüyle kesildi. Bunun bağlı olarak, toplum ruhunu sanat ile doyuramadığı için başka doyurma yöntemlerine başvurdu. Ve durum ortada, gittikçe muhafazakârlaşan ve gittikçe yoksullaşan bir ilçe. İktidar sözde kültür merkezi ile bu bölgede yaşayan insanların ruhlarını kendi hesapları doğrultusunda şekillendirecek.

Yerel Seçimle İlgilen
Oy Kullanmaya Git

**OKULUNU KORU
KENTİNLE
İLGİLEN!**

Sola Çek

Sivil İklim Zirvesi'nden Türkiye'ye "Nota": % 15 Azaltım

Nuran Talu- Küresel Denge Derneği

Sivil İklim Zirvesi (SİZ) 22-23 Kasım 2013 günlerinde Ankara'da toplanıp, iklim değişikliğine neden olan seragazı emisyonları için sayısal bir azaltım hedefi belirlemeyen hükümete ilk dersini verdi. "Hedefi biz koyarız, belediye başkanlarını da buna göre seçeriz" dedi.

Van, İzmir, Çanakkale, İstanbul, Adana, Antalya gibi Türkiye'nin birçok yerinden bir araya gelen çok sayıda sivil oluşum; ülkemizde iklim değişikliği ile mücadelede, ulusal ve yerel düzeyde alınması gereken somut adımların bilinçli olarak atılmadığı, aksine 'iklim düşmanı' ekonomi politikalarının uygulanmaya devam edildiği görüşünde hemfikir oldu.

SİZ; Türkiye'nin küresel iklim değişikliğine karşı yerkürenin en hassas bölgelerinden birinde, Akdeniz Havzasında yer aldığını ve artık ülkenin bir çok yerinde beklenmeyen hava olaylarının sıkça yaşandığını vurguladı. Zirvede; kış yağışlarında azalmalar, olağandışı kurak yazlar, seller, su baskınları, hatta hortumlar nedeniyle başta su kaynaklarımız olmak üzere, tüm doğal kaynakların üzerindeki riskler ve iklim değişikliğinin etkilerine karşı

savunmasızlık, ayrıntılı olarak değerlendirildi.

İklim politikaları bağlamında enerji (elektrik ve ısı), tarım, ulaşım, turizm, atık, konut gibi sektörlerde ekonomi kayıplarını da tartışan zirve; kentlerde vatandaşın can ve mal kaybına neden olan iklim afetlerine karşı izlenmesi gereken politikaları da özellikle masaya yatırdı. Türkiye'deki kentlerin yönetiminde, ekonomisinde, ekolojik ve sosyolojik yapılarında iklim değişikliği ile ilgili hiç bir yapıcı politika olmadığını vurgulayan SİZ; yaklaşan yerel seçimlerde siyasi partilerin aday belirleme kriterleri arasında, yerel iklim önlemlerinin ve somut hedeflerin mutlaka yer alması gerektiğinin altını çizdi.

Türkiye iklim değişikliğine neden olan seragazı emisyonlarını en az %15 azaltmak zorunda. SİZ net konuştu: Türkiye'nin ulusal ve yerel iklim hedefi % 15. Sivil İklim Zirvesi ve Bildirge bir başlangıç. Ulusal politikaların yanısıra, Mart 2014 sonrası seçilecek belediye başkanlarının iklim politikaları ve uygulamaları SİZ örgütleri tarafından sürekli izlenecek ve mücadeleye devam edilecek...

Sivil İklim Zirvesi Bildirgesi

Bu tehlikeli gidişe artık dur demek gerekiyor. Türkiye'nin seragazı emisyonları 1990'dan 2011'e kadar yüzde 124 arttı. Bu tehlikeli artış kırdı ve kente birçok alanda hayatımızı tehdit ediyor. Seller, su baskınları, sıcak hava dalgaları, kuraklık, hortumlar gibi aşırı hava olaylarının şiddetinin ve sıklığının artması ile iklim değişikliğinin etkilerine Türkiye'de daha yakından şahit oluyoruz. Sorunu görmezden gelmek bir çözüm olamaz.

Türkiye küresel iklim değişikliğine neden olan seragazı emisyonlarını, 2011 yılına göre 2020'ye kadar en az yüzde 15 oranında azaltmak zorunda. Bu hedefe yeni hidroelektrik, termik ve nükleer santral kurmadan erişilebilir. Üstelik enerji verimliliği ve tasarruf tüm sektörlerde seragazı emisyonlarının azaltılmasında en uygulanabilir araçlar.

Bu ulusal hedefe ulaşmak için, yerel yönetimler de hemen eyleme geçmek zorundadır. Belediyeler seragazı envanterlerini çıkarmalı ve ulusal hedefe paralel olarak 2020 yılına kadar yüzde 15 emisyon azaltım hedefi almalıdır. Emisyon azaltımı raporlanarak topluma paylaşılmalıdır. Yerel yönetimlerde yapılacak tüm uygulamalar seragazı azaltmayı öngören iklim eylem planlarıyla yönlendirilmeli, bu planlarda iklim değişikliğinin etkilerine uyum hedefleri mutlaka yer almalıdır.

Çözümün mümkün olduğunu biliyoruz. Çözüm ulusal ve yerel ölçekte kömür, petrol ve doğalgaz kullanımının azaltılması, kayıpların önlenmesi ve yenilenebilir enerji payının artırılmasıdır. Bir yandan ulaşımda ve konutlarda "karbon nötr" uygulamaların ve atık sektöründe geri

dönüşüm, azaltım ve yeniden kullanım politikalarının hızla hayata geçirilmesi ile bunun başarılabilirliğini biliyoruz. Böylesi bir süreç, bugün fosil yakıtlar için toplanan vergilerin iklim dostu çözümlere aktarılması ile mümkündür. Tüm bu önlemler, Türkiye'nin acilen alması gereken ulusal seragazı emisyon azaltım hedefine ulaşmasını sağlayacak ve sadece devlete değil, bireye de önemli ölçüde ekonomik kazançlar getirecek.

Yüksek maliyetli ve iklim düşmanı olan mevcut uygulamalara dur demek için belediyelerin bu süreçte hemen dahil olması şart. Bu nedenle, yaklaşan yerel seçimlerin öncelikli gündeminin "iklim dostu belediyecilik" olmasını önemsiyor ve politik iradeyi bu yönde beyanat vermeye çağırıyoruz.

Tüm siyasi partilerin belediye başkanı adaylarından yüzde 15 seragazı emisyon azaltımı hedefinin seçim beyannamelerinde yer almasını talep ediyoruz. Bu süreçte ve gelecekte ulusal ve yerel uygulamaları yakından takip edeceğimizi, sadece çözümden yana olanlarla adım atacağımızı politikacılar duyururuz.

SİVİL İKLİM ZİRVESİ
23 Kasım 2013, Ankara
www.iklimzirvesi.org

İstikrar

Yiğit Koca

Hayatımda tribünde bulunduğum ilk maç bir Ankara derbisiydi. Tarih 18 Şubat 2001, Gençlerbirliği-Ankaragücü, Gençlerbirliği maraton tribünü. Daha 9 yaşındaydım. İlk olmasının getirdiği hafıza canlılığının yanı sıra maçın hikayesi de beni bir o kadar etkileyip zihnimde yer edindi. 2, 6 ve 24. dakikalarda gelen Ankaragücü golleri; 38, 42, 48. dakikalarda gelen Gençlerbirliği golleri. Üç farktan geri gelmenin heyecanı ve olası galibiyet beklentisinin ardından, 89. dakikada gelen Ankaragücü golüyle maç 3-4 sona ermişti. Bu yaşma gelene kadar eriştiğim sportif zihniyetimle yaptığım muhakeme sonucu, farkına vardığım bir nokta oldu bu maçın hikayesi.

Naçizane görüşüm, bu maç Gençlerbirliği tarihinin kısa bir özeti aslında.

1977'de İlhan Cavcav başkan olduğunda amatörülüğün eşliğinde olan Gençlerbirliği, Cavcav'ın başkanlık sürecinde, kısa sürede ve istikrarlı bir biçimde küme yükselirken, 1988 yılından beri Türkiye Birinci Ligi'nin süreklilik açısından en başarılı 5. takım olarak yer edindi. 2002-2003 sezonundaki lig 3.lüğü, düzen ve istikrarın en önemli meyvelerinden oldu. Bu sezonun ardından gelen Avrupa Kupası maratonunda alınan galibiyetlerin en önemli mimarı, -oyuncuları da unutmaksızın- şüphesiz Ersun Yanal'dı.

Peki Yanal'ın Gençlerbirliği'ndeki görevi ne zaman son buldu: 2004. Teknik direktörlüğe milli takımda devam edecek olması anlaşılır bir sebep olsa da artık istikrar bozulmuş, düzen de sarsılmıştı. Bunun sonucunda da Gençler, sıradan bir lig takımı haline dönüp orta sıraların favorisi' durumuna gelmişti.

Ta ki; 2011'de Fuat Çapa takımın başına gelene kadar. İlk sezonunda, -o sene uygulanmakta olan play-off sisteminde- Avrupa Ligleri'ne katılma hakkı ligin son virajında kıl payı kaçmış, ikinci senesinde (2012) gerek büyük(!) İstanbul takımlarına dış geçirmesi, gerekse eş düzey rakiplerine 'direnmesiyle' istikrarın yerleşmeye başladığının sinyallerini vermişti. Ancak, sezon bitiminde ekonomik uyumsuzluklar da gerekçe edilerek, Avrupa Kupaları'na katılmama

gerekçesiyle Çapa'nın görevine son verilmişti.

İçinde bulunduğumuz sezonun başında göreve başlayan Metin Diyadin'in takımın başındaki ömrü ise sadece 8 hafta olmuştur.

Yazının başında bahsettiğim Ankaragücü maçı ile kulüp tarihinin benzerliği işte burada ortaya çıkmakta. 3-0 geriye düşen takıma Cavcav gelmiş ve denge sağlanmıştır, ama istikrarsızlığın getirdiği sonuç mağlubiyettir.

Türk futbolunun en istikrarlı ve uzun soluklu başkanı olan İlhan Cavcav'ın, kendi istikrarının getirdiği görece başarıları görüp, neden bunu kulübün diğer parçalarında değerlendiremediği, aklımda Gençlerbirliği ile ilgili en büyük, en önemli soru ve sorundur.

Alex Ferguson'un Manchester United'taki 27 yıl süren başarı hikayesi, Fatih Terim'in 1996-2000 döneminde Galatasaray'da kazandığı üst üste 4 şampiyonluk ve UEFA Kupası, Almanya-İspanya gibi ülkelerin genç milli takımlarından A milli takımlarına kadar birlikte ve sürekli oynayan oyuncularının her

organizasyonda favori gösterilmeleri... gibi istikrarı kanıtlayan onca örnek bulunurken, neden bu örneklerden yola çıkılıp planlama yapılmaz?

ve şimdi; 2008 ile 2013 yılları arasında Antalyaspor'u çalıştıran Mehmet Özdilek takıma geldi. Çalıştırdığı Antalyaspor'u yeni bırakmış olmasına rağmen, Antalyaspor hala karşılaştığı her takımın kendini favori olarak göremeyeceği bir rakip olmaya devam etmekte.

Cavcav gibi tecrübeli bir patronun, uzun süre sonra ilk kez yaptığı bir sportif girişimden ümitliyim. Belki de Türkiye futbolunun en sabredilmesi gereken teknik direktörlerinden biri olan Özdilek ve futbolun en büyük parçası taraftarla birlikte Ankara futbolu yeniden canlanacaktır. Gerekenler sadece sabır, düzen ve İSTIKRAR.

Çağırımıdır; koşun tribüne. Bu dönemde; bu yönetimin, bu teknik ekibin, bu oyuncuların ihtiyacı olan en önemli şey destek. Sportif siyaset, futbol yönetimi, hakemler bir yana, maç izleyelim ve destekleyelim. Başarı kendiliğinden gelecektir.

Kafanızı Kaldırın!

Amatör Astronom - Özgür Cengiz
ozgurcengiz2008@hotmail.com - www.astronomigunlugu.blogspot.com

Meteor Yağmuru: 14 Aralık gecesi çıkış noktası ikizler takımı yıldızı olan Geminid meteor yağmuru sırasında iyi koşullarda saatte 60 adet meteor görmemiz mümkün. 21 Aralıkta kış gündönümü yaşanacak. Kışın en uzun gecesine şahit olacağız.

AMATÖR ASTRONOMUN GALAKSİ REHBERİ -6

Güneş sistemimizin sınırlarının ötesinde kozmik okyanusun kıyılarından ufka yelken açıyoruz.

YILDIZLAR: Yıldızlar, yakıtları hidrojen olan devasa füzyon reaktörleridir. Kütleleri, hidrojen atomlarını sıkıştırarak ve çarpıştırarak birbirleriyle füzyon reaksiyonuna girmelerini sağlar. Bunun sonucu helyum, ısı ve ışık ortaya çıkar. Geceleri kafamızı her kaldırdığımızda semai bir şölene tanıklık ederiz aslında. Çok çok uzaklardan bize göz kırpan yıldızlar, aslında kemiğimizi oluşturan kalsiyumun, kanımızdaki demirin, beynimizdeki fosforun, kısaca vücudumuzdaki her bir atomun oluşturulduğu fırınlardır. Arabamızdaki nikel, çatalımızdaki krom, çok çok uzun yıllar önce bir yıldızın kalbinde dövmüştür.

Bizim güneşimiz, küçük sayılabilecek bir yıldızdır. Yıldızlar esas olarak, yaşları, enerjileri, renkleri ve parlaklıklarına göre sınıflandırılırlar. "Kadir" kelimesi yıldızların parlaklıklarını belirtmek için kullanılır.

"Yıldızlar, buz tutmuş efsaneleri yazıp çiziyor gözlerimizin içine... Sırlarını ele vermeyen uzayın parlıtlı şarkıları eşliğinde..." (Heart Crane, Köprü)

Kadiri yüksek olan yıldız, görmesi daha zor olmaktadır. Kadir düştükçe, hatta eksi değeri aldıkça parlaklık artar. Örneğin yaz mevsiminin en parlak yıldızlarından Vega yıldızı "0" kadirde bir yıldızdır.

Yıldız oluşumları sırasında arda kalan ve yıldızın kütle çekimine kapılarak etrafında topraklar halinde toplanan ve birleşen kalıntılar gezegenleri oluşturur. Bizim üzerinde olduğumuz Dünya gibi diğer gezegenlerden hiç biri, ışık yaymaz; yıldız gibi görünmelerinin sebebi güneşten aldıkları ışığı, ay gibi yansıtılmalarıdır. Yıldızlar da bizler gibi, doğar, yaşar ve ölür. Elbette bizden çok daha uzun yaşarlar. Oluşumları da ölümleri de sarsıcı ve etkileyicidir. Yakıtı biten yıldız, eğer küçük bir yıldız ise önce kırmızı bir dev haline gelir ardından da bir patlamayla, soluğu tükenmiş bir beyaz cüce olarak hayatına veda eder. Orta büyüklükte bir yıldız ise, yerçekimi daha güçlü olduğundan, yakıtı bittiğinde geriye kalan elementleri öyle bir birleştirir ki, ufak ama çok yoğun bir hale gelir. Öyle ki bir çay kaşığı nötron yıldızını elinizden bıraksanız, dünyayı delerek öbür tarafından çıkar.

En büyük yıldızların hayatı ise büyük bir trajedi ile biter. Yıldız büyük olduğundan kütle çekimi o kadar fazladır ki, yakıt bittiğinde, yer çekimini dengeleyecek nükleer güçler kaybolur ve yıldız kendi içerisine çöker. Bu durumda ışığın bile çekiminden kaçamadığı "Karadelik" oluşur.

Karadelikler, ışığı dahi yuttuğundan, varlıkları çok geç keşfedildi. Einstein'ın kuramsal olarak tespit ettiği karadelikleri, içlerine düşen maddelerin çıkardığı X ışını izlerine bakarak tespit ettik.

Dünyamıza ve güneş sistemimize en yakın yıldız Alfa Centauri'dir. Yaklaşık 40 katrilyon km olan yıldız ışık bile 4,5 yılda ulaşabilmektedir. Yani biz şu anda baktığımızda Alfa Centauri'nin 4,5 yıl önceki halini görmekteyiz(!) Peki ya daha uzaktakiler? Daha uzaktaki yıldızlara bakmak demek, tarihte de geriye gitmek demek mi?

Bir sonraki yazımızda bu sorumuza cevap arayarak zaman-mekân ilişkisini değerlendireceğiz.

ARALIK GÖZLEM TAVSİYELERİ:

Yaklaşmalar: 16 Aralıkta Ay ve Boğa takımı yıldızının en parlak yıldızı Aldebaran yakın konuma geleceklerdir. 26 Aralıkta Ay-Mars, 27 Aralıkta Ay-Spica, 29 Aralıkta ise Ay-Satürn yaklaşmalarına tanıklık edeceğiz.

Gezegenler: Merkür, Aralık ayında güneş doğrultusunda olduğundan izlenemeyecektir. Venüs ise gün batımından sonra kısa bir süre batı ufkunda izlenebilir. Aralık ayında Jüpiter, tüm gece, gözlem imkânı verirken, Mars ise gece yarısından sonra, doğu ufkundan doğmaya başlayacaktır. Satürn, Aralık ayı boyunca güneşe yakın. Sabah 04.00'te doğuyor. Uranüs ve Neptün ise sadece teleskoplarla gözlenebilecek.

OCAK

"Daha da ODTÜ'ye Gel(e)mem!"

Ocak 2013'te Ankara'nın gündemi ODTÜ'ydü. Başbakan 18 Aralık'ta, ODTÜ'ye Göktürk-2 uydusunun fırlatma törenini izlemeye, yanında 3600 polis, 8 TOMA, yüzlerce zırhlı araç ve binlerce gaz bombası ile geldi. ODTÜlülerin Başbakanı protesto girişimine Ankara polisi gaz bombası, cop ve tazyikli suyla karşılık verince olay Ankara'nın gündeminden Türkiye'nin gündemine taşındı. ODTÜ Rektörlüğü bir bildiri ile, eşine az rastlanır ama olması gerektiği gibi öğrencisine sahip çıktı. O günden sonra, ODTÜ'de ortaya çıkan özgürlük, umut ve dayanışma havası dalga dalga bütün ülkeyi etkilemeye başladı.

"Üzülmeyin Cumhurbaşkanım, Bizi De Çağırmadılar" Türk İşi Uzak Macerası

18 Aralık'ta ilk %100 yerli Türk uydusu denen GÖKTÜRK-2 adlı bir uydu Çin'den fırlatıldı. Fırlatma ve siyasi şov için her şey hazırды ki şov kısmına ODTÜ'lüler izin vermedi. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün de törende olmadığı farkedildi. Ama Göktürk-2 için davet edilmesi unutulmuş bir tek Abdullah Gül değildi. Uyduyu yapan ekibin çoğunluğu orada değildi.

Dünyanın en büyük gazeteci hapisanesi, Türkiye:

Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü -RSF, en az 42'si gazeteci, 72 medya çalışanının tutuklu olduğunu belirttiği Türkiye'yi "dünyanın en büyük gazeteci hapisanesi" olarak açıkladı.

Roboskili Köylü: "Allah Rız Olun Komutan Çok İyiydi, Şimdiye Kadar Bizi Hiç Öldürmedi"

28 Aralık 2011 günü Türkiye Cumhuriyeti'nin katliamlarla dolu mazisine kapkara bir leke daha kazandı «Roboski» adıyla. 34 günahsız insan, F-16'larla bombalandılar. Kürdistan'la Batı'nın çoktan bölündüğünün en büyük göstergesi ise Türkiye'nin katliamdan sonra yeni yıl kutlamalarını pervasızca gerçekleştirmesi ve Türk medyasının katliamı görmezlikten gelmesi oldu. Sessiz kalmanın da ötesinde devlet erkanı, mağrur ve kibirli bir üslupla ekranlara çıkıp ölenlerin arkasından demediklerini bırakmadılar. Ölenler "kaçakçı"ydı, üstüne Kürt'tü; daha ne olsun, ölümü hak etmişti onlar, zaten suçluydular.

eylemlerini, mağdur ve tanıkların ağır adresinde yayın hayatına başladı.

SOLFASOL Bilanço 2013 Murat Dirican

NİSAN

Yenimahalle'de Bir Tarih Daha Yok Oluyor...

1969 yılından bu yana, özellikle gençler ve çocuklar olmak üzere Ankara Yenimahalle semti sakinlerinin yaşamında önemli bir yeri Yenimahalle Gençlik Merkezi, "binanın eski olduğu ve Ankara'ya yakışmadığı" gerekçeleriyle, Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından başka bir binaya taşınmaya zorlandı. Yoğun itirazlara rağmen yaz aylarında yeni binasına taşınan merkezde bu kez de iczilik faaliyetlerine izin verilmedi.

HAZİRAN

Bu Daha Başlangıç? Kask numaralarını neden kapattınız? #cevapver
#cevapver Abdullah Cömert nasıl öldü? Avukatları gözaltına aldırın kim? #cevapver
#cevapver Engelli eylemciye tazyikli su sıkın polis kim? Ethem Sarısülük'ü vuran polis kim? #cevapver
#cevapver Evren Köse'yi kim vurdu? İzmir'deki eli sopalı "sivil"ler kim? #cevapver
Lobna Allamî'yi kim vurdu? #cevapver
#cevapver Mehmet Ayvalıtış'ı kim öldürdü? Polise plastik mermi kullanma emri kim verdi? #cevapver
#cevapver Vedat Oğuz'u kim kör etti?

"Çadır... #cevap Diktiği #cevap 7 gazetir #cevap Medya #cevap Devlet gönüll istiyor Niye sü #cevap Müezz insanla yardım malzer Aslında illegal, Neden etmiyo #cevap doktor

MAYIS

Hem Tarih, Hem Hukuk Ayaklar Altında... Gözlerinize İnanın, Burası Hacıbayram!

Mayıs ayında Hacıbayram'a giden Ankaralılar gördükleri karşısında şaşkına döndü. Büyükşehir Belediyesi'nin kepçe, dozer ve kamyonlarla yıkıma girmesi ile savaş alanını andıran meydana "yenileme" çalışması, arkeoloğundan mimarına, kitapçısından kahvecisine, Ankaralılardan tepki gördü. Ne yapıldığını ise kimsenin bilmediği meydan için, Valilik ve Kültür Bakanlığı ise sessiz kaldı.

Türkiye'de Çocuğun Yaşam Hakkı Raporu Açıklandı

Gündem Çocuk Derneği'nin hazırladığı Türkiye'de Çocuğun Yaşam Hakkı Raporu'nda bu yıl yaşamını kaybeden çocuk sayısı, en az 609. Altı yüz dokuz çocuk, 2012 yılında bizzat devlet görevlileri tarafından ya da devlet görevlileri ölen alınmadığı için önlenemeyen sebepler nedeniyle yaşamını kaybetti.

Bakan Bey Dilek Özçelik'ten İnsanlığı Öğrenebilir mi?

Kanser hastalarının ilaçla tedavisi için bir süredir, hükümetin uygulamaları nedeniyle, birçok kanser hastası ilaçlarını temin edemedi. Kanser tedavisi gören üniversite öğrencisi Dilek Özçelik; tüm kanserlilerin dertlerini duyurmak amacıyla son çare Çevre Bakanı Erdoğan Bayraktar'ı bir Cuma namazı öncesinde yakaladı. Bakan Bey, yüzü sıkıntılı, cebinden bir avuç para çıkardı, Dilek'in eline tutuşturdu. Sonra namaz çıkışı Bakan Bey'e parasını iade eden Dilek, "Ben dilenci değilim!" dedi. Bakan Bey, sadaka ve biat kültüründen geliyor. Dilek, bir vatandaş olarak derdine çare arıyor. Bakan anlamıyor; bakıyor!

AĞUSTOS

Ankara Forumlarında Tanışıyor, Tartışıyor, Öğreniyor...
Türkiye milat gibi bir yaz yaşıyor. Devlet eliyle şiddet ve öldürülen arkadaşlarımız da evde durmanın anlamsızlığını yüzümüze çarpan bir gerçek olarak acılarımıza eklendi.

Hem İftarlar Özgürleşti Hem de Halk "Yeryüzü Sofralarını Kuruyoruz! Bayraksız, flamasız, sponsorsuz İftarlığını, Sofranı Al Gell.."

İnanan-inanmayan herkesle sofrasını paylaşan, İbrahim Peygamber'den aldıkları ilhamla sosyal medyadan çağrı yapan Antikapitalist Müslümanlar, Ramazan boyunca Ankara'da gerçekleştirdikleri yeryüzü sofralarının ilkini Hacı Bayram Camii'nin Augustus Tapınağı'nın duvarına bakan bahçesinde gerçekleştirdi.

Şair Ahmet Erhan'ı Uğurladık
1976'da Militan Dergisi'ndeki şiirleriyle tanıdık Ahmet Erhan'ı. Onun 1980 darbesine meydan okuyan şiirlerini

Yann Dergisi'nden okudu Ankara kazdık, kendimize gömdük sen

Meril'in Anısına Bisiklet Turu Dünyalılar Biz Dostuz

27 Temmuz 2013 Cumartesi günü katılımlı bir bisiklet protestosu düzenlenmiş. Durmuş 22 yaşındaydı. ODTÜ öğrencisiydi. İleri demokrasiye s başkentinde, ulaşımını bisikletle insani değerlerini yitirmiş, fark yaratılan bu düzenin yolcusu olarak bir hızla arkadan çarpması sonucu

Ankara'nın Kirliliği Suyu

ASKİ, her yaz yaşanan içme suyu bu yaz da devam ettiriyor. 2007 Kızılırmak projesi, gerek Düzce'ye taşınması projesi olsun Ankara su düşmedi. Son olarak geçen su suyuındaki alüminyum sülfat.

KASIM

FEMEN Türkiye: Bir Varmış Bir Yokmuş!

Uluslararası feminist eylem grubu FEMEN, "FEMEN Turkey" adlı Twitter hesabından Türkiye'deki kadınları yaptığı "üstsüz fotoğrafla destek" çağrısını kısa sürede yanıt buldu. Ancak destek eylemlerinde bulunan üç göstericiden ikisi bir gün sonra FEMEN'e verdikleri desteği çektiklerini açıkladılar.

Devlet İtibarının İadesini İstiyor Ahmet Kaya'ya Cumhurbaşkanlığı Ödülü

Ahmet Kaya'nın doğum günü olan 28 Ekim'de, Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü'nün "Müziği, yorumu ve söylemiyle farklı görüşlerden çok sayıda insanı bir araya getirdiği gerekçesiyle" Ahmet

Kaya'ya verildi

HDP Kongresi
27 Ekim Pazar günü büyük bir kalabalıkla Sebahat Tuncel HDP'yi Meclis'te

DISK Sosyal
Leroy-Merlin mağazası grev, 16. günün grevci işçilerinin

Demokrasi, A
Başbakanın ay

ŞUBAT

Avukat Tutuklamalarında Gelinek Nokta: Polis Devletine Doğru Koşar Adım

Adı hak ihlalleriyle mücadelede anılan aktivist avukatların oluşturduğu Çağdaş Hukukçular Derneği, Halkın Avukatları Bürosu'ndan avukatlar ile Yürüyüş Dergisi ve Grup Yorum üyelerinden bir grup muhalif, polisin DHKP/C'ye yönelik operasyonu kapsamında gözaltına alındılar.

Hazinenin Belediyelerden Alacağı 14.5 Milyar TL. Ankara Belediyesi, Hazineye Borç Takma Yarışında Açık Ara Başta.

Belediyelerin borçlarının yarısı, vadesi geçmiş borçlar: yani büyük ihtimalle devlet, belediyelerden kaynaklı bu geciken alacaklarının önemli bir kısmının üzerine bir bardak soğuk su içti. Ankara Belediyesinin toplam borcu: 4.3 milyar TL, hazineye taktığı gecikmiş borç toplamı ise 2.3 milyar TL. Yani hazinenin belediyelerden kaynaklı gecikmiş alacaklarının %30'u Ankara Belediyesi yüzünden. Yani görünen o ki: Gökçek yine fena halde "minnettar".

Türkiye'den Şiddet Hikayeleri

Türkiye'de meşrulaşan, sıradanlaşan ve istatistik haline dönüşen şiddet üzerinden aktarıldığı Türkiye'den Şiddet Hikayeleri çalışması, siddethikayeleri.com

arı yak" emrini kim verdi?

ver

niz 3 milyar ağaç nerede?

ver

teye aynı manşeti nasıl

niz? #cevapver

ya sus emrini kim verdi?

ver

Gezi'de çalışan

ü doktorların isimlerini niye

? #cevapver

rekli 'biz' ve 'onlar' diyorsun?

ver

inin bile «alkol içilmedi» dediği,

arın canla başla yaralılara

ettiği camiyi nasıl siyaset

nesi yapabildin? #cevapver

a hepsi yasal değil mi? Niye

niye marjinal diyon? #cevapver

beni bu halimle kabul

orsun? #cevapver

ver Yaralılara yardım eden

lardan ne istiyorsunuz?

#cevapver Evlerin içine gaz bombaları

atan polisler nerede? Ne ceza

alacaklar?

RTE " Reyhanlı'da 53 sünni

vatandaşımız şehit edildi" derken

neden mezhepsel konuştu! Sende

mezhep ölçer mi var ? #cevapver @

RT_Erdogan

Sünni vatandaş ne demek? #cevapver

7 bin 478 kişi yaralandı, kaybetti.

Sorumlu beş kişi öldü; 55 ağır yaralı

var, 10 kişi gözünü kaybetti, Sorumlu

kim? #cevapver

Tariq Ali Kuğulu Park'taydı

Aktivist yazar Tariq Ali, direnişe

desteğini ifade etmek için 15 Haziran

Cumartesi günü Kuğulu Park'taydı.

Kendisiyle sohbet etme şansımız

da oldu. "Bu, neo-liberalizm'e karşı

bir mücadeledir... Bütün dünya

mücadelinizi izliyor, Avrupa kıtasında

bir kez daha ümidi ateşlediniz..." dedi.

ralılar. "Kağıtlardan

ii"...

Ardından Korkmayın

nü Ankara'da çok geniş

gerçekleşti. Meril Çiğdem

ışaat Mühendisliği

ahip bir ülkenin

e sağlamak istiyordu.

ıdallığını kaybetmiş ve

muş zihniyetin yüksek

ıcu hayatını kaybetti.

u şüpheli durumunu

yılından sonra gerek

den borularla su

suyu hiç gündemden

ene ortaya çıkan çeşme

EYLÜL - EKİM

Bu Yoldan Tekrar Orman Geçinceye Kadar Mücadeleye Devam !

Ankara Büyükşehir Belediyesi, 2 bin 388 ağacı bir gecede yok etti! Bu orman kıyımını durdurmaya koşan öğrencilere polis ve belediye işçisi kılığında kişilerce şiddet uygulanırken, katledilen ağaçlar ise hızlı bir şekilde taşındı.

Emre Madran'ı Yitirdik!

26 Eylül'de hocamızı, arkadaşımızı, yazarımızı, büyük bir Ankaralıyı yitirdik. Onun anlatacağı, bizim öğreneceğimiz ne çok şey vardı.

Gezi Direnişinde Kaybettiklerimiz, Ankara Parklarında Yaşayacak...

Çankaya Belediyesi, Gezi Parkı eylemleri sırasında ölenlerin isimlerini 6 parka verme kararı aldı. Parklara verilen isimler

i. Pop şarkıcısı Serdar Ortaç yine özür diledi.

İçinde Gezi Sloganları "Bu Daha Başlangıç!"

günü toplanan HDP 1. Olağanüstü Kongresine çokibalık ilgi gösterdi. Kongre öncesinde HDP'ye katılan el, Ertuğrul Kürkçü, Levent Tüzel ve Sırrı Süreyya Önder e de taşımış oldular.

İş Sedikas'ının Leroy-Merlin Grevi Zaferle Sonuçlandı

Mağazalarının Bursa ve Ankara şubelerinde başlatılan içinde işverenin, sendikanın taleplerini kabul etmesi ve haklarını vermesiyle sonuçlandı.

Öz Sonra!

Yıldır beklettiği "Demokrasi Paketi", nihayet Ekim

ayının başlarında açıklandı. Paketin hazırlanışı sırasında demokrasi bekleyenlerin taleplerine yer verilmediğini düşünen geniş bir kesim var. Daha da ötesi paket açıklanmadan önce içeriğe ilişkin bilgi zerreciklerini paylaşan çalışma arkadaşları da, Başbakanın tanıdık öfkesinden nasibini aldı.

9 Kasım Ankara Ortak Forumu Nasıl Bir Kent?

Gezi Direnişinin devamında toplanmaya başlayan forumlar Türkiye siyasetinin yeni ve aktif özneleri olarak belirdi. Ankara'daki tüm forumlar da 9 Kasım Ankara Ortak Forumu'nda ikinci kez bir araya geldi.

Ankara'da Metro Yine Başka Bahara! 29 Ekim'de Açılacaktı, Hayal Oldu!

İnşaatı 19 yıldır süren Çayyolu Metro'sunun açılış tarihi yine ve bilinmeyen bir tarihe ertelendi. Çayyolu Metro'su, Ankara'nın diğer

metro inşaatları ile birlikte Mart 2012'de Ulaştırma ve Denizcilik Bakanlığı'na devredilmişti. Devir töreninde bir yıl içinde tamamlanacağı duyurulan Çayyolu Metro'sunun açılış tarihi önce 29 Ekim 2013'e ertelendi. Ancak bu tarih de resmi bir açıklama olmaksızın ileriki bir tarihe ertelendi.

Tünel Bypass, Hızlı Tren Ormandan Geçiyor! Bilecik Ormanları 29 Ekim İnadına Feda Edildi.

Ankara-İstanbul Yüksek Hızlı Tren Hattı'nın 29 Ekim 2013'te açılacağı iki yıl öncesinden bu yana Başbakan ve Ulaştırma Bakanı tarafından defalarca duyuruldu. Bu hedef iki ay öncesine kadar her yerde dillendirilirken son iki ayda her ne olduysa yavaş yavaş gündemden düşürüldü ve unutturuldu. Ama bu arada Bilecik'te gözden uzak bir orman katliamı yapıldı. Üstelik bu sefer orman yola değil "29 Ekim'e yetiyecek" inadına feda edildi..

MART

Bir İhtimal Daha Var: Akün ve Şinasi Kentlilerin Olabilir mi?

Ocak 2013'te Akün ve Şinasi Sahneleri'nin de bulunduğu bina kompleksi satışa çıkarıldı. Satış süreci ile ilgili Solfasol'un "Bir İhtimal Daha Var" başlığı ile manşete taşıdığı çağrısı çeşitli ortamlarda karşılık buldu. Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Lemi Bilgin ve Devlet Tiyatrosu Ankara Müdürü Akif Yeşilkaya'nın da girişimleri ile Emek İnşaat, sahnelerin satılmaması ya da satılacaksa bile sahnelerin ofis katlarından ayrı satışa çıkması yönünde fikir değiştirdi.

Berfo Ana'yı Kaybettik!

12 Eylül 1980 darbesinin ertesini günü oğlu Cemil Kırbayır'ı evinden alan güvenlik güçleri, Cemil'i bir daha annesine geri vermedi. Ömrünün son 32 yılını işkencede öldürülen oğlu Cemil Kırbayır'ın kemiklerini arayarak geçiren Berfo Kırbayır, İstanbul'da hayatını kaybetti.

TEMMUZ

Toplumsal Vicdan, Forumlarda İnşa Edilebilir mi?

40 gündür, daha önce benzerini yaşamadığımız bir toplumsallaşma yaşıyoruz. Tam kırk gündür sokaklardayız; çoğalıyoruz, azalıyor, sonra tekrar buluşuyoruz... On beş günü aşan ve tüm yurda yayılan, istemeye istemeye de olsa günler sonra anaakım medyaya yansıyan, yoğun sokak gösterilerinin ardından, bu süreçte iyice devleşen çArşı'nın çağrısıyla halk parklara çekildi. Halk parklara dinlemeye, anlamaya ve söylemeye başladı.

2 Haziran'da Eskişehir'deki Gezi Parkı Eyleminde, Kimliği BelirsizKişilerce Saldırıya Uğrayan Ali İsmail Korkmaz da, Hayatını Kaybetti.

Özgür Nehirler İçin Büyük Atlama #dirennehir

Nehirlerin özgür akması için 14 Temmuz Pazar günü tüm Avrupa ile aynı anda Türkiye'nin otuzu aşkın noktasında yüzlerce insan nehirlere, onların beslediği göllere ve denizlere atladı. Büyük Atlama'nın amacı bir yandan nehirlerin yaşaması için mücadele verirken, bir yandan da nehirlerin bizim için ne kadar değerli ve vazgeçilmez olduğunu bizzat suyu kucaklayarak hatırlamak. Biz de Ankara Güdül ilçesi yakınlarındaki Süvari Deresi'ndeydik.

Genç Çapulcular Kampı Buluşuyor

Bu sene 8.si düzenlenen Kolektif Yaz Kampı ile ilgili 'kızılı erkekli' bir söyleşi yaptık. Kampın içeriği de reklamı da önceliklere göre bir hayli 'marjinal'di. Tüm Türkiye'yi sarsan Gezi Parkı Direnişi, 'Genç Çapulcular buluşuyor' başlığı kampın ana temasını oluşturuyordu. Ve tüm o tanıtımlara taş çıkaran bir reklamı ise Yeni Akit gazetesi itinayla yapıverdi kendi sayfasında.

arasında, Adana'da hayatını kaybeden polis memuru Mustafa Sarı'da vardı.

Kültür/Bellek/Rant: Su Süzgeci Yapısı Bir Vakıf Üniversitesi İçin Yıkıldı

1936 yılında Ankara'nın su gereksinimini karşılamak için yapılan ve Endüstriyel Miras olarak kaydedilmesi için çalışmalar yürütülen ve Dışkapı'da bulunan Ankara Su Süzgeci Binası, sanki bu "tescil" çalışmasından haber alınmışçasına, Koruma Kurulu kararı 4 ay bekletilir ve onaylanmazken, 2013 Ağustos'unda aniden yıkıldı.

Ankara'da Kiralık Ambulans Dönemi

Bursa ve Kocaeli 112'de başlayan kiralık ambulans uygulamasına Ankara 112 de geçti. Ankara İl Sağlık Müdürlüğü İl Ambulans Servisi Başhekimliği, 'Sürücülü ambulans kiralama hizmeti' almak için 23 Mayıs'ta ihaleye gitti. Yaklaşık maliyeti 9 milyon TL olan ihaleyi, 4,5 milyon TL en düşük teklifle Demirhan Turizm aldı.

“Birlikte Siyaset Yapmayı Öğreneceğiz” HDP: Kimlikler Toplamı Değil, Ezilenlerin Tarihsel Bloğu

Söyleşi: Ezgi Koman, Emine Onaran İncirlioğlu, Mehmet Onur Yılmaz -Deşifre: Tuğba Dirican

İki yıllık kendini oluşturma sürecinin ardından yeni bir parti hızla girdi siyasi arenaya. Halkların Demokratik Partisi (HDP). Gezi direnişinin ardından yerel seçimlere çok az kalmışken; bugüne değin ötekileşen kimlikleri yoksaymayarak Türkiyelileşmekten, kitleselleşmekten söz ediyor. Bunun için de sosyalist söylemlerden, sınıf çelişkisinden söz etmekten hiç çekinmiyor. Biz de merak içindeyiz. Biliyoruz ki “Gezi’den sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak”, olmuyor da. Peki HDP, yeni bir siyaset biçimi kurabilecek mi? Eşbaşkan Ertuğrul Kürkçü’nün tabiriyle “insanın insanlıktan çıktığı kapitalizm yerine insanlar dünyasında yaşamak” için ne yapacak?

HDP MYK üyesi Ayhan Bilgen ve PM Üyeleri Remzi Altunpolat ve Mıgırdiç Mangosyan ile Türkiyeyi, siyaseti ve HDP’yi konuştuk.

Ayhan Bilgen

Ayhan Bilgen ile: “İktidardan Daha Özgürlükçü Bir Özne Gelişmeli”

Solfasol: HDP bizim için de bir merak konusu. Heyecanlı sorular sorduruyor kendi aramızda da. Cumhuriyet Dönemi, darbeler, 30 yıldan fazla yaşanan Kürt Sorunu ve çatışma, 11 yıllık AKP iktidarı ve Gezi Direnişi... Türkiye’nin geldiği bu yerde HDP sizin için ne anlam taşıyor?

Ayhan Bilgen: Bence bugün en önemli ihtiyaç, toplumsal dinamiklerin siyaset yapma süreçlerine katılım krizinin çözümüdür. Türkiye sivil toplumu son yıllarda ciddi bir mesafe aldı ama bu aldığı mesafeye paralel bir siyasal sisteme katılım konusu başarısız oldu. Yani bir mekanizma olacak ki; toplumsal dinamikler, siyasal süreçler içerisinde kendilerini ifade edebilsinler, örgütlenebilsinler, kitleselleşebilecek fırsat yakalansınlar. Türkiye’de hala Osmanlı’dan devralınan siyasal akımlarla siyaset yapıyoruz. Yeni bir dünyada yaşıyor olmamıza rağmen bildiğimiz, klasik İttihat Terakki Dönemi’nin Türkçülük, İslamcılık,

Batıcılık kategorileriyle konuşuyoruz. Halbuki işin teknolojileri değişti ve bilginin paylaşımı, yayılması konusunda son derece önemli durumlar oluştu. Bu durumlar dünyanın her yerinde toplumsal hareketleri yeniden şekillendirirken Türkiye’nin 100-150 yıllık gelenekler üzerinden siyaset dilini kurması kabul edilebilir bir durum değil.

Parlamentoya baktığımızda ise iktidar partisinden daha özgürlükçü ve Türkiye’nin bütününe hitap edebilir bir öznenin gelişmesi gerekiyor. İktidar üzerinde daha toplumsal, özgürlükçü, basıncı arttıracak bir dinamiğin olması gerekiyor.

Solfasol: BDP kurulduğu dönemde de Türkiye partisi olması iddiası vardı. Bu anlamda BDP ve HDP arasındaki fark nedir?

A.B.: Daha önce de solda birlik kapsamında yapılan tartışma ve girişimler oldu. Ama bugün artık toplumsal ve siyasal algı olgunlaştı. Birlikte iş yapabilmek becerisi, birbirlerinin sembol ve sloganlarına tahammül arttı ve muhalefette de bir olgunlaşma, ilerleme oluştu. Kürtlere yönelik antipati ve rejimin empoze ettiği önyargıları aşmak konusunda yol alındı. Şüphesiz aynı şekilde Kürtler de batıdaki dinamiklerle iş yapma konusunda daha sağlıklı bir yerde duruyor artık. Gezi sürecinin böyle bir tarafı olduğunu, birbirine değdikçe hissedilen, farkına varılan bir gelişme olduğunu düşünüyorum. HDP bu anlamda kritik bir eşikte ve temennim bunu aşması ve kitleselleşmesi.

Solfasol: Hem Gezi sürecinden sonra hem de seçim rüzgarıyla toplumda örgütlenme ihtiyacı ve talebi arttı. HDP’nin bunu karşılamak için somut olarak ne yapması gerekiyor ya da var mı böyle bir somut planı?

“Sadece geçmişin birikimi ve kazanımı, geleceği inşa yetkisi vermiyor kimseye”

A.B.: Bence olmalı... Bu yoksa hiçbir şey yok zaten. Herkes Gezi’den bir ders çıkardı. Önemli olan ne kadar yeterli ve doğru okuma yapabildik, okumalarımızdan yola çıkarak eski alışkanlıklarımızı ne kadar terk edebileceğiz. İnsanlar demokratikleşebilmek için bedel ödemişler, toplumsal örgütlenmeler de ciddi katkı sunmuşlar ama sadece geçmişin birikimi ve kazanımı, geleceği inşa yetkisi vermiyor kimseye. Dolayısıyla burada Gezi’deki toplumsal psikolojiden ve o mobilize olabilmek kapasitesinden çıkarılabilecek ders; bu ülkede artık klasik, hiyerarşik örgütlenme yöntemlerinin ötesi gerektiğidir; mutlak suretle Gezi’deki tavır esas alan, yani kendi karar alan ve bunu hemen hayata geçirebilen, kendisi sloganını üreten, kendi iletişim araçlarını geliştiren bir yöntemi ortaya koymak gerekiyor.

Solfasol: O zaman siyasette yıllardır söylenen “dağdakileri indirmek” sorununun yanında şimdi bir de “kitleleri siyasete katmak” sorunu beliyor.

A.B.: İnsanların sorunlarını, haklarını, taleplerini demokratik yollarla talep edebilmesi herkesin beklentisine cevap verecek güçlü siyasal öznelerin ortaya çıkması ile mümkündür. Türkiye’nin batısında güçlü bir demokrasi hareketi, köklü radikal ve yapısal değişimi esas alan, iktidarı kimin kontrol ettiğini değil, dünyadaki demokrasiye dair tartışmaları dikkate alan; küreselleşme karşıtı hareketleri de, Arap Baharı’nı da, Doğu Avrupa’daki gelişmeleri de okuyan ve Türkiye’ye özgü toplumsal ve tarihsel gerçeklikleri dikkate alan bir yöntemin gelişmesi gerekiyor. Bence ancak böyle bir hareket olursa Kürt

sorununun birlikte yaşama ekseninde çözülebilmesi imkanı yakalanır.

“Kimlikler toplamı ortaya çıktığında bir sivil inisiyatif oluşabilir ama bir siyasi parti toplumun siyasetten beklentilerini dikkate almak zorundadır.”

Solfasol: Peki HDP bu tanımın neresinde?

A.B.: Öncelikle kabul etmemiz gereken bir sorun var. Türkiye’de kimliklerin kabulü ve deklarasyonu konusunda cinsel yönelimden etnik kimliğe kadar geçmişten gelen bir inkar var. Böyle olunca da her kimlik kendini hissettirmek ve göstermek, aynı zamanda varlıklarını kabul ettirmek istiyor. Bu çok doğal bir şey ama buradan kitlesel bir siyaset geliştirmenin handikapları var. Yani kimlikler toplamı ortaya çıktığında bir sivil inisiyatif oluşabilir ama bir siyasi parti toplumun siyasetten beklentilerini dikkate almak zorundadır. Bütün seçmen davranışlarına yönelik istatistikler işsizlik ve gelir dağılımındaki çarpıklıkların ana gündem olduğunu gösteriyor. Seçimlere girecek kitlesel bir parti tarif ediliyor, parlamento hedefleniyor, ana muhalefet olma iddiası ortaya konuluyorsa o toplumun psikolojisi ve kaygıları dikkate alınmak zorunda.

Ben bu anlamda sistem mağduru olan bütün kesimleri kapsama konusunda marjinalliğin bir sorun olmadığını aksine iyi bir şey olduğunu da düşünüyorum. Kokuşmuş, yozlaşmış, inkar eden, yok sayan bir sistem karşısındaki alternatifin tam da bu marjinallerin buluşmasıyla gerçekleşebileceğini düşünüyorum. Ama kitlelerin Türkiye’de nasıl manipüle edildiğini yani egemen medya ve iktidar tarafından nasıl manipüle edildiğini de dikkate almak zorundayız. Bu da kitle ile ortak bir dil geliştirmek konusunda bütün toplumsal dinamiklerin özverili davranmasını gerektiriyor.

“Sorunuzu karşınızdakine dayatarak siyasette karşılık bulamazsınız.”

Solfasol: Ne kadarlık bir kitle bu hedeflenen? BDP’nin % 6- 6.5 luk oyu mu hedefleniyor?

A.B.: Hükümetin seçim sistemini değiştirmeme ihtimali yüksek. Bu durumda % 10’u aşacak bir siyasi aktör sahneye çıkarmanız gerekiyor. Türkiye’deki son saha araştırmalarına göre nüfusun neredeyse % 50-55’i kendisini peşinen bir siyasi parti ile bağımlı görmüyor. Hala % 25-30 arasında da kararsızlar var. Az önce sözünü ettiğim o dil geliştirilebilirse işleyebilir bu mekanizma. Ama herkes kendi sorununu ana gündeme almaya çalışırsa problem olur. Söylediklerim insanlar kimliklerini saklasınlar ya da buradan tekipleşme çıkaralım anlamına gelmiyor. Kastettiğim, zaten olgunlaşmış ve birbirinin sorunlarının farkında olanların kitlenin sorunlarını da sahiplenen bir tarz geliştirmesi. Türkiye’nin büyük çoğunluğu neyi sorun görüyorsa ona tercüman olduğunuz kadar ve ona aracılık yaptığınız kadar siyasette karşılık bulacaksınız. Sorunuzu karşınızdakine dayatarak siyasette karşılık bulamazsınız.

Barış süreçlerinin toplumsallaşması, üçüncü tarafların kitlesel, açık ve geri adım attırmayacak şekilde sahip çıkması ile mümkündür.

Solfasol: Çözüm sürecinin ağır-aksak ilerlediği bir süreçte, HDP'nin gündemde denge kurma çabası bir sorun oluşturur mu sizce?

A.B.: Riskle fırsatın birlikte olduğunu düşünüyorum. Bu parti isyan partisi değil, müzakere partisi. Dolayısıyla Türkiye'de toplumsal bir aktörün barış sürecine katılması, sahaya çıkması müzakereleri kolaylaştırıcı bir fırsat olabilir. Kürt sorununun siyasal zemini zaman zaman farklı gerilimlerin ortaya çıkmasına sebep olabiliyor. Bunun batıda havlu atmaya neden olmaması gerekiyor. Tam tersine kararlı durmaya gereksinim var. Toplumsal dinamikler aşağıdan yukarıya ikna edilirse barış süreci kalıcılaşır. Barış süreçlerinin toplumsallaşması, üçüncü tarafların kitlesel, açık ve sürece geri adım attırmayacak şekilde sahip çıkması ile mümkündür.

Solfasol: BDP'nin bundan önceki seçimlerde bağımsız adaylarla bir araya getirdiği unsurlar içerisinde Türkiye Solu'nun önemli isimleri de Kürt hareketi içerisinde yer alan dindar kesimi temsil eden kişiler de vardı. Ama HDP'ye geçiş süresince dindar kesimi temsil eden bazı isimlerin, örneğin Altan Tan'ın, hatta BDP içinde bazı başka önemli isimlerin süreci eleştirdiği ve mesafeli durduğu görülüyor. Bu yeni birlik aynı anda yeni bir bölünmeye mi işaret ediyor? Bu HDP için bir risk midir?

A.B.: Ben bu sorunun aşılabileceğini düşünüyorum. Kürt milliyetçisi eğilimi içindeki insanlar olacaktır, bölgesel yaklaşanlar da olacaktır. Ama eğer sorunun tek çözümü birlikte yaşamada görülüyor ise bu stratejik bir hedef ise ve bir şekilde bunun bir yolu geliştirilecekse yapılacak şey bunu ya bir yerden -iktidardan- beklemektir ya da oturup yapmaktır. Ben bu riski görmezden gelelim demiyorum. Ancak baktığımızda bugün Kürt sorununun iki basıncın arasında olduğu açık. Bunlardan biri; bölgesel gelişmeler yani Suriye'deki, Irak bölgesindeki gelişmeler ve ilerde bunların Türkiye'ye yansımalarının ortaya çıkabilecek olmasının basıncı, ikincisi ise Türkiye'nin batısındaki Kürt nüfusu.

Batıdaki Kürt nüfusu bölgedeki Kürt nüfusundan daha fazladır. Dolayısıyla HDP buradaki kaygı ve rahatsızlığı pekiştirecek yanlışlar yapmazsa bu tepkiler başarıyla aşılabılır. Batıdaki Kürtlere, onlarla birlikte Alevilere ve diğer geniş kitlelere hitap edilebildiğinde Kürt sorunundaki kazanımı bölgedeki Kürtler de hissedeceklerdir. HDP çevresinde kaygıları olan insanların bunu yeniden değerlendireceğini düşünüyorum. Eğer siyasette yenilenme, Gezi'den çıkarılacak dersleri siyasete taşıma ve yeni bir siyaset tarzı geliştirme gibi bir yol aranacaksa buna mecburuz.

Ben gençlerin bu dersi çıkardığını düşünüyorum. Sonuçta Türkiye'nin batısında bir muhalefet arayışı var. Bu muhalefetin bir kısmı eski devlete sığınmayı tercih ediyor. Biz de buna karşı alternatifler oluşturmak iddiasındayız. Bu alternatif, serinkanlı ve bir miktar mesafe aldıktan sonra değerlendirildiğinde dikkate alınacaktır. Önemli olan bir başka şey daha var. Kürt siyasetinin kendi içindeki farklılıkları da çok doğal ve bu farklılıkları kapsayacak dinamikler formülize edilebilir. Nasıl son seçimlerde batıda birliktelikler olduysa yeni Kürt dinamikleri de, yeni birliktelikler de oluşabilir.

Solfasol: HDP bunların hepsini kapsamalı mı?

A.B.: Ben bir aşamaya gelinceye kadar kapsamı gerektiğini düşünüyorum ama o aşamaya gelene kadar önce batıda kendini ispat etmesi gerekiyor. Bugün hemen ve hepsini kapsadığında doğal olarak batıya hitap etmek zorlaşacaktır. Yani batıda siyasete katılmakta çekingen duranların kendilerini ev sahibi hissedecekleri bir sürecin en başında yer almaları gerekiyor. Dolayısıyla zayıf olana pozitif ayrımcılık yapmalıdır.

Solfasol: En zor durumda olanları batıda muhalefet arayanlar olarak mı görüyorsunuz?

A.B.: Evet. Gerçekten çok ciddi dertleri var. Hem kanallar son derece sorunlu, hem de iç örgütlenmeleri son derece zayıf. Dolayısıyla da buradan bir kitleselleşme; sadece

koalisyon türü buluşmalar üzerine kurulu anlaşmalarla değil yeni enerjilerin katılmasıyla mümkün. Enerjiler bu yapıların içine girdikçe siyaset yapmak, yaptıkça da daha çok kabul görmek, taraftar bulmak ve böylece de kısır döngüden çıkmak mümkün.

Solfasol: Bunun için HDP ne öngörüyor?

A.B.: Öncelikle sosyal adalet arayışı içinde olmalı. Sırf sınıf siyaseti yapacak bir potansiyelin olmadığı çok açık. Türkiye'de bu anlamda etkin, eğitilmiş, örgütlü bir işçi sınıfı var ve siyaseti şekillendirecek diyemiyorsak; bu potansiyele hitap edip öncelikle onların sosyal adalet ve sosyal güvenlik beklentisini karşılamak, küçük esnafın özellikle son dönemdeki büyük sermaye karşısında havlu atan pozisyonunu dert edinmek gerekiyor. Çiftçiye, küçük esnafa, işçiye hitap etmeli ve hangi argümanlar hangi çözüm önerilerini gerektiriyorsa onu birinci gündemimiz yapmalıyız.

Solfasol: 4 ay sonraki seçim HDP için bir risk mi?

A.B.: Zayıf bir tablo ile seçimden çıkmaktansa birlikte hareket edilecek bir blok kullanılarak, birlikte hareket ederek daha güçlü çıkmanın doğru olacağını düşünüyorum. Siyasette birlikte hareket edilebilecek partnerler bulunabilir, koalisyonlar içinde olabilirsiniz.

Solfasol: CHP de HDP için olası partnerler içinde mi?

A.B.: Bence olabilir. Türkiye muhalefetinin birbirine değmesinden kaybedecek bir şey olmadığını düşünüyorum. Eğer Türkiye iki partili sisteme taşınırsa -ki başkanlık tartışmaları dolayısıyla taşınmak istediğini biliyoruz- ya da iki turlu bir seçim sistemi olduğunda kaçınılmaz olarak birtakım ittifaklar oluşacak. Bu biri diğeriyle ittifak yaptığında onunla aynışması anlamına gelmez. Yerel seçimlerden sonra siyasette bir kırılmanın yaşanacağını düşünüyorum. İktidar partisi açısından da ana muhalefet partisi açısından da... Dolayısıyla bu 3-4 aylık süre, sıkışık bir süre ama siyasette hareketliliğin de yoğun olacağı bir zaman dilimi.

Solfasol: Daha fazla katılım öngören yatay bir örgütlenmeden bahsettiniz. Bunun için HDP'nin bir programı var mı?

A.B.: HDP örgütü dolu, kapalı, dışarıdan gelen için tamamlanmış bir yapı değil. Bu bir avantaj. Dolayısıyla bugün yerelden insanlar siyasete katılmak istediklerinde buldukları yeri aslında kendileri şekillendirebilecekler; uzun bürokratik ve hiyerarşik süreçlere tabi değil, tanıştığı yerde hemen ilk ilişkisini kurmak şeklinde... Bu siyasete ilk defa katılacak kitle ve yaş grupları açısından çok ciddi avantaj.

"Forumları siyasi bir muhattap olarak görüyoruz."

Solfasol: HDP'ye baktığımızda hem son kongresindeki sloganlar hem de logosuyla Gezi'ye ciddi bir referans veriyor. Bu Gezi'yi doğru okuduğu anlamına mı geliyor yoksa sadece önemiyor ve bundan sonra yapacakları için bir misyon olarak mı görüyor?

A.B.: Ben temsil iddialarının her zaman sorunlu olduğunu düşünenlerdenim. Siyasette bu egemen dilden mümkün olduğu kadar vazgeçmek gerekiyor. Elbette siyasetin kendisi bir egemenlik kurmadır, doğal olarak hegemonik bir dil kullanacaksınız ama bunu rızayla ve gerçek katılımı sağlamak lazım. Örneğin HDP'nin forumları davet etmesi kadar forumlarda da HDP'nin tartışılır olması gerekiyor. Forumları siyasi bir muhattap olarak görüyoruz. Ben Gezi'nin büyük oranda doğru olduğunu ama alışkanlıkları değiştirmenin de zor olduğunu düşünüyorum. Yani oradan doğru bir okuma yapmış olabilirsiniz ama yeniden ve hemen ezberinize geri dönebilirsiniz. Ama bir enerji gelir de burayı da zorlarsa, değiştirir.

...

"Gezi'nin büyük oranda doğru okunduğunu ama alışkanlıkları değiştirmenin de zor olduğunu düşünüyorum. Ama bir enerji gelir de burayı da zorlarsa, değiştirir."

Remzi Altunpolat ile: "Birlikte Siyaset Yapmayı Öğreneceğiz"

Solfasol: Cumhuriyetin 90 yılında, 30 yıllık çatışma dönemine, AKP iktidarının 11 yılına ve en son Gezi Direnişi'ne baktığında Türkiye'nin siyasi gündemini nasıl görüyorsunuz?

Remzi Altunpolat: Solcu, sosyalist, devrimci kesimler başka bir gündemin olması gerektiğini düşünüyor ama ne yazık ki Türkiye'de egemen blokların belli fay hatları üzerinden çeşitli saflar oluşturdukları bir manzara var. Bu manzara Alevi-Sünni, Türk-Kürt ya da Kemalist-İslamcı şeklindeki başka başka akalara dayanıyor. Bu egemen siyasetin işine gelen birşey. Kürt özgürlük hareketi bu ikili ilişkilerin dışına çıkıp Türkiye'de, son 30 yıldır başka bir şeyi, demokratik siyaset zeminini oluşturmaya çalışıyor.

Solfasol: HDP bunun neresinde?

R.A.: HDK ve HDP süreci ise şimdi yanına aldığı başka ezilen kesimlerle birlikte, bu bölünmeleri aşabilecek, dışarıda bırakılan bütün kesimlerin sahiplenebileceği ve ezilenlerin tarihsel bloğu olarak ortaya çıkan bir örgütlenmeyi mümkün kılma çabasıdır. Bu kimlik siyasetinin ötesinde bir şeydir. Şunu görmek gerekir; sadece emekçi taleplerinden bahsetmenin, emekçilerin bir yarılma yaratabileceği ya da emekçilerin birleştirici olacağı şeklinde bir iddianın dikatomileri aşamayacağı bir yerdeyiz. Bugün Türkiye'de eğer Alevileri, Ulusalıcıları ama İslamcıları ve Muhafazakarları da gerçekten tatmin edecek bir seküler model oluşturulamazsa ve bu ülkede Kürt sorunu gerçekten demokratik siyaset zemininde çözülemezse diğerlerini konuşmaya sıra gelmeyecek.

Solfasol.: Sınıf çelişkisi ve üretim ilişkilerinden kaynaklı güçler üzerine oturan siyaset, uzun yıllar pek çok siyasi partide denendi. HDP'nin buna ekleyeceği ne var? Örneğin, kimlik siyaseti mi?

R.A.: HDP kimlik siyaseti yapan yapıları içerisinde barındırıyor ama kimlik siyaseti kelimesinin kendisinde bir problem var. Orada da bir başka tartışlık var. Kimlik siyaseti kendisini emekçilerin, emek ve sınıf siyasetinin dışında bunlardan bağımsız bir yönelim içerisinde mi kuracak? HDP'nin böyle bir derdinin olduğunu düşünmüyorum. 'Emek siyaseti ile kimlik siyasetini buluşturalım' ifadesi ise çok kolaycı kaçacaktır. HDP kimlik siyasetinin öznesi olarak adlandırılanların başka sınıfsal içerimlerinin de olabileceğini görerek politika yürütecektir. Eğer kendisini emekçilerin ve ezilenlerin tarihsel bloğu olarak kurgulayacaksa ancak bu şekilde yapabilir.

Solfasol: Bu 'deneyimleyerek öğrenme' üzerine kurulu bir siyaset mi? Ve eğer öyleyse HDP kimden ve nasıl öğrenecek?

R.A.: HDK, iki yıllık bir süreçte yaparak öğrendi ve bugüne geldi. Umutsuzluğa kapıldığımız anlar da oldu. Gemimiz denize inemiyordu bir türlü ama şimdi sığ da olsa denize inmiş görünüyor. Daha öncesinde meclisler, forumlar, halk toplantıları biçiminde örgütlenmesi bekleniyordu. Çeşitli tikanmaların yaşandığı anlar oldu. Bunlardan biri Gezi sürecinin kendisiydi. "Gezi'de HDK'nin fikri vardı ama Halkların Demokratik Kongresinin bir öncülük yapma vasfı yoktu. Bir bakıma fikri oradaydı ama kendisi dışarıda kaldı.

devamı 16. sayfada →

Türkiye'deki siyasal hareketlerin tümünün Kürt hareketinden öğrenecekleri çok şey var. En önemlisi de 'eyleyerek öğrenme' halidir.

Solfasol: Gezi'ye gerekli desteği vermemek konusunda Sırrı Süreyya Önder başta kendi içinden de sert eleştiriler yükseldi.

R.A.: Bunlar uzun uzun tartışıldı ve eleştirisi verildi. Türkiye'deki siyasal hareketlerin tümünün -yani sadece HDP ile hareket eden sosyalistlerin değil, başka bir sürü yapının da hatta ulusalcıların da- Kürt hareketinden öğrenecekleri çok şey var. En önemlisi de 'eyleyerek öğrenme' halidir. Kürt Özgürlük Hareketi içindeki insanlar yanlış yapmaktan çekinmedi. Yanlış yaptığında öz eleştirisini vererek çubuğu başka yere bükte. Türkiye'deki sosyalist hareketler ise yıllar içerisinde ya ulusalcılığın çeperinde ya da sol liberal akımın çeperinde yer aldılar. Çeşitli momentlerde bunlar belki bir uğrak olabilir. Ama öz eleştirisi verilmedi ve yanlışta ısrar edildi. Kürt hareketi ise yanlış yaptıysa o yanlış kabul etti ve oradan öz eleştirisini verip ilerledi. Bu nedenle de Kürt özgürlük hareketi büyüdü ve bir halk iradesini arkasına alabildi.

Solfasol: Yapararak öğrenmek dedin, gemiyi sığ da olsa bir suda yüzdürmekten bahsettin ama parti bir seçim sürecinin kucağına doğdu. Yerel seçimde olası bir başarısızlık bu süreci sekteye uğratar mı? Yerel seçim öncesi parti kurmak doğru bir tercih miydi?

R.A.: HDP sadece yerel seçimlere yönelik olarak kurulmuş bir parti değildir. Bütün siyasetini sadece yerel seçimler üzerine de izlemeyecektir. Ama Kongre hareketinin (HDK) olan bitene müdahale edebilmesi açısından kamusal yüzü olan bir parti ile ortaya çıkması gerekliydi. Yerel siyasete müdahale imkanları açısından bu dönemde kurulması da önemlidir. Böyle baktığımızda yerel seçimler bir araç olarak okunabilir. Başarı ya da başarısızlık olarak adlandırılan şey partinin kendi içerisinde değil, parti dışından akıl vermeye çalışan liberaller, ulusalcılar ya da İslamcılar gibi kendi dışarda, gözü buraya dönük olanların tanımlaması... Sanki düne kadar BDP ile yakın ilişkiler geliştirmiş gibi davranan ve "neden şimdi bu marjinal sol ile birlikte davranıyorsunuz?" diyen zihniyet yapıyor bunu. Bu bizim için yapararak öğrenmenin ilk adımı olacak. Bunu kaldırmayacağını düşünüyorum. İki yıllık süreçte çeşitli kesimlerde şu ya da bu biçimde beklenti oluşmasını sağladıysa iyi olabileceğini düşünüyorum. Mesela CHP'den ya da diğer düzen partilerinden ümidini kesmiş olan bir kesim var ve bunların küçük sosyalist partilere oy vermeyeceği ortada. Bu nedenle de hiç kimsenin kendi dükkanını savunmak gibi bir lüksü yok. Bu da bir ihtiyacın ortaya çıktığını gösteriyor.

Solfasol: Yerel siyasete müdahalenin araçlarından birisi aday çıkarmak ve orada seçilmeye çalışmak ise bir diğeri yaptığın kampanya ile fark yaratmak ve siyaseti etkilemek... Bir başkası ise başka siyasi yapılarla birlikte hareket etmek ya da birlikteliği zorlamak, birlikteliğe ortam hazırlamak... HDP'nin yerel seçim gündeminde seçim işbirliklerine de yer var mı?

R.A.: Kuşkusuz... Şimdiden kesin olarak bir araya gelip geleceğimizi söyleyemeyiz. Bu anlamda Ertuğrul Kürkçü'nün söylediği şey çok güzeldi; 'sizinle işbirliği yapmak istiyoruz' dediklerinde nerelerde uzlaşabileceğimize bakabiliriz. Uzlaştığımız noktalar varsa neden birlikte hareket etmeyelim. Bu CHP de, Halkevleri de, ÖDP de olur. Bu yapılar zaten daha önce çeşitli biçimlerde bir araya geldi. Mesele bu yapılar HDP ile hangi ilkeler etrafında birleşecek ve gerçekten samimiyetle bir ortaklık kurulacak mı?

Şimdiki sorun devletleşmiş AKP ile mücadele sorunudur. Dolayısıyla ayrılıkları bir kenara bırakıp neyi nasıl yapabileceğimize bakmak gerekir.

Solfasol: Bu aşamada belirlenmiş ilkeler ya da kırmızı çizgiler var mı?

R.A.: Kırmızı çizgiler yok ama HDK olarak en başından itibaren CHP dışındaki kuvvetlere hep çağrıda bulunduk zaten. Halkevlerine de, ÖDP ye de çağrıda bulunduk. Hatta TKP'ye de çağrıda bulunduk. Örneğin, Halkevleri başka tür bir dinamik olması sebebiyle doğrudan buraya gelebilmesi pek mümkün gözüküyor ama önemli bir mütteftir. Ama Halkevleri hareketlerden sadece birisi. ÖDP bir başka önemli odak olabilir. Sırrı Süreyya Önder'in Alper Taş'a uzattığı dal, Alper Taş'ın şahsında ÖDP'ye uzatılmış bir daldır. Şimdi ÖDP bunu nasıl değerlendirecek? Daha önce Ufuk Uras ile yaşanan kötü deneyimi vs. bir kenara bırakırsak bu bir olanaktır.

Özetle şunlarla bunlarla biraraya gelmem tavrını sürdürmek bence artık problemlerli bir yaklaşımdır. Hala referandumdaki "yetmez ama evet" ya da boykot tartışmaları üzerinden dışlayıcı tavırlar içine girmenin, bunun üzerinden politika yürütmenin, AKP'nin bu kadar hegemonik duruma geldiği bir süreçte ve Gezi'nin ardından bunun çok anlamlı politik bir tarz olduğunu düşünmüyorum. Herkes kuşkusuz bu konuda öz eleştirisini vermelidir ama şimdi sorun o değildir. Şimdiki sorun devletleşmiş AKP ile mücadele sorunudur. Dolayısıyla ayrılıkları bir kenara bırakıp neyi nasıl yapabileceğimize bakmak gerekir.

HDP, sosyalist olduğunu iddia eden bir parti değildir. Bu sistemin dışında başka bir sistemi oluşturma perspektifi olan bir partidir. Bu parti hiçbir zaman neoliberal ajandaya teslim olmayacaktır. Bu parti insan haklarının korunması için mücadele edecektir.

Solfasol: Peki tam bu noktada sormanın zamanıdır. HDP'nin olağanüstü kongresi sürecinde BDP içerisinde bazı eleştirel sesler yükseldi. Bir yandan Altan Tan, diğer yandan çok dillendirmese de Selahattin Demirtaş'ın eleştirel pozisyonunda olduğunu

gördük. BDP içerisindeki özellikle dindar Kürt hareketinin bazı temsilcileri bir ayrışmaya işaret eden şeyler söylediler. Bu ayrışma HDP'nin tercih ettiği ya da göze aldığı bir şey midir? Yoksa kuruluş sürecinde bir kesim ihmal mi edildi?

R.A.: Birincisi Kürt özgürlük hareketinin ve onun yasal platformdaki temsilcilerinin(HADEP, DEP) her zaman bir Türkiyelileşme iddiası olmuştur. Yani amaç ayrışma ya da Kürt ulusal kurtuluşu değil birlikte yaşamının olanağını yaratmak olmuştur. Ama bu bir türlü hayata geçememiş özellikle batıda karşılık bulamamıştır. HDP Türkiyelileşme iddiasının ilmek ilmek örüldüğü bir partidir. HDP'nin bugün eleştirel yaklaşanları da dışarıda bırakmak gibi bir iddiası yoktur. Görülüyor ki bu partinin Türkiyelileşmesine dair belli kesimlerin endişeleri var. Diğer yandan, çözüm sürecinin aksamasından ya da "acaba biz bu solcu ve rijit sosyalistlerle ya da marjinal olarak adlandırılan kesimlerle biraraya gelirsek, bugüne kadar elde ettiğimiz ivmeyi kaybeder miyiz" diye kaygılanıyorlar. Bu da anlaşılabilir bir kaygı ve ben bunun da süreç içerisinde giderilebileceğini düşünüyorum. Mutlaka HDP'nin de onları kapsama konusunda eksikleri vardır. Ama dikkat! Bugün HDP, sosyalist olduğunu iddia eden bir parti değildir. Bu sistemin dışında başka bir sistemi oluşturma perspektifi olan bir partidir. Bu parti hiçbir zaman neoliberal ajandaya teslim olmayacaktır. Bu parti insan haklarının korunması için mücadele edecektir. Bu dünyanın çeşitli yerlerinde, özellikle Latin Amerika'da karşımıza çıkan halk hareketleri gibidir. Onlar da sol yönelimli ya da marksist kökenlidir ama bu hareketlerin doğrudan sosyalist-marksist oldukları iddia edilemez. Bugün baktığımızda Latin Amerika'da bir sürü dindar da bu yapıların içerisinde yer alabilmektedir. Bugün AKP'ye oy veren ama kemik AKP'li sayılmayacak bir kesim neden buraya yönelmesin? Mesela Bulgaristan'da da bir Türk partisi var ve o parti seçimlerden üçüncü-dördüncü güç olarak çıkıp zaman zaman koalisyonlara dahi girebildi. Şimdi iddia bu mudur, yoksa Türkiyeli, ana dinamolarından biri de Kürt özgürlük hareketi olan, herkesi kapsayan bir kuruluş ya da perspektif midir?

Solfasol: HDP, BDP'nin tarihsel misyonunu tamamlamaya başladığı süreçte bir sonraki adım nedir?

R.A.: Böyle bir şey söylemek için henüz erken. Bunu birlikte değerlendireceğiz. Tersinden de okumak lazım. Sadece BDP'nin değil diğer sosyalist yapıların da şu ya da bu biçimde misyonunu tamamlayıp tamamlamadığına bakmalıyız. Yani belirli küçük grup ya da örgütler olmanın ötesinde kitleselleşip toplumsallaşabilecekleri ve kendilerini de büyütebilecekleri araç neden burası olmasın? Bunları zaman gösterecek. Kastetmeye çalıştığım, herkes herşeyi kapatsın gelsin değil. Ancak bu çatı başka yerlerde olabiliyor. Örneğin Yunanistan'da da, bugün Syriza'yı tek bir partiyim gibi görüyoruz ama Syriza buradaki HDP'ye benziyor.

Kalabalıklarla örtüşen bir form (örgüt) olmazsa ortalığa gaz atıldığında o kalabalık herkesin kendi mevzilerine çekildiği birşeye dönüşür. Dolayısıyla örgütsel bir form zorunludur, onun da karşılığı bence HDK'dedir.

Solfasol: Gezi süreci, HDP'nin işini kolaylaştırdı mı, zorlaştırdı mı?

R.A.: Unutmayın ki Gezi sürecini aslında bugün HDP'li olan bir milletvekili başlattı. Sırrı Süreyya Önder doğrudan için içindeydi, HDP'nin bileşenleri olan sosyalist yapılar da şu ya da bu biçimde oradaydı. HDK doğrudan olmadı sadece. Şunu unutmamak lazım, popsosyologlar bir gezi ruhu güzellemesi ve bir örgütsüzlük çağrısı üzerinden "gençlik" diye bir kategoriden bahsettiler. Genç oldukları ve örgütsüz bir kitle oldukları bir gerçek. Ama örgütsüzlük güzellemesini yapmanın bir problemi var. Verili örgütlerin

Remzi Altunpolat

kendileri kendi değerleri ile oradaydılar. Mesela "komün tarzı yaşam" bu örgütsüz genç orta sınıfın kendiliğinden düşünüp bulduğu bir şey değildi. Tabii ki solcu, sosyalist, anarşist kesimlerden öğrendikleri şeylerdi. Sorun şu ki o kitle ve o örgütler örtüşemediler. Bu da örgütlerin yapılarında bir problemi gösteriyor.

Birşeyi daha gördük biz Gezi'de. Kalabalıklarla örtüşen bir form olmazsa ortalığa gaz atıldığında o kalabalık herkesin kendi mevzilerine çekildiği birşeye dönüşür. Dolayısıyla örgütsel bir form zorunludur, onun da karşılığı bence HDK'dedir.

Solfasol: Pek çok örgüt, Gezi sürecinde tam tabiri ile boşa düştü. Sendikalar da, siyasi partiler de Odalar da, bu dönemde toplumsal tepkiyle buluşamadıklarını farkettiler. Bu durumdan herkes kendince dersler çıkardı. HDP bu süreçte kendini kurmakta olan bir parti olarak ne öğrendi ve farklı olarak bu siyasete ne katacak?

R.A.: Gezi ile olan şey aslında HDP'nin kuruluş amacıydı. Kendisinin kuruluş amacı olan birşeyi tekrar nasıl yaşama geçireceğini bundan sonrasında düşünenecek. Kürt özgürlük hareketi de dahil örgütler, en başta bir şaşkınlık yaşadıklarını ve dahil olamadıklarını kabul ettiler. Ama şimdi artık sahipleniyor ve nasıl yaşama geçirebileceğimize bakıyoruz. HDP'nin Kongresindeki Gezi sloganları, ODTÜ'ye gönderilen selam, direnişten öğrencilerin çıkıp orada konuşmuş olması, Kongre divanında bir transesksüelin, başörtülü bir kadının ve bir Ermeninin bir arada görev alması Gezi'de de olan bir aradlığın nasıl sağlanacağını bir göstergesiydi.

Solfasol: HDP'yi oluşturan yapıları gözattığımızda sosyalist unsurlar yanında Ayhan Bilgen gibi dindar kesimi temsil eden ya da senin gibi LGBTT hareketi temsil eden bazı sembol isimlerin de işin içinde olduğunu görüyoruz. Bu bir yandan umut verici olsa da diğer yandan bir sorun alanı. Şimdi ortada hep birlikte siyaset yapma iddiasında bulunan bir parti var. Bunun sürdürülebilirliği konusunda HDP nasıl bir yol izleyecek?

R.A.: Farklı setler, taşlar, duvarlar çıkacaktır önümüze ve bunların kolayca aşılması mümkün olmayabilir. Ama bugün orada Hüda Kaya ve Esmeray bir arada oturuyorsa bu önemlidir. Dindarların ne kadar içerildiği hala bir problem olarak durmaktadır ama onlara yönelik bir iddiası da vardır bu hareketin. Bu hareketin içerisinde Ayhan Bilgen de vardır Hüda Kaya da vardır Antikapitalist Müslümanlar'ın bir bölümü de... HDP'de yeni bir birlikte eyleme biçimini oluşturabilecek bir alan var. HDK'nin kendi de aslında kamusal, politik bir pedagoji sahasıdır, bunu görmek gerekir. Bu, kamusal politik pedagoji sahası içerisinde, -pedagoji kelimesini özellikle kullanıyorum- hepimiz için öğrenilecek şeyler var. LGBTT'ler de öğrenecek ve başka dinamiklerle biraraya gelecek. Şimdi HDP içerisinde birlikte öğreneceğiz. AKP'yi çatlatıp çözebilecek bir dil buralardan çıkarılabilir. Kişilerin kendi yaşamlarında nasıl ahlaki dertlerinin olduğu birşey, birlikte yaşama hedefi sayesinde direnme ve yoksayma halinden varlığını kabul etme haline gelmesi başka birşey. Madem ki bu verili sistemin bizi hariçte bıraktığını düşünüyoruz ve ona karşı yeni birşey inşa etmek istiyoruz, o zaman direnenler olarak bunu da öğreneceğiz.

...

**Mıgırdiç Margosyan ile:
"Ben az söyleyeyim, herkes çok anlasın."**

Emine Onaran İncirlioğlu: HDP Parti Meclisi'nde adınızı görünce şaşırırım. Nedense sizi parti siyasetinin içinde göreceğimi düşünmüyordum. HDP'ye nasıl katıldığınızı anlatır mısınız?

Mıgırdiç Margosyan: Enteresan yani; benim bir partinin içerisinde görev almam neden başkalarını böyle şaşırtıyor, bunu anlamış değilim. Bunu sadece sizin için

söylemiyorum. Bundan evvel Agos gazetesinde de benim ismimden bahsedilince "aa sürpriz" filan dendi. Bu faslı geçelim... Niye HDP'ye katıldım? Çünkü şuna inanıyorum: Bu kadar zamandan beri "demokrasi, demokrasi" diyoruz ama ülkemizde demokrasi bilinci, olgunluğu henüz maalesef yeterince yerleşmiş değil. Ben, demokratik anlamda her türlü imkânı bu partide bulabileceğimizi düşündüm ve onun için katıldım. Bir de hemen şunu söyleyeyim: Şu son yıllarda, eskiden beri varlıkları dahi inkâr edilen Kürtlerin kendi aralarında kurmaya çalıştıkları partilere hep sıcak baktım. Çünkü onlar kendi düşüncelerini, en azından, bu yolla açıklamaya çalışacaklardı. Daha önceki dönemlerde de içlerinde oldum. Şimdi arkadaşlar, dostlar böyle bir oluşumda bulunmamı isteyince, belki burda bir görev üstlenirim, faydalı olurum düşüncesiyle katılmayı uygun buldum.

E.O.İ.: Evrensel Gazetesi'nde Pazar günleri "Kırveme Mektuplar" başlıklı köşede yazılarınız çıkıyor. Evrensel ile HDP arasında bir bağlantı var mı?

M.M.: "Kırveme Mektuplar"ımda yazdıklarım, çizdiklerim her neyse, düşüncelerimi ben öyle zannediyorum ki HDP içerisinde de benimle paylaşacak insanlar var. Evrensel gazetesi zaten eskiden beri demokratik anlamda evrensel değerlere öncelik tanıyan bir gazete. O gazeteyle HDP arasında zaten, direkt olmasa da dolaylı olarak, fikrinsel anlamda bir bağ var. Zaten Evrensel gazetesi, emek yoğunluğu olan, emeğe değer veren bir gazete. Dolayısıyla Evrensel ile HDP'nin arasında bir bağlantının olması sanki tabiatın kendi getirdiği kanun hükmündeki kararname gibi birşey.

E.O.İ.: Şimdi, "emek" deyince: Bir zamanlar sol, sermaye ile emek arasındaki çelişkiye odaklanırdı; etnisiteden ya da toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinden söz etmek ayıp bile karşılanabilirdi. Şimdi halbuki, medyada HDP Parti Meclisi üyelerinden söz eden yazılarda, sınıf dışındaki kimliklerden söz edildiğini okuyoruz, duyuyoruz. Mesela sizin adınızın yanına "Ermeni yazar" açıklaması getirilmiş bir gazetede. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

M.M.: Doğrusu hangi gazetede "Ermeni yazar" diye bir açıklama geçti bilmiyorum. Ben okumadım. Ama geçmiş de olabilir, doğrudur. Ben evvela, benim ismimin önüne "Ermeni yazar" diye bir açıklama getirilmesini etik dahi bulmuyorum. Çünkü, benim bir yazar kimliğim varsa zaten ben yazırım. Ayrıca "Ermeni yazar," bir başkasına "Kürt yazar," veya bir başkasına şu yazar, bu yazar denmesini anlamıyorum. Burada, galiba farkında olmadan ayrımcı bir etiket var. Herhangi bir Türk yazar olsaydı, onun adının önüne "Türk yazar" diye bir tabir konulacak mıydı? Konulmayacaktı.

E.O.İ.: Siz Türkiye Ermenilerini temsil ettiğinizi düşünüyor musunuz?

M.M.: Haşa! Ne münasebet. Ben kendi adıma, Türkiye Cumhuriyeti içinde yaşayan bir vatandaşım sadece. Benim Ermeniliğim hiçbir zaman Ermenileri temsil etmez; Ermeniler de benim kişisel düşüncelerimi paylaşmazlar, paylaşamayabilirler.

"Bizim bir kedimiz vardı, adı Mestan. Bizim evimizde Mestan dört dil konuşuyordu: Ermenice, Türkçe, Zazaca ve Kürtçe. Dolayısıyla, benim ilk günden, Mestan gibi, kulağım hep bu dört değişik dil yer etmişti."

E.O.İ.: Diyarbakırlı bir Ermeni olmanız, Kürt hareketini gündeminin merkezinde tutan bir parti içinde önceliklerinizi etkileyecek mi?

M.M.: Benim Diyarbakırlı olmam Kürt sorunuyla yakından ilgilenmem için bir neden. En azından, o sorunları Diyarbakır'da bundan önce de yaşadım. Günlük yaşamımda bunun farkına vardım; varıyorum. Bu milyon kere söylendi: Eskiden Türkiye'de Kürtlerin varlığı dahi kabul edilmiyordu. Kabul edilmiyor değil, zaten Kürtler yoktu! Yok olan bir halkı, oysa, ben çocukluğumdan beri biliyorum, tanıyorum. Bir Diyarbakırlı olarak onlarla iç içe yaşadım. Dayımın demirci dükkanında çıraklık yaparken, gelen giden müşterilerin yüzde doksan dokuzu Kürt'tü. Onlarla konuşuyordum, becerebildiğim kadarıyla. Bizim evimizde zaten dört dil konuşulurdu. Ben bunu bir başka vesileyle hikâyelerimde de anlattım. Bizim bir kedimiz vardı, adı Mestan. Bizim evimizde Mestan dört dil konuşuyordu: Ermenice, Türkçe, Zazaca ve Kürtçe. Dolayısıyla, benim ilk günden, Mestan gibi, kulağım hep bu dört değişik dil yer etmişti. Kürtlerle olan "mesaim" diyelim, taa benim ailemden, çocukluğumdan geliyor. Dolayısıyla, Diyarbakırlı olarak, bir Ermeni olarak, Kürtleri gündeminin merkezinde tutan bir parti içinde önceliklerim, onlarla beraber olmaktadır.

"HDP'nin şu anda söylemek istediklerinin sanki özellikle bu Gezi olaylarından sonra tam da cuk oturacağını düşündüm."

E.O.İ.: HDP'nin zamanlaması hakkında söylemek istediğiniz bir şey var mı? Neden şimdi?

M.M.: Haaa, bu konuda doğrusu ... aldığım bir kopya var. Biliyorsunuz, son yıllarda Başbakanımız Muhterem Erdoğan herhangi birşey söylerken, zamanlama konusunda, "zamanı geldi," "zamanı gelince" diye vurgu yapıyor. Ben de Başbakanımızı haddim olmayarak taklit ederek, zamanlamayı tam da bu zamanda doğru buldum. Çünkü HDP'nin şu anda söylemek istediklerinin sanki özellikle bu Gezi olaylarından sonra tam da cuk oturacağını düşündüm.

E.O.İ.: Gezi olaylarıyla nasıl bir bağlantı kuruyorsunuz?

M.M.: E Gezi olayları biliyorsunuz üç tane ağacın kesilmesiyle başlamadı. Malum, o klasik fizik kuralları gibi, düdüklü tencerenin bir yerde patlaması gibi birşey oldu. Biriken bir iklimi koyuverdi Gezi. Neydi? Bunu kabul edelim veya etmeyelim, ülkemizde evet belki bir askeri vesayet kalktı ama onun yerine—tıpkı Başbakanımızın dediği gibi, kimse kusura bakmasın—bugün artık bazı konularda birşeyleri söylemek lazım. Sanki Gezi de zamanlama açısından bunun lokomotifini oldu.

E.O.İ.: HDP Türkiye siyasetinin neresinde duracak? Örneğin BDP ile ilişkileri hakkında ne düşünüyorsunuz?

M.M.: HDP'nin Türkiye siyasetinde yapabileceği nedir? Belki bazıları için kedi nedir, budur nedir gibi de yorumlanabilir, ama ben kesinlikle öyle düşünmüyorum. Bu ülkede demokratik anlamda birşeyler yapmak istiyorsanız, bunun bir başlangıcı olmalı. HDP'nin bundan önce BDP'nin çatısı altında zaten kendince bir antrenmanı vardı. O partideki arkadaşların bir kısmı

devamı 18. sayfada →

buraya, tabiri caizse transfer oldular. BDP'nin sadece Anadolu'da, Güney'de, Güneydoğu'da kalmaması, bir Türkiye partisi haline dönüşmesi için gayret içinde oldular, olmak istediler. Bence de doğrusu buydu. ... Çok güzel bir dayanışma içerisinde olunacak. BDP Güney Doğu Anadolu'daki bütün performansıyla yine bildiği şekilde devam edecek. Buna mukabil HDP de Türkiye genelinde, özellikle Batı Anadolu'da, Trakya'da, Marmara'da, elinden geldiğince kendi düşüncelerini, kendi siyasal görüşlerini BDP doğrultusunda lanse edecek, açıklayacak.

"...hadi size üç tane kontenjan verelim ve size bir pozitif ayrımcılık yapalım" gibi bir yaklaşım da bana çok ters gelir. Eğer ben Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıysam, Ahmet'le, Mehmet'le, Ayşe, Fatma her kimse, onlarla aynı ölçülerde, aynı kategoride isem, bana ayrıca Ermeniyim veya Rumum, Çerkesim diye ayrımcılık yanlıştır."

E.O.İ.: Birkaç hafta önce İMC televizyonunda yayınlanan Aris Nalcı'nın Gamurç programına HDP Parti Meclisinde bulunan diğer üç Ermeni üye ile birlikte katılmıştınız. Pozitif ayrımcılık konusu açıldığında siz bu konuda çekinceleriniz olduğundan söz etmiştiniz. Bu biraz da başta konuştuğumuz "Ermeni yazar" meselesiyle örtüşüyor. Pozitif ayrımcılık hakkında ne düşünüyorsunuz?

M.M.: Ben prensip olarak, ayrımcılığı pozitif veya negatif olarak yorumlamak istemem. Eğer ayrımcılık diyorsanız bunun pozitif, negatifi yok. Sizin için pozitif olan karşınızdaki için negatiftir. Bunun aksini söylemek mümkün değil. Pozitif ayrımcılık denilen o kavramı hiçbir zaman sevmedim, sevemedim. Bu, şu demek değildir: Doğuştan şu veya bu şekilde engelli olan bir takım insanlar var. Onların zorluklarını kolaylaştırmak için bir ayrımcılık yaparsınız. Bu insani bir şeydir. Bu konuda herhangi bir sıkıntı yok. Ama, eşitler arasında bir ayrımcılık olmaması gerekir. Mesela, hanımlarımıza pozitif ayrımcılık! Niçin? Yani çok özür dilerim, bunu belki sokak ağzıyla söyleyeceğim ama, hanımlarımız çok mu geri zekâlı da onlar için bir pozitif ayrımcılık yapalım, onları partilere veya şuraya buraya öncelikle alalım? Hayır, onlar da kendi düşünceleri doğrultusunda, hani tabiri caizse, kendi bileklerinin gücüyle bir yerlere gelecekler ve gelmeleri lazım. Siz, okula, sınıfa iki tane öğrenci aldığınız zaman, kızlara erkeklere ayrı not veriyor musunuz? Vermiyorsunuz. Bilen biliyor, bilmeyen bilmiyor, zayıf alıyorsa alıyor. Orada bir ayrımcılık yapılacaksa, o zaman ilkokuldan başlayın. İki ayrı not sistemi koyun. Burada şunu da ilave edebilirim. Millet meclisinde üye olmanız için, "azınlıksınız, hadi size üç tane kontenjan verelim ve size bir pozitif ayrımcılık yapalım" gibi bir yaklaşım da bana çok ters gelir. Eğer ben Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıysam, Ahmet'le, Mehmet'le, Ayşe, Fatma her kimse, onlarla aynı ölçülerde, aynı kategoride isem bana ayrıca Ermeniyim veya Rumum, Çerkesim diye ayrımcılık yanlıştır. Doğru değildir, demokratik değildir, etik değildir.

".. bugün maalesef Ermeni sözcüğü Türkiye'de en ağır küfür olarak, hakaret olarak kullanılabilir. ... hiç kimse hiç bir muhterem, ... kalkıp da,

"Ya kardeşim, sen bu Ermeni sözcüğünü bu kadar kötü anlamda, bu kadar aşağılayıcı anlamda, hakaretimiz kullandın, bunun hesabını ver" diye sormuyor."

E.O.İ.: Türkiye'de Ermenilerin Sünni Müslümanlardan farklı sorunlar yaşadıklarını düşünmüyor musunuz?

M.M.: Tabii var. Zaten Türkiye'de Sünni Müslümanlar Alevisiyle, Ermenisiyle anayasal düzeyde, vatandaşlık ölçüsünde eşit olsa Anayasa'da yazıldığı gibi herkes Ermenisi de Süryanisi de, Türkü de, Kürtü de, o tabloya aynı şekilde vatandaş olarak katılabilirse kağıt üzerinde kalmasa zaten mesele yok. Türkiye'deki kavga, patırtı zaten bundan kaynaklanıyor. Kağıt üzerinde, anayasal anlamda hepimiz eşitiz ama bunun böyle olmadığını pratik, gündelik hayatımızda yaşıyoruz. Örneğin, bugün maalesef Ermeni sözcüğü Türkiye'de en ağır küfür olarak, hakaret olarak kullanılabilir. Ve bu kullanıldığı zaman, hiç kimse hiç bir muhterem, hiç bir yetkili kalkıp da, "Ya kardeşim, sen bu Ermeni sözcüğünü bu kadar kötü anlamda, bu kadar aşağılayıcı anlamda, hakaretimiz kullandın, bunun hesabını ver" diye sormuyor. Niye? *Arten* bütün mesele ... Bakın bazen benim dilim de sürçüyor; biliyor musunuz. *Arten* Ermenice 'zaten' demek. *Arten*, siz başlangıçtan Ermenisiniz diye itilip kakılmak durumunda kalıyorsanız; *arten* siz Alevisiniz diye, Sünni Müslüman olmadığınız için şu veya bu şekilde inançlarınız horlanıyorsa bütün patırtılar bundan. Şimdi işte biz hesapta, bütün bunlara demokratik anlamda çözüm bulacağız. Ama bu ne zaman olur onu bilemem. Benim pabucumun teki öbür tarafı çoktan boyladı, diğerini çağırıp duruyor, "gel, gel, gel" diye. Bu saatten sonra ne olur ne olmaz onu bilemem. Bizden sonraki insanlar bunun muhasebesini yaparlar.

"... babamlar —1915 olaylarına üç beş yaşında katılıp da sonradan kılıç artığı olarak kurtulanların bir kısmı, kendi maceralarını, o acı günleri hatırlarken, kendi aralarında hep, "kafle, kafle, kafle" derlerdi."

E.O.İ.: Son zamanlarda artık rahatça telaffuz edilebilen ama hâlâ şimşekleri üstüne çeken bir "soykırım" meselesi var. Siz kitaplarınızda, "soykırım" yerine "kafle" sözcüğünü kullanıyorsunuz ve bu sözcüğün duygu yükünün çok daha ağır olduğunu söylüyorsunuz. Parti Meclisinde nasıl bir tutumunuz olacak? Gündeme getirmeyi düşünüyor musunuz "soykırım" ya da "kafle" meselesini?

M.M.: Gerçekten benim için "soykırım" sözcüğünden çok daha anlamlı bir "kafle" sözcüğü taa çocukluğumda zihnimde kazındı. Çünkü babamlar—1915 olaylarına üç beş yaşında katılıp da sonradan kılıç artığı olarak kurtulanların bir kısmı, kendi maceralarını, o acı günleri hatırlarken, kendi aralarında hep, "kafle, kafle, kafle" derlerdi. Yani, kafile halinde yola çıktıklarından ve şu veya bu şekilde kurtulduklarından bahsederlerken ben hep "kafle" duyardım. Biliyorsunuz son zamanlarda Türkçe "soykırım" sözcüğünün önüne bir "sözde" lafı kondu. O "sözde soykırım" benim için gerçekten komik. Siz ya "soykırım" dersiniz veya demezsiniz, kabul edersiniz veya etmezsiniz. Soykırım, tehcir, şu bu denmesi o kadar önemli değil. Siz "sözde" sıfatını onun önüne koyduğunuz zaman bir takım olayları silip atıyorsunuz. ... Bazı konular var biliyor musunuz, aslında üzerinde konuşulmaması gerektiğini bile düşünüyorum. Aradan geçmiş nerdeyse yüz yıl. Yüz yıl sonra biz halen "Soykırım

oldu mu olmadı mı? Nasıl oldu? Niçin oldu?"ları tartışıyoruz. Tarihi gerçekleri saptırmaya, kendimize göre oturup yeniden bir tarih yazmaya çalışıyoruz. Biz ne yaparsak yapalım, nasıl yazarsak yazalım, bir gerçek var: Bu Anadolu denilen coğrafyada, "1915 olayları" tabir edilen olaylarda, Ermenilerin, Süryanilerin büyük bir kısmı, hatta Keldaniler—Müslüman olmayan bir azınlık, şu veya bu şekilde telef oldu. Hastalıktan, sürgünden, şundan veya bundan. Ama netice şu: 1915'lerden bugüne Türkiye'deki Ermeni nüfusu ciddi ölçüde azaldı. Bu, İttihat Terakki'nin bize armağan ettiği bir zihniyetin tezahürü. Ben 1952'de İstanbul'a geldiğimde zannediyorum o zaman yaklaşık bir milyon civarında olan İstanbul nüfusunda %15-20 civarında azınlıklar vardı; Ermeni vardı, Rum vardı, Museviler vardı. E bugün şimdi, iki-üç bin Rumdan bahsediliyor, 40-50 bin Ermeniden bahsediliyor. Yani, bu matematiksel işlem nasıl olmuşsa hep azınlıklar için olumsuz yürümüş. Bazıları çarpıp çarpıp çoğalırken, bazıları eksile eksile bir yerlere gelmiş. Bu konuları fazla uzatmak istemiyorum. Ben az söyleyeyim, herkes çok anlansın.

"Çözülmesi gereken bir sorun var bu ülkede, bütün komşularıyla, sadece Ermenistan'la değil."

E.O.İ.: HDP'nin "Türkiyelilik" üzerinde durduğunu düşününce, Türkiye Ermenileri ile Ermenistan ve diaspora Ermenileri arasındaki ilişki hakkında ne söyleyebilirsiniz?

M.M.: Aslında bu konuyu sadece HDP açısından cevaplamayı doğru bulmuyorum. Türkiye'de bugün HDP vardır, yarın olmayabilir. Dün bir sürü parti vardı, isimlerini şimdi saymaya gerek yok, onların bir kısmı bugün yok. Mesele bir zihniyet meselesidir. Bugün benim hasbelkader içinde bulunmaya çalıştığım HDP'nin evrensel değer yargılarının şu veya bu şekilde yarın değişebilmesi de mümkün, şu veya bu şekilde etkilenmesi de mümkün. Çözülmesi gereken bir sorun var bu ülkede, bütün komşularıyla, sadece Ermenistan'la değil.

E.O.İ.: Daha önce medyada çıkan bir haberden bildiğime göre, size Ermenistan'dan diaspora Ermenilerine verilen bir ödül verileceği zaman, siz diasporada olmadığınızı, kendi memleketinizde olduğunuzu söylemiştiniz. Bu da manşet olmuştu bazı gazetelere. Dolayısıyla siz bu HDP'nin Türkiyelilik çizgisindeyiz, gördüğüm kadarıyla...

M.M.: Ben Ermeni kimliğimle hiçbir zaman övünmedim. Hiçbir zaman da dövünmedim. Ben hasbelkader Diyarbakır'da bir Ermeni ana-babadan doğan bir kişi olarak, elimde olmadan Ermeni olmuşum. Olmayabilirdim de. Bu benim için artı da değildi, eksi de değildi. Ama benim kimliğimi, şu veya bu şekilde başkaları kendilerine göre yorumlayıp bundan artı veya eksi bir değer çıkartmaya kalktıkları zaman ben ister istemez Ermeni kimliğimi kurtarmak, korumak, kollamak için bir reaksiyon göstermek ihtiyacını duyuyorum. Ben hiçbir zaman kendimi burada bir diaspora olarak görmek istemedim. Ermenistan'dan gelen o zamanki Diaspora Bakanı burda bizlere, benim gibi bir takım insanlara madalyalar verdi. O kadının da kökleri zaten Anadolu'dan gitti. Diasporayı kim icadetti, nerden icadetti? Hepsisi Anadolu'dan giden insanlar. Üstelik ben zaten burada yaşayan bir insan olarak, "Hayır, ben diaspora değilim" dedim. Ama bunu bazı gazeteler manşet yaptılar; ordaki o *inceluğu* anlayamadılar veya anlamak istemediler, işlerine gelmedi. Evet, ben diaspora Ermenisi değilim, diasporada değilim, çünkü ben etnik kökeni itibarıyla, bilebildiğim kadarıyla binlerce yıldan beri burada yaşayan bir halkın devamıyım, hasbelkader.

E.O.İ.: Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

M.M.: Hayır teşekkür ediyorum, benimle böyle bir söyleşi yapmak için zaman harcadınız. Sağolun, gazetenizdeki bütün arkadaşlarınıza, okuyucularınıza sesimi ulaştırdınız. Sağolun, varolun.

ANKARA'DA ARALIK SERGİLERİ

Hazırlayan: Özgür Ceren Can

**CERMODERN
Munch | Warhol
6 Kasım - 5 Ocak**

CerModern ve Norveç Büyükelçiliği, yirminci yüzyılın en sıradışı ve yaratıcı iki baskı ustasını, Edvard Munch ve Andy Warhol'u sıradışı bir sergiyle Ankaralı sanatseverlerle buluşturuyor. Sergi, bu sıradışı ikilinin, belirgin benzerliklerini ortaya çıkarmak amacıyla yine sıradışı iki küratör Patricia G. Berman ve Pari Stave tarafından derlenmiş. Yirmi yedi seçkiden oluşan sergide, Munch'ün yüzyılın başlarında ürettiği dört taşbaskı serisi olan Çiğlik, Broş, Madonna, Eva Mudocci ve İskelet Kol adlı dört motifinin baskılarının yakından incelenmesi ve 1984 yılında Warhol tarafından çok özel tekniklerle yaratılan pano baskı serilerinin yeniden formülasyonu sunuluyor. Edward Munch'un doğumunun 150. yılı anısına gerçekleştirilecek olan sergi, Andy Warhol Müzesi (NY), Munch Müzesi (Oslo) ve özel koleksiyonlardan derlenmiş, şimdiki kadar çok az gösterilmiş eserlerden oluşuyor.

**Eye Wonder / Bank of America
Koleksiyonunda Kadın Fotoğraf
Sanatçıları**

20 Kasım - 20 Ocak

CerModern, dünyanın en zengin kurumsal sanat koleksiyonlarından birine sahip olan Bank of America'nın kadın fotoğraf sanatçılarından eserlerinden derlediği "Eye Wonder" sergisini Ankara'lı sanatseverlerle buluşturuyor. Bank of America Koleksiyonu, gerek Amerika gerekse uluslararası alanda sanatsal ifade

çeşitliliğini yansıtan en önemli kurumsal sanat koleksiyonlarından biri. Tematik olarak derlenmiş olan Eye Wonder sergisi, 1865'den 2004 yılına kadar bu alanın öncülerinden olan Julia Margaret Cameron ve Gertrude Käsebier gibi isimlerden Berenice Abbott, Margaret Bourke-White ve Ilse Bing gibi modernist ustalara ve Rineke Dijkstra, Dodo Jin Ming, Cindy Sherman ve Hellen van Meene gibi çağdaş yenilikçilere yer veriyor.

**GALERİ SOYUT
Heykel Sergisi / Alexander Dadidov**

22 Kasım - 18 Aralık

Bulgaristan'ın Sofya kentindeki atölyesinde heykel çalışmalarını sürdürmekte olan Davidov'un; insanın doğa ve hayvan ile olan ilişkisini dile getirdiği, ilgi alanlarına giren mitolojik figürleri de kullandığı bronz heykelleri, Galeri Soyut'un B Salonu'nda görülebilir.

Başka Dünyalar / Semih Kaplan

22 Kasım - 20 Aralık

Farklı disiplinlerdeki sanatsal etkinliğini Eskişehir'de sürdürmekte olan Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim üyesi Semih Kaplan'ın resimleri Galeri Soyut'un A Salonu'nda görülebilir.

**TORUN
Kendi Kendine / Cenkhan Aksoy**

6 Aralık - 13 Aralık
Cenkhan Aksoy'un "Kendi Kendine" başlıklı ilk kişisel sergisi 6 Aralık'ta Torun'da açılıyor. Sanatçının otoportrelerinden oluşan sergiye açılış günü

gerçekleştireceği performans eşlik ediyor. Sergi hakkında bir metin kaleme alan Borge Kantürk şöyle diyor;

"Bir sergi, sadece oto-portreden ibaret olabilir mi? Bu süreci karşılıklı mağduriyetler buluşması olarak görürsek, izleyici ve sanatçı bu kısa zaman aralığında yüz-yüze gergin karşılaşmalar mı yaşar? Oto-portre; Sanatçının o büyük egoizmi mi? Dışarıyı, olup biteni yok sayan bir snoplğun sureti mi? Dışarıya karşı bir umursamazlık mı? İnsan niye otoportre yapar ki? Neden her gün aynı aynaya bakmaya maruz kalır? Kendinden ifadesinden, uyandığı dünyadan sıkılıyor mudur? Bir sıkışma iki taraflı yer çekimi ağına maruz kalmışlığın baskısı üzerinden otoportre."

**GALERİ SİYAH BEYAZ
İhtimaller / Mithat Şen**

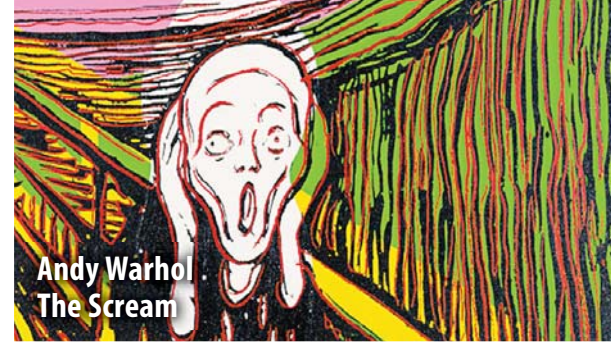
22 Kasım - 18 Aralık

Deri ve kumaş kullanarak yaptığı çalışmalarla tanınan ressam Mithat Şen'in, belirli kalıplar kullanarak bedene benzer imgeleri deri üzerine resmettiği sergisi Galeri Siyah Beyaz'da 18 Aralık'a kadar görülebilir.

**M 1886
Post-Hitit / Yavuz Tanyeli**

23 Kasım - 5 Ocak
Yavuz Tanyeli'nin Post-Hitit sergisi üzerine Emre Zeytinoğlu şöyle yazıyor:

"Bu sergi, sanatçının çok uzun bir zamandır, kendi kişisel tarihine müdahale eden bir takım empoze bilgiler ile verdiği mücadelenin bir tarihidir. Hitit biçimleri, yalnızca onun müzede izlediği biçimler

olarak kalmaz, onun alışkanlıklarını kırarak bir güç olarak da kullanılır. Bu anlamda, yavaş yavaş ve sergiden sergiye özgün biçimler halini almaya başlayan figürlerin ve onların bulunduğu sahnelerin de tarihidir. Ama en önemlisi şudur: "Post-Hitit" in altında yatan niyet, bizzat yaşanmış, deneyimlenmiş şeyler ile dışarıdan zorunlu olarak onaylatılmış bilgilerin yarattığı bir tarih-bütününü, geriye doğru yapılan bir zaman yolculuğu sırasında ayırtmaya çalışmak, o tarihin yapısına sızmış tüm farklılıkları ve çelişkileri açığa vurmaktır."

**SALT ULUS
Kitle ve İktidar / Köken Ergun**

5 Aralık - 16 Şubat

İstanbul ve Berlin'de yaşayan bir video sanatçısı olan Köken Ergun'un video işleri, kendilerine özgü sosyal gruplar ve alt kültürlerin ritüellerini inceliyor. Sergi adını, Elias Canetti'nin Masse und Macht [Kitle ve İktidar] adlı kitabından alıyor. Ergun, işlerinde otoritenin bireyler üzerindeki olumsuz etkileri ve iktidarların kitlelere yaptırımlarını ele alıyor; sistemde süregelen çarpık mekanizmaların kırılğan noktalarını ortaya çıkarıyor.

"Verdi Yılı" Dolayısıyla Giuseppe Verdi Üzerine

Ahmet Say

Kuzey İtalya'da bir kasabada dünyaya gelen Verdi (1813-1901), küçük yaşta müziğe ilgi göstermiş, kasabadaki müzik derneği başkanı Barezzi'den Latince ve müzik dersleri almaya başlamıştır. Piyanoda hızlı bir gelişim gösteren Verdi, kasabadaki ileri gelenlerin desteğiyle Milano Konservatuari'na gönderilmiş, ama giriş sınavını kazanamayınca Scala Operası'nın orkestra şefi Lavigna'dan dersler almıştır. Dört yıl süren bu çalışmalar sonunda Verdi'nin bazı küçük parçalar, şarkılar bestelediğini biliyoruz.

1836'da kasabasına dönen Verdi, buranın orkestrasını yönetmiş, çevresinde sevilen bir müzikçi olmuştur. 1838'de kasabadaki öğretmeni Barezzi'nin kızıyla evlenen besteci, ilgi görmeyen iki opera yazmıştır. Bunun üzerine opera müdürü, ondan bir "komik opera" bestelemesini önermiştir. Ancak, o sırada Verdi'nin küçük yaşta iki çocuğu ölmüştü; bestecinin bu koşullarda komik opera bestelemesi olanaksızdı. Durumu anlayan opera müdürü, Verdi'ye "Nabucco" adlı operanın sözlerini vermiş, bu esere çalışmasını istemişti.

Nabucco'nun konusu, özünde zulme başkaldırıyı işler. Verdi, ülkesinin içinde bulunduğu durumla bu konu arasında benzerlikler olduğunu düşünerek

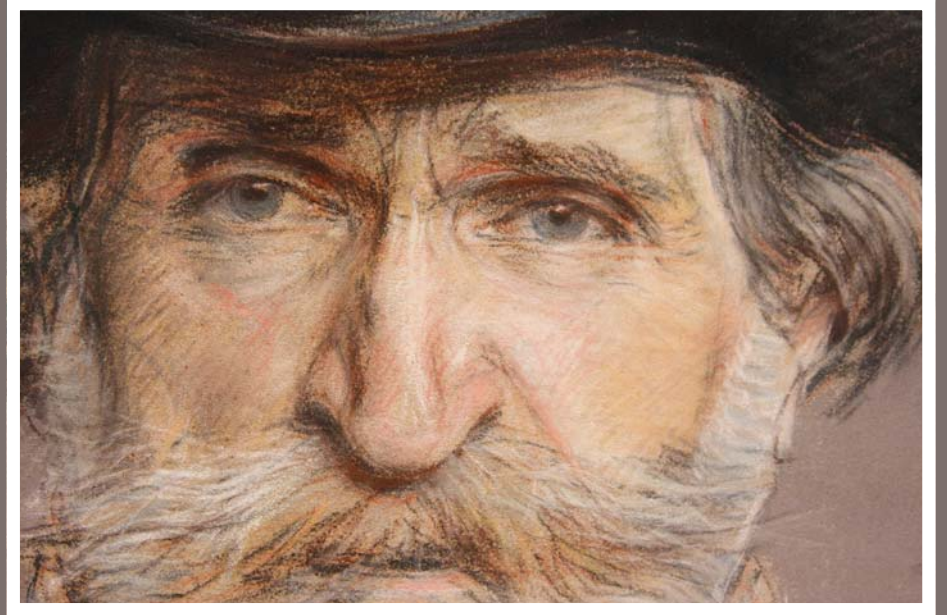
bestelemiştir. Eserin 1842'de Milano'daki Scala Tiyatrosu'nda sahnelenmesi, İtalya'da bir olay yaratarak besteciye bir anda ün kazandırmıştır.

Verdi, çocuklarının acısına dayanamayarak ölen eşinden sonra, kendini operalarına adanmış, konularını Victor Hugo, Schiller ve Shakespeare'den aldığı "Ernani", "Jeanne d'Arc" ve "Makbet" gibi operalar bestelemiştir. Sanatçı, Floransa'da sahnelenen Makbet'in ilk temsilinde sahneye 30 kez çağırılmıştı.

Eserlerindeki bağımsızlıktan yana yurtsever tutumuyla Verdi, *Maestro della rivoluzione* (Devrimin müzik ustası) olarak ün yapmış, adı yurtsever İtalyanların simgesi olmuştur:

VERDİ = Vittorio Emanuele Re d'Italia.

Verdi'ye göre Shakespeare, Falstaff tipindeki bir adamı gerçekten tanımış olabilir. İago gibi bir alçağı da. Ama Ofelya, Desdemone, Imogene gibi melekleri tanımış olması olanaksızdı. Buna karşın onları "gerçek" kılabilmişti. Çünkü Shakespeare'de bütün bu kahramanlar seyirci için "gerçek"ti, bu nedenle de etkileyiciydi.

Verdi'nin büyüklüğünü anlamak kolaydır, ama bunu açıklamak zordur. Büyüklüğünün önemli bir kısmını, metin yazarlarının gerçekçiliğine ve bu gerçekçi kavrayışı bestelediği müzikle örtüşmesine borçludur. Bu örtüşmeyi kolaylıkla yapar. Çünkü onun müziğinin köklerinde İtalyan şarkıları, çocukluğunda dinlediği köy türküleri, bando müziği ve en önemlisi, Rossini, Donizetti ve Bellini gibi kendinden önceki kuşaktan İtalyan bestecilerin melodisi birikimi vardır. Verdi, İtalyan opera geleneğini sürdürürken psikolojiye derinlemesine giren, insan tiplerinde ve duygusal çatışmayı yansıtmakta çeşitlilik gösteren, ayırt edici bir opera üslubuna olan gereksinimi kavramıştı.

Wagner ile Verdi'yi karşılaştırırken ikisinin de dehası kabul edilmelidir. Ancak Verdi'nin, sanatçısı, seyirciyi, şarkıcı ve çalgıcıları, hatta orkestra şefini ve opera rejisörünü rahat ettiren açık seçik, anlaşılır bir çizgiyi koruyarak bestelemiş olduğunu sezinzsiniz. Operalarında, belirgin ritimli, sağlam, yalın ama parlak ve akılda kalıcı ezgiler yaratmakta büyük başarı göstermiştir Verdi. Bu genel üslup, onun eserlerine güçlü bir yaşam duygusu verir. "Melodiyle kaynaştırılmış söz" denen üslup, bütün eserlerinde vardır, ama bu açıdan en üstün operası "Falstaff"tır.

ODTÜ Ormanı Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz...

Ergün Kılıç

1987 yılıydı sanırım, 100. Yıl'da ablamin evinde kalıyordum okula yakın olsun diye. 100. Yıl evlerini bilenler hatırlarlar; şimdiki evlerimiz gibi alttan ısıtmalı, üstten soğutmalı, salonlarında 40 kişi ağırladığımız, bahçelerinde mangallar yaptığımız bilmem kaç metrekaare evlerden değildir. Soğuk savaş yıllarının toplu konutlarıdır onlar. Bütün çirkinliklerine rağmen onlarca insanın barınma ihtiyaçlarını başarıyla karşılayan bir projedir (ilk Batıkent konutları gibi) ve bir şekilde hepimize bir yerinden dokunmuştur bu evler: İlk aşklarımız, yılbaşlarımız, polis operasyonları ile. Gençliğimizin geçtiği yerlerdir. Tabi geçen 40 yıl içinde, yaşayan her insanın bıraktığı izlerle, bugün, ağaçların arasına gömülmüş, sessiz, sakin ve mahalle geleneğinin hala yaşandığı güzel bir semte dönüştü bizim çirkin toplu konutlar. Ta ki AKP'nin ve İ. Melih'in doymak bilmez iştahı, rantın yolunu yanından geçirene kadar.

Çukurambar'la birlikte başlayan gökdelenler bölgesi ve yeni sermaye sınıfının yerleşim bölgesi sınırlarını 100. Yıl'a dayamasıyla, kaçınılmaz olarak, bu mahallenin de ortadan kalkması gerekiyor. Daha önce birçok örneğini gördüğümüz (İstanbul'da Sulukule, Ankara'da havaalanı yolu vb.) kentsel (rantsal) dönüşüm 100. Yıl'ın da kapısını çalıyor yavaş yavaş. Yeni yasayla birlikte, yaşayanlara hiçbir şey danışmadan kentsel dönüşümüne tabi tutulan bölgelerdeki insanlar ya ödemeyecekleri borçların altına sokuluyorlar ya da Allah'ın unuttuğu yerlerdeki iğrenç TOKİ konutlarıyla değişime zorlanıyorlar. Başlarına geleceğin farkına varabilen bir kısım mahalleli ise 100. Yıl İnisyatifi adı altında ellerinden geldiğince, sonun başlangıcı olan rant yoluna karşı seslerini duyurmaya çalışıyor. Aslında bu yol bir anlamda hepimizin sahiplendiği değerlerin üzerinden geçiyor bütün çirkinliğiyle.

Yolun gerekliliği, zamanında ODTÜ yönetiminin bu yola onay vermiş olması, bugün olanları haklı çıkarıyor gibi bir açıklamanın da elle tutulur yanı yok. 1993'te projeyi onaylayarak araziye kara yollarına bırakmış ODTÜ, fakat 1995'te ise Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından 1. derece sit alanı olarak ilan edilmiş ODTÜ arazisi ve geçenlerde çıkan ODTÜ imar planıyla yeniden bu bölge belediyeye açıldı. Fakat plan için tanınan itiraz süresi beklenmeden, belediye ve AKP polisi bir operasyonla araziye ODTÜ yönetiminin izni olmadan girerek bir gecede ormanı ortadan kaldırdı.

Sonrası malum ODTÜ öğrencilerinin ve mahalle halkının tepkileri şiddetle bastırılmaya, her aykırı ses cezalandırılmaya ve sınırsız bir faşizm yaşanmaya başladı. Ellerindeki sınırsız güçle güzel olan, insani olan her şeyi silmeye, yıkmaya çalışıyorlar. O yol hepimizin üzerinden geçiyor, hepimizin geleceğinin üzerine tonlarca asfalt dökülüyor. Fark ettiğimizde o kadar altta kalacağız ki (ODTÜ rektörlüğünün başına geldiği gibi) yapılacak hiçbir şey kalmayacak. Nereden geldiğimizi, nelere inandığımızı, nasıl bir hayat istediğimizi hatırlayalım. Sıcak evlerimizden çıkalım arkadaşlar, o yol çocuklarımızın üzerinden geçiyor. Ha, bir şey değişir mi bilmiyorum.

Ama şunu biliyorum;
Kurtuluş yok tek başına,
Ya hep beraber,
Ya hiç birimiz!

Tuhaf Bir Röportaj

M. İhsan Doğan

Yaklaşık iki aydır kafamın içinde dönüp duruyor. Çıkacak bir yol bulsa, fırlayıp çıkıverecek sanki. Sonunda yaptı yapacağını, oturttu beni bilgisayarın başına.

Oysa, anlatacağım öyküde bilgisayar yok. Kırk yıl öncenin Ankara'sında, garip bir yerel gazetede bilgisayar ne arar.

Evet, kırk yıl geriye götüreceğim sizi izniniz olursa. 60'ların sonlarıydı. Zonguldak'tan mahalle arkadaşım Fevzi'ye rastladım Kızılay'da, o semte adını veren sarı badanalı, çatısında kocaman bir "Kızılay" olan binanın karşısında Sakarya Caddesi'nin girişinde. Anımsayanınız kaldı mı o binayı ve yanındaki sevimli, küçük parkı? Neyse, Fevzi'den söz ediyordum. "Merhaba, naaber?" faslından sonra konuşmaya başladık. Elindeki kitaplar dikkatimi çekti:

-Onlar ne?
-Ben kötü kitaplar biriktiriyorum. Bunları şimdi Kocabeyoğlu Pasajı'ndan aldım.
-Kötü kitap mı?
-Evet, kötü yazılmış, Türkçesi bozuk, konusu on para etmez, abuk, subuk şeyler işte.

Elindeki kitaplardan birini uzattı, şöyle ayaküstü bir karıştırdım. Aman Allahım; ne Türkçesi, Türkçe, ne konusu...

Güldüm, anlamıştım ne demek istediğini. Bir-iki hoşbeşten sonra ayrıldık. Ayaklarım beni Kocabeyoğlu Pasajı'na götürdü. O zamanlar pasajın alt katında eski kitapçılar vardı. Sıkça o dükkanlara gider, kitapları karıştırır, bir çoğunu alırdım. Dükkan sahipleriyle ahbablığımız bile oluşmuştu.

Dükkanlardan birine girdim. Yarım ağız bir merhabadan sonra kilo ile alınmış, satılmadığı için bir köşeye yığılmış kitapları kurcalamaya başladım.
-Fevzi Bey'e mi rastladın?
-Evet, nereden bildin?
-O da az önce altüst etti onları.

Yanıtlamadan yeni uğraşıma döndüm. Kapağında sarı fon üzerine ilkokulla ortaokul arası yetkinlikle çizilmiş ağlayan bir kadın izlenimi veren bir figürle, bir ağaç ve bir otomobil bulunan ince bir kitap geldi elime. "Hayatta Kaldığımız Yer" adında bir roman. Yani, kapakta öyle yazıyor. Sayfalarını çevirdim, "Dolaptan aldığı erikleri yıkadı, tabağa koydu. Camın önünde fasulyeleri ayıklamaya başladı." türünden gayetle edebi anlatımlar...

Onunla birlikte bir de Aziz Hayati Firuze adlı bir kişinin -ki kendisi şair olduğunu ileri sürüyor- kitabını aldım, dükkandan çıktım.

Aradan yıllar geçti. Halkçı adlı yerel bir gazetede, Adliye muhabiriyim. Masada tembel, tembel oturuyorum. Kapıdan içeri bir kadın girdi.

-İhsan Bey kim?
-Benim, buyrun?
-Beni Erdoğan Bey gönderdi. Benimle röportaj yapacaksınız.

Dizgi hatası değil. İnanın, aynen böyle söyledi: röportaj(!)

Odadakilerin yüzlerinde tuhaf bir gülümseme dolaştı. Hepsini bir işle uğraşmış gibi yapıp, beni daha doğrusu bizi izliyorlar.
-Neden?
-Edebiyat hayatımın 25'inci yılı da onun için.

Daktiloyu biraz ileri ittim, elime kalemi aldım:
-Adınız?

Adını söyledi. Dondum kaldım, ne yapacağımı şaşırtdım. Başımdan aşağı kaynar sular döküldü. "Hayatta Kaldığımız Yer" adlı romanın yazarı ile karşı karşıyaydım. Hani şu Fevzi'nin itelemesiyle biriktirmeğe başladığım Kötü Kitaplar'ın

ilkini yazarı. Umutsuz gözlerle odadakilere baktım. Hiç biri, ama hiç biri bizden tarafa bile bakmıyordu. Çaresiz röportaja başladım. Basma kalıp bir takım sorular sordum, yanıtlar aldım, notlar aldım. Sinirden gülmek için dudaklarımı ısıriyorum, tırnaklarımı elime bastırıyorum. Yine de

dudaklarımda çarpık bir gülümseme var biliyorum. Zar zor röportaj bitti, kadın odadan çıktı. Önümde aldığım notlar, kala kaldım. Çevreme bakındım. Herkesin dudaklarında alaycı bir gülümseme beni izliyorlar. Notları aldım, Erdoğan ağabeyin odasına gittim. "Bu röportajı ne yapacağım?" filan diye soracağım. Erdoğan Tokatlı, beni görünce gülmeye başladı.
-Yaptın mı röportajı?
-Evet ağabey. Ne yapacağım bu notları?
-Ne yapacaksın, at sobaya yansın.
-Yani?
-Yanisi ne oğlum. Biraz delidir o kadın. Sen ciddiye mi aldın yoksa?
-Yok ondan değil.
-Ondan değil de ne?

Anlattım yıllar önce olanları. Bu kez Erdoğan Tokatlı, katıla, katıla gülmeye başladı. Ben notlar elimde odadan çıktım, masama oturdum. Az önceki sinirim geçmişti. Kendine yarattığı bir hayal dünyasında mutlu, mesut yaşıyordu. "Deliler; Dünyanın en mutlu insanlarıdır." diye bir söz duymuştum. Doğru mu acaba?

Ankara'nın "Contemporary" (çağdaş) Sanat Mekânları Üzerine Notlar*

Özgür Ceren Can

Galeri Siyah Beyaz ve Galeri Nev

1984 yılından beri rotaları şaşmamış olan ve Ankara'nın kent kimliğine önemli katkıları bulunan bu iki galeri bozkırın çağdaş sanat ortamında birer okulurlar diyebilirim. Müdavimlerine hem yerel hem de küresel donanımlara sahip bir sanat vizyonu kazandırdılar. Serin bir kültür idealinin orta yerinde konumlanmış olduklarından sokaktaki gerçeklik ile aralarında belli bir mesafe bulunsa da kıymetleri bilinir. Galeri Siyah Beyaz kaderin cilvesiyle Paris'te açılmamış bir galerinin piyango gibi Ankaralılara vurmasıdır. Galeri Nev ise bir nevi çağdaş sanat kürsüsüdür. Ankara'nın entelektüel atmosferinin bir nefeste sineye çekilebileceği dumansız hava sahalarıdır bu galeriler.

Çağdaş sanatın nabzını tutmaya niyetli taze Ankaralıların, kenti iliklerine kadar hissetmek isteyen turistlerin ve varlığını daire derin incelemelerde bulunmak üzere aramızda dolaşan uzaylıların muhakkak bu iki sanat galerisinin sergi programlarını takip etmelerini öneriyorum.

CerModern

İsmin cazibesine kapılıp da dünya standartlarında bir modern sanatlar müzesi olduğunu zannedenler fena halde yanılırlar. CerModern söz konusu olduğunda hayal kırıklığının tahrifatından korunmak için biraz sakin olmak ve beklentiyi düşük seviyede tutmak gerekir. Arada sırada tatmin edici sergileri olmakla beraber, bir numarası olmadığı halde şişirildikçe şişirilen ve sonunda patlayıveren balon sergileri de pek çoktur. Konunun uzmanı eller tarafından yönetilmediğine dair dedikodular doğru mu değil mi bilemiyorum ama bazı çiğlikler de ağzımızın tadını bozmuyor değil.

Buranın devletin küreselleşme odaklı yeni kültür modelinin dayatması bir kurum olduğundan şüpheleniyorum. Başkent vitrini için parlatılıyor sanki. Dünya kenti olmanın koşullarından biri de Disneyland misali kalıplaşmış modern sanat mekânları olduğundan olsa gerek. Yine de hafta sonları "taşra sıkıntısından, zengin memurun yaşam tarzı"ndan kaçış için ideal bir yer olabilir. Akşamüzeri bir sergi gezer, bir fincan kahve içer, kütüphaneyi ya da müze dükkanını karıştırır, Gençlik Parkı'nın neon ışıklarını fotoğraflayıp sosyal medyada paylaşırsınız. Derken Stüdyo Cer'de bir oyuna ya da mevsim yazsa caz konserine denk gelecek olursanız eğer değmeyin keyfinize... Artık bal gibi metropol insanısınız!

m 1886

Sürpriz bir iç mekân tasarımı olan sanat galerisi m 1886'nın sanatçıları, sergi içerikleri ve entelektüel duruşu oldukça sağlam görünür. İstanbul sanat ortamından devşirilmiş

sergileri de olur ve bu durum Ankaralı sanatseverlere paket servis hizmeti gibi bir konfor yaşatır. Tek sorun vaat edilen estetik deneyimin zaman zaman modaya indirgeniyor olmasıdır. Nasıl mı? Ne bileyim, ana sanat dallarında virtüöz olmuş sanatçıların sergilerinde sırtın zorlama videoartlar, cemiyet hayatının önde gelen isimlerinin katıldığı mücevher tasarımı sergileri falan... Prime Avenue'de yer almanın dayanılmaz hafifliği midir nedir böyle bir öhöm öhöm halleri var. Gerçi onlar bu durumu kamusal olma özelliğine bir katkı olarak görüyorlar ama bence kamunun çok az bir kesiminin yolunun üstünde duruyorlar. Bu nedenlerle m 1886'nın kent nüfusunda farkındalık yaratma hedefi pek de ikna edici görünmüyor. Neyse, siz boş verin kentin sanat ortamına katkıyı falan, kendinize yatırım yapmakla ilgilenin; olanaklar elverdiğince giyinip süslenin ve m 1886 sergilerini takip edin.

Torun

Bu genç ve dinamik oluşum için her seferinde övgüye dayalı bir dil kullanıyorsam da hayır, nineleri falan değilim. Sanatçıların yönetimindeki bağımsız proje olgusuna ve çeşitlilik kisvesi altında bize yutturulan bir örneklik hapına panzehir olan sergi programlarına

sempati duyuyorum sadece. Olanakların kısıtlılığından söz edip eksikliklere bahane bulmayacağım ama öküz altında buzağı aramaya da yokum sevgili okurlar. Alternatif sanatsal üretim süreçleri deneyimlemek isteyenler buyursun lütfen. Beğenmeyen gölge etmesin, bütünü diyeceğim bu.

Salt Ulus

Salt Araştırma ve Programlar Direktörü Vasıf Kortun'un nesnel çevresinde değil, sorular çevresinde dolaşan bir kurum olduğunu söylediği Salt, etkinliğini arşiv didikleme ve yorumlama ekseninde sürdürüyor. Yok efendim geleneksel tarih yazımının ters yüz edilmesi, deneysel bıdı bıdı falan heyecan verici olacaktı gibi dursalar da tatsız tuzsuz videoart'lar ve yerleştirmelerden fazlasına rastlamak pek mümkün olmuyor. Güncel sanat için yanıp tutuşanlara bazı anahtar sözcükler veriyorum: "köken", "üst kimlik", "alt sınıf", "toplumsal bellek", "kentsel dönüşüm", "özerk bölge" gibi... Salt'a bu konulara çalışıp öyle gidiniz lütfen.

Tipik Ankaralı Sanat Galerileri

Bu şekilde kategorize etmeye mecbur olduğum Ankara sanat galerileri genellikle sergi programlarında, sanat tarihi profesörü Kaya Özsegin'in Türk Plastik Sanatçıları isimli ansiklopedik sözlüğünün ilk basımında yer alan sanatçılara yer verirler. Esasen "contemporary" bir halet-i ruhiyeleri yoktur. Bu galerilerin içinde mutlaka etrafında sohbet edilen bir masa olur. Yiyip içip İstanbul'un güncel sanat etkinliklerine ve yeni teşhir düzenlerine verip veriştirilir. Sanat camiasına dair bolca dedikodu yapılır. Ancak aralarında Galeri Soyut ve KAV Genç Sanat gibi genç sanatçıları sergi programlarına dâhil ederek kendini tazelemeye çalışanları da vardır. İşte buralarda açılan kayda değer sergileri es geçmemek için de gözünüzün açık, kulağınızın delik olmasını tavsiye ediyorum.

*Başlangıç Seviyesi İçin

Bir yıl boyunca bu mekânlara devam ederek bu seviyeyi başarı ile tamamlayan Ankaralı, kendisi ile yavaş ve anlaşılır şekilde konuşulduğunda çağdaş ya da güncel sanata dair basit cümleler kurabilir. Kendi seviyesindeki diğer kişilerle bir olup kentin sanatsal sorunlarına hayıflanabilir.

Salt Ulus

Şükran Yiğit'le "Ankara, Mon Amour!" Üzerine Bir Söyleşi

Hüner Aydın

"Vallahi biz dünyanın en tuhaf milleti olduk. 'Doors' bulunamayan evlerde Ali Asker aranıyor!" (Okura tavsiye: Yine de siz bu söyleşide Çağdaş Türkü tuttur-unuz ıslıkla, çalın bir "Uyanıyor Ankara")

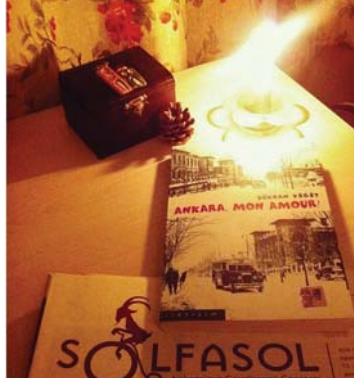
Hüner Aydın: Ankara, Mon Amour'dan beri gördüğüm "tiril tiril yeşil elbise"li herkes bende bir daha dönüp bakma isteği uyandırdığı için açılışı, tiril tiril yeşil elbise vurgusuna sebep herhangi bir şey var mı? sorusuyla yapmak istiyorum.

Şükran Yiğit: Yeşil olması şart değil ama tiril tiril yazlık elbiseleri çok severim. Belki de bir özgürlük duygusu uyandırıyorlar içimde, ayrıca bir korunaksız olma hali de var tabii, dünyaya açık olmak... Bir de yeşil murattır derler.

HA: "Şairin hayatı şiire dahil"den yola çıkarsak, yazarın hayatı da romana dahil diyebilir miyiz? Romanda kime denk geldiğinizi, daha doğrusu kimde sizden bir şeylere rastlamanın mümkün olduğunu merak ediyorum. Suna? Madam Litvak?

ŞY: Ankara Mon Amour karakterleri, dönemi ve atmosferiyle otobiyografik özellikleri belirgin bir roman zaten. Eh ben cevabı dolandırmadan vereyim: En fazla Suna var içimde!

HA: Grundrisse'den yer yer bahsediyorsunuz kitapta, öğrencilik yıllarınızda "ciddiyetle Grundrisse okumalarım"ız oldu mu? Bu, hayatınızdan bir iz midir?

ŞY: Oldu tabii. O zamanlar az kitap çıkıyordu, çıkan hemen hemen bütün kitaplardan haberimiz olurdu. Ve tabii ki, dönemin ruhuna uygun olarak da hayati anlamak için Marksist klasikleri, okumamız gerektiği gibi

bir fikri sabitimiz vardı – aslında hala da var – Fakat on sekiz, on dokuz yaşındaydık. Ne kadar entelektüel donanımımız olabilir ki! Okuyorduk, okuyorduk ama pek bir şey anlamıyorduk galiba! Bir akşamüstü ODTÜ'de, okulun pastanesinde otururken aklımıza "şahane" bir fikir geldi: Neden biz en baştan, yani Genç Marx'tan, yani "1848 Elyazmaları'ndan" başlayıp da kronolojik olarak okumuyorduk, Marx'ı? Belki biz de aynı şekilde geliştirebiliriz. İçimizden birisi "siz kendi ilkel kafanızı Marx'ın ilkel kafasıyla aynı mı sanıyorsunuz?" deyip bizi bu şahane rüyadan uyandırmaya çalıştıysa da devam ettik. Kitapları topladık, kronolojik olarak dizdik ve başladık okumaya. "Elyazmaları", "Yahudi Sorunu", "Alman İdeolojisi"... İşte Ankara'da, ODTÜ'de 1979 yazını böyle geçirdik. Sanırım o yazın ertesinde de Grundrisse yayımlandı.

HA: "Kızılay'da 'bir öğle vakti'" bölümündeki tırnaklar, Sevgi Soysal'a bir göz kırpması mıdır, Yenişehir'de Bir Öğle Vakti'nin Ankara'da geçtiğini de düşünerek? Aynı şekilde "Ağustos – Bir günün hikayesi"nde de Bir Günün Hikayesi filmini anımsamalı mıyız?

ŞY: Evet, ikisi de doğru, öyle... "Bir Günün Hikayesi" filminin sadece öyküsünden değil, aynı zamanda Nur Süre'nin oyunculuğundan çok etkilenmişim. Filmi bir kere ve o dönem seyrettiğim halde bazı sahneler, hala aklımda.

HA: Kitabı yazdığınız süre boyunca Frankfurt'ta mıydınız? Ankara'ya uğradığınız oldu mu? Orhan Pamuk'un Kar'ı yazarken yaptığı İstanbul-Kars seyahatleri gibi bir şey, söz konusu mu? Kitapta yoğun bir özlem seziliyor fakat bu soruyu sormadan edemeyeceğim.

ŞY: Genel olarak Frankfurt'taydım. Ankara'ya arada gelmişimdir ama özellikle kitap için değil, ailem ve arkadaşlarım için. Ben zaten bildiğim şeyleri, aklımda kaldığı izlenimle ya da bir ana duygunun ardından giderek yazmayı seviyorum.

HA: Öğrencilik yıllarınız Suna'nın öğrencilik yıllarıyla benzer nitelikte mi geçti? Öğrencilik yıllarınızın denk geldiğini hesap ederek soruyorum, "Eylül 1980" için söylenecek onca şey içinde sizin söyleyebileceğiniz nelerdir?

ŞY: Yaşadığımız toplumsal travmadan ya da kendi ellerimizle banyo kazanlarında yaktığımız kitaplardan ya da yaralanan ruhumuzdan konuşmak kolay olmasa da, mümkün belki. Ama gencecik çocukların canlarıyla ödedikleri bedeli ve onların ardında kalanların acılarını, benim söyleyebileceğim hiçbir sözcüğün açıklayabileceğini sanmıyorum. Korkunçtu. Ama şunu da eklemek isterim: Tek başına 12 Eylül değildi korkunç olan. Öncesinde de günde otuz kişinin politik nedenlerle öldürüldüğü bir ülkeden bahsediyoruz. 12 Mart'ı yaşamış bir ülkeden bahsediyoruz. Türkiye'de 12 Eylül darbesi olduğunda; Batı, az çok '68 hareketinin yarattığı toplumsal ve kültürel hareketlerin atmosferinde yaşıyordu. Kadın hareketleri ve çevre hareketleri ortaya çıkmıştı. Eşcinsellik tartışılıyordu. Müzik ve edebiyat, hala '68 hareketinin yarattığı özgürlüğün ifadesini bulduğu alanlardı. Türkiye ise 68'in devamını, neredeyse, sadece politik bir hareket, bir uyanış olarak yaşadı. O da bastırılınca çorak bir ülkeye döndü Türkiye.

HA: Kitapta Gülay Hanımla Emel'in taşındığı bahçeli köşk tamamen kurmaca mı? Betimlemelerden yola çıkarsak muhakkak buralarda öyle bir yer olduğuna inanırız. İsteseek Ankara'da bahçeli köşkü bulabilir miyiz?

ŞY: Bence her yerde bulabiliriz bir bahçeli köşk! Her yerde, her mahallede diğer evlerden farklı bir ev bulunur. Bunun illa ki köşk olması şart değil, ama muhakkak, belki balkonundaki ya da penceresinin önündeki çiçeklerin güzelliği ile, duvarlarını saran sarmaşığı ile ya da belki de sadece rengi ile bile olsa diğerlerinden ayrılan bir ev olur. İşte o ev o mahallenin bahçeli köşküdür.

"Sonra omuzunda çantası çıkıp gitti Suna, her sabah Tuzluçayırı gecekondularına gittiğini yıllar sonra öğrenecektim."

Diren Tuzluçayır!

- Suna, buralarda olsa her sabah gecekondularına gittiği Tuzluçayırı için ne yapar, ne söyler, ne düşündü?

Siz söylemişsiniz zaten yukarıda. Teşekkürler, sevgiyle kalın! Ben teşekkür ederim, sevgiler!

İbrahim Öksüz'den Masalsı Bir Şiir Kitabı 'Evvel Sevda İçinde'

Mustafa Şahin - mustafasahin-1961@hotmail.com

Soğuk kış gecelerinde, çocukken, kelebeğin kanatları gibi pır pır alazlanıp dillenen ateşin sıcaklığında, ocak başında dinlediğimiz bir masal nasıl çekerse bizi içine; büyüdüğümüzde aşk da öyledir, sevda da: kuşatıp sarıverir tüm benliğimizi... Dünya dönmüş; biz büyümüşüzdür! Çocuk değilizdir artık. Masallar silikleşmiştir yavaş yavaş; gökten düşen üç elma çürümüşdür usul usul; fark ettirmeden. "Evvel zaman içinde" diye başlayan sözler büyüsunü çoktan yitirmiş, ruhumuzu sağaltmaz olmuştur. Masalımızı, masallarımız yitirmişizdir! Yaşadığımız hayat törpülemiş bizi. Hayat bizi ne kadar törpülese de, zaman zaman, bir an için de olsa, kendimize döndüğümüz kısacık anlar vardır. Kimi bir şarkıdır bunu sağlayan, bazen bir roman, bir şiir kitabı, ya da tek bir şiir...

İşte İbrahim Öksüz'ün 'Kolektif Kitap'tan çıkan şiir kitabı da bunlardan biri... İbrahim Öksüz hayata, aşka inanan bir şair... Yaşadıklarını; acıyı, aşkı, sevdayı, yalnızlığı, hüznü ve yaşamadıklarını, bunun burukluğunu sürüye sürüye peşinden getirmiş; bakmış artık taşımaya gücü yetmiyor, olgunluk yaşında, masalsı bir dille kâğıda döküp şiirleştirmiş. 'Evvel Sevda İçinde' adını vermiş kitabına... Böyle buyurmuş olmalı içindeki çocuk!

Kitaptaki şiirleri okuduğumda, kaç şiirden oluştuğunu saymadım, sanki tek bir şiir okumuşum hissine kapıldım. Aynı ayrı ama tek bir şiir... Şair, kendisi şiirtlidir, kitabının arka kapağında, okuyucuya "Kendi masalının 'bir varmış'ını bu kitapta bulacaksınız. Bir de bakacaksınız şiirlerde bir'i yok olmuş..." diyor. Doğru, bu şiirler masalsı şiirler. Kim istemez masalların içinde kaybolmayı, hayatı bir masal gibi yaşamayı? Okuyucu olarak ben de isterim elbet. Sadece istemekle kalmaz, içinde kaybolduğum şiiri sobeler; sahiplenirim de. Hangisini mi? 'Çilingir Duası'nı elbet...

ÇİLİNGİR DUASI

Çilingir ol derdi babam
Elin ekmek tutsun
Çilingir olamadım ama
sofrasını kurdum
Bir kadın sevdim
gençtim
Bana kalbini sundu
Anahtarı yoktu
Oturdum içtim Sf. 35

Sadece bu şiiri sobelemekle yetinmedim tabii! Kitaptaki şiirlerden bazı bölümleri aldım, keyfimce sıralayıp kendi şiirimi oluşturmaya baktım kıskançlıkla:

"Her yaşanmışlığı curcuna ömrümüzün
Ve herkes kendi sirkinin baş soytarısı" sf. 55
"Şimdiki aklım olsa
Yaşlı kadehim hiç boş kalmazdı."sf.25

"Bana şunu öğretti ki hayat
-kimse tek başına güzel değil-
Hüzün dedikleri potansiyel bir fahişe" sf.17

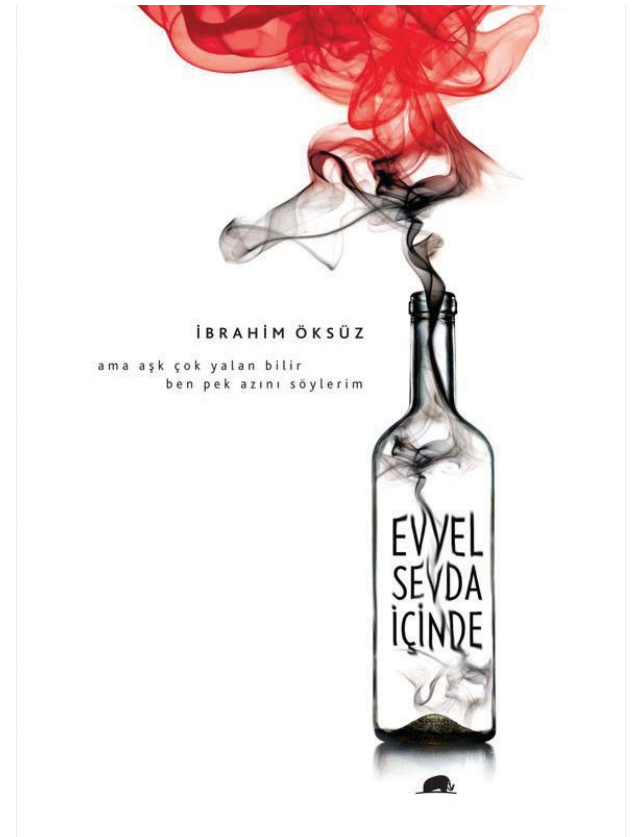
"Evet, hayat adil değil
Tanrı hepimizden özür dilesin" sf.20

"Ummanına kurban olayın
üç kadeh rakıdan güzeli yok" sf.19

"Öyle komik ki bu hayat dedikleri
Gülmekten bilinçaltıma kaçıracağım" sf.61

şairler bahşiş almaz
ve yine derler ki
bütün şairler puştur
herkes gibi" sf.32

İçinde kaybolup kendimi yitirdiğim 'Evvel Sevda İçinde' nin kırmızı şairine bir selam vermek istiyorum: 'Bütün şairler puştur'; doğru... Ama iyi şairler herkesten daha da puştur! Böyle 'Evvel Sevda İçinde' kâğıdıyla, baskısıyla, özellikle ön ve arka kapağıyla, eline bir kez alıp okuyanın, bir daha bırakamayacağı bir kitap! Hepimize şiirli, şiir gibi günler!

-“Politik Konulara insani cevaplar” (bölümün adı Ne Yapmalı?), Barış Bıçakçı'nın seçtiği iki film, Tuncel Kurtiz bölümü... seçimlerinizi bizi oldukça heyecanlandırıyor. Birazcık bize festival öncesi hazırlık ve karar süreçlerinizi de özetleyebilir misiniz

Gezici Festival programını oluştururken öncelikle elbette kişisel zevklerimize bize yol gösteriyor. Yıl içinde yaşananlar, izlediğimiz filmler, deneyimlerimizin ve izlediklerimizin bizlerde bıraktığı izler festival programının kilit noktaları oluyor. Dünya Sineması seçkisinde az sayıda ama en çok sevdiğimiz filmleri göstermeye çalışıyoruz. Tümümüzü belirlerken başta kendi sorularımıza cevaplar arıyoruz. Ya da çok sevdiğimiz bir yazar olan Barış Bıçakçı'nın hangi filmleri izlemeyi sevdiğini merak ediyoruz. Eski dostumuz ve yol arkadaşımız Tuncel Kurtiz için ne yapabiliriz diye düşünürken bu yılki afiş fikriyle beraber kendisinin oynadığı ve yönettiği az bilinen filmleri gösterelim diyoruz. Tüm bunlar başta da belirttiğimiz gibi kişisel olandan yola çıktığı halde; programı her açıkladığımızda izleyicimizin de bizimle aynı dertleri paylaştığını, benzer meraklar taşıdığını görüyoruz. Bu da tabii ki en büyük motivasyonumuz oluyor bir sonraki yılın programını yapmak için. Ayrıca her zaman, bir gün şu bölümü yapalım ya da şu çerçevede filmler gösterelim dediğimiz bölümler bir kenarda duruyor. Film seçimi tüm yıla yayılan, festivallere giderek, çok sayıda film izleyerek ilerleyen bir süreç.

-Gezici Festivali takip edenlerin aslında sadece film izlemiş olmak için buna dahil oldukları söylenemez. Her bir film, izleyiciler üzerinde ayrı bir etki bırakıyor. 19. Gezici Festival'in bu sene ki seçtiği filmlerle genel olarak gündeme getirmek istediği konu ya da konular var mıydı ve neydi?

Belirttiğimiz gibi bizler ne üzerine düşünüyor, dert ediniyorsak onları gündeme getirmek istedik. Dünyadaki ve Türkiye'de olup bitene karşı nasıl bir strateji geliştirilmesi gerektiğini tartışıyorduk. Bu yıl özellikle Ne Yapmalı bölümündeki filmlerle buna yanıt aradık. Diğer bölümlerde de esasında hayata dair can alıcı meselelere dikkat çekmeye çalışıyoruz.

-Ankara'da yoğun bir kitle, 1 haftalık süre kapsamında gündelik önceliklerini Gezici Festivali takip edebilecek şekilde oluşturuyor. Gezici Festival'in bunu sağlayabiliyor olmasını hangi nedenlere bağlıyorsunuz?

Sanıyoruz izleyici ile aramızda bir güven ilişkisi oluştu. 19 yıldır yapılan bir festivalin oluşturduğu bir deneyim söz konusu. Seçtiğimiz filmlere gönül rahatlığıyla gelebileceğini biliyor artık izleyici. Elbette bu durumda, yılın bu dönemi benzer bir etkinlik olmamasının etkisi de var.

-Festival boyunca süregelen etkinlikler (yönetmenlerle söyleşiler gibi) sinemanın izleyiciler açısından durağanlığından sıyrılmayı yani sadece izleyici kalmaktan ötesine geçmeyi sağlıyor. Bu katılımı oluşturmakla hedeflediğiniz nedir?

Yönetmen söyleşileri, paneller ve atölye çalışmaları yıllardır film gösterimleriyle beraber yaptığımız şeyler; pek çok festival gibi. Festivalin interaktif hale gelmesini istiyor, izleyicinin görüşlerini önemsiyoruz.

- 19 yılı devirmiş bir festival, tarihe mal olacak bir deneyim. Neredeyse izlemeye ilk kez gelen Ankaralıların doğduğu zamana denk geliyor 1. Festival. Uzun vadede -bundan sonrası- için aklınızda kente daha çok yayılan, sokağa çıkan veya ???, gelecek düşünceleriniz neler diye sorabilir miyim..?

Açıkçası gelecek planlarımız çok uzun vadeli olamıyor. Bütçemizi denkleştirip festivali yapabilmemiz her yıl ayrı bir konu. Ama her yıl daha çok kente gitmeyi diliyoruz. Talep geldiği sürece de bunu yapmaya çalışacağız. Elbette kendi kentimiz olan Ankara'dan kopmadan.